

Obec Srní

Vyhodnocení vlivů koncepce územního plánu Srní na životní prostředí a udržitelný vývoj - „SEA“

podle Přílohy stavebního zákona č. 183/2006 Sb. a přílohy č. 5 prováděcí vyhlášky č. 500/2006 Sb.

Územní plán S R N Í

**Příslušný orgán
státní správy:**

**Krajský úřad Plzeňského kraje Plzeň,
odbor životního prostředí**

Oznamovatel a investor:

**Obec Srní , OÚ Srní 113
341 92 Kašperské Hory**

Pořizovatel:

**Obecní úřad Srní,
OÚ Srní, Srní 113**

Zpracovatel vyhodnocení:

**Ing.,aut.Arch. Pavel Valtr -
UrbioProjekt Plzeň, ateliér urbanismu, architektury a
ekologie, 301 00 Plzeň, Bělohorská 3**

Spolupráce dle § 45i zák. č.114 Sb.: Mgr. Roman Tuček

Datum:

2017

Obsah

str.:

Úvod	4
A. Vyhodnocení vlivů územního plánu na životní prostředí podle přílohy stavebního zákona	5
A.1. Zhodnocení vztahu ÚPD k cílům ochrany životního prostředí přijatým na vnitrostátní úrovni	5
Základní údaje	5
Vztah k jiným koncepcím	5
A.2. Údaje o současném stavu životního prostředí v řešeném území a jeho předpokládaném vývoji, pokud by nebyla uplatněna ÚPD	8
A.3. Charakteristiky životního prostředí, které by mohly být uplatněním ÚPD významně ovlivněny	32
A.4. Současné problémy a jevy životního prostředí, které by mohly být uplatněním ÚPD významně ovlivněny, zejména s ohledem na zvláště chráněná území a ptačí oblasti	35
A.5. Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů variant ÚPD (vč. vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných) přičemž se hodnotí vlivy na obyvatelstvo, biologickou rozmanitost, faunu a flóru, půdu, vodu, ovzduší a klima, hmotné statky, kulturní dědictví (vč. dědictví architektonického a archeologického) a vlivy na krajinu vč. vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení	52
A.6. Porovnání zjištěných nebo předpokládaných kladných a záporných vlivů podle jednotlivých variant řešení a jejich zhodnocení. Srozumitelný popis použitých metod vyhodnocení vč. jejich omezení	52
A.7. Popis navrhovaných opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci všech zjištěných nebo předpokládaných závažných záporných vlivů na životní prostředí	53
A.8. Zhodnocení způsobů zpracování vnitrostátních cílů ochrany životního prostředí do ÚPD a jejich zohlednění při výběru variant řešení	53
A.9. Návrh ukazatelů pro sledování vlivu ÚPD na životní prostředí	53
A.10. Netechnické shrnutí výše uvedených údajů	54
A.11. Závěr a doporučení, včetně návrhu stanoviska ke koncepci	55
B. Vyhodnocení vlivů územního plánu na území Natura 2000, pokud orgán ochrany přírody závažný vliv nevyloučil	56
C. Vyhodnocení vlivů územního plánu na stav a vývoj území podle vybraných sledovaných jevů obsažených v územně analytických podkladech	57
D. Předpokládané vlivy na výsledky analýzy silných stránek, slabých stránek, příležitostí a hrozeb v území (SWOT analýza)	57
D.I. Vliv na eliminaci nebo snížení hrozeb řešeného území	57
D.II. Vliv na posílení slabých stránek řešeného území	57
D.III. Vliv na využití silných stránek a příležitostí řešeného území	57
D.IV. Vliv na stav a vývoj hodnot řešeného území	57
E. Vyhodnocení přínosu územního plánu k naplnění priorit územního plánování Popis míry a způsobu naplnění priorit územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území, jež byly schváleny v Politice územního rozvoje ČR a Zásadách územního rozvoje Plzeňského kraje	57
F. Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území - shrnutí	58

F.I. Vyhodnocení vlivů ÚP na vyváženost vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území, jak byla zjištěna v rozboru udržitelného rozvoje	58
F.II. Shrnutí přínosu ÚP k vytváření podmínek pro předcházení	
- zjištěným rizikům ovlivňujícím potřeby života současné generace obyvatel řešeného území	58
- předpokládaným ohrožením podmínek života generací budoucích	58
Přílohy	58

Posuzování vlivů územně plánovacích koncepcí a jiných koncepcí (strategie, politiky, oborové plány) na životní prostředí je stanoveno Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/EC z 27.6.2001, o posuzování vlivů některých (určitých) plánů a programů (koncepcí) na životní prostředí (SEA – Strategic Environmental Assessment). Požadavek této Směrnice byl implementován (transponován) do naší legislativy zákonem č. 93/2004 Sb., kterým se upravuje zák. č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění výše uvedeného zákona.

Odbor životního prostředí Krajského úřadu Plzeňského kraje ve svém Stanovisku k zadání územního plánu Srní nevyloučil vlivy na Naturu 2000, proto je potřebné zpracování vyhodnocení z hlediska vlivů na životní prostředí. Návrh ÚP stanoví rámec pro umístění záměrů podléhajících posouzení podle přílohy č.1 zákona č. 100/2001 Sb. a byla zde shledána nezbytnost komplexního posouzení vlivů na životní prostředí (SEA). Nedílnou součástí řešení územního plánu Srní bude vyhodnocení vlivů na životní prostředí zpracované, na základě ustanovení § 19 odst.2 zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v rozsahu přílohy stavebního zákon, osobou k tomu oprávněnou podle § 19 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Vyhodnocení musí komplexně pro řešené i širší dotčené území postihnout vlivy územně plánovací dokumentace na jednotlivé složky životního prostředí, ÚSES, území chráněná ve smyslu zákona o ochraně přírody a krajiny a veřejné zdraví. Součástí vyhodnocení bude i návrh případných opatření k eliminaci, minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví.

Součástí vyhodnocení je vypracování kapitoly závěry a doporučení, vč. návrhu stanoviska dotčeného orgánu ke koncepci, s uvedením výroků, zda lze z hlediska negativních vlivů na životní prostředí s jednotlivou plochou a s územním plánem jako celkem souhlasit, souhlasit s podmínkami, vč. jejich upřesnění nebo nesouhlasit. Vyhodnocení podrobně popisuje vlivy záměrů na poměry dotčené oblasti s ohledem na možnost celkového negativního ovlivnění složek životního prostředí a možné ovlivnění zdraví obyvatelstva. Vyhodnocení je zpracováno přiměřeně v rozsahu přílohy zák. č. 183/2006 Sb.

Úkolem dokumentace SEA je posouzení možnosti vážného ovlivnění životního prostředí a obyvatelstva. K tomu jsou využívána kritéria, charakterizující na jedné straně vlastní záměr a zájmové území, na druhé straně z toho vyplývající potenciální vlivy na obyvatelstvo a životní prostředí.

Cílem dokumentace je upřesnění informací se zřetelem na:

- a) povahu nebo druh konkrétního záměru
- b) faktory životního prostředí, které mohou být provedením záměru ovlivněny
- c) současný stav poznatků a metody posuzování.

Posouzení "SEA" se zaměřuje

- nejen na přímo řešené, ale i širší dotčené území (vč. negativního ovlivnění nejbližší obytné zástavby), které může významným způsobem změnit stav a kvalitu životního prostředí a veřejného zdraví
 - posouzení účelnosti a zdůvodnění z hlediska záboru zemědělské půdy a PUFL
 - hlukové zátěže na obytnou zástavbu, zamezení zvyšování hlukové zátěže a znečišťování ovzduší
 - vyhodnocení vlivů na krajinný ráz, ekologickou stabilitu krajiny
 - návrh případných opatření k eliminaci, minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví
 - přihlídnutí k vyjádřením z hlediska ochrany přírody, zemědělství a dalších, pořizovatelem obdržených vyjádření z hlediska jednotlivých složek životního prostředí a veřejného zdraví.
- Nejprve došlo k **předběžnému projednání** zpracovatele, zástupců obce Srní, pracovníků Správy NP Šumava a ORP Sušice, kde se „vážily“ jednotlivé požadavky a potřeby udržitelného vývoje.

A. Vyhodnocení vlivů na udržitelný vývoj území

A1. Zhodnocení vztahu ÚPD k cílům ochrany životního prostředí přijatým na vnitrostátní úrovni

Základním hlediskem řešení územně plánovací dokumentace je trvale udržitelný vývoj jak environmentální, tak ekonomický a sociální. Posuzování vlivů územně plánovacích koncepcí a jiných koncepcí (strategie, politiky, oborové plány) na životní prostředí je stanoveno Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/EC z 27.6.2001, o posuzování vlivů některých (určitých) plánů a programů (koncepcí) na životní prostředí (SEA – Strategic Environmental Assessment). Požadavek této Směrnice byl implementován (transponován) do naší legislativy zákonem č. 93/2004 Sb., kterým se upravuje zák. č.100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí. Současně se hodnotí i potencionální ohrožení krajinného rázu.

Z uvedeného je patrné, že je zcela nezbytné sledovat nové požadavky na využití území a jejich environmentální a krajinné dopady.

Základní údaje

Údaje o oznamovateli

Název subjektu: Obec Srní
Sídlo: Obecní úřad Srní, Srní čp. 113, PSČ 341 92 Kašperské Hory
ORP: MěÚ Sušice
Stavební úřad: MěÚ Kašperské Hory
Rozloha obce: 3349 ha

Údaje o záměru

Posuzovaný záměr: **Územní plán obce Srní**

Umístění záměru: obec Srní

k.ú. Srní I (Srní, Staré Srní, Čeňkova Pila, Dolní Hrádky, Prostřední Hrádky, Horní Hrádky, Mechov, Údolí), kód 753092

k.ú. Srní II (Donnerwinkel, Hauwaldská kaple, Sedlo), kód 799068

k.ú. Horky u Srní (Horky), kód 798983

k.ú. Vchynice-Tetov I (Antýgl, Rokyta, Vchynice, Tetov, býv. Schätzova Myť, býv. Schätzův Les), kód 753092

ÚP obce Srní bude zpracován dle stavebního zákona č. 183/2006 Sb. a prováděcí vyhlášky č. 500/2006 Sb. v aktuálním znění.

Charakter záměru a možnost kumulace s jinými záměry: zajištění rozvojových ploch pro horské středisko a klimatické lázně (v lokalitě asanovaného zemědělského areálu), ploch klidového sportu a rekreace, v lokalitách navazujících na zastavěná obytná území, zejména ve vazbě na zajištění ochrany NP Šumava.

Zdůvodnění potřeby záměru: umožnění rozvoje obce v souladu s Politikou územního rozvoje ČR a ZÚR PK na specifickou oblast SOB1 Šumava s cílem rehabilitace Srní jako horského rekreačního střediska s funkcí klimatických lázní.

Doposud platný územní plán je z r. 1997, nový nedokončený návrh ÚP jz roku 2012 (Daněk, Franěk) uvažoval se zástavbou přesahující 60 ha, současný návrh na zástavbu nedosahuje 7,5 ha,

příčemž z podstatné části uplatňuje návrhy z doposud platného ÚP.

Předpokládaný termín realizace: 2017 - 2027.

Dotčené územně samosprávné celky (kontaktní): obce Hartmanice, Horská Kvilda, Modrava (vč. Filipova Huť a k.ú. Vchynice-Tetov II), Prášily a Rejštejn (k.ú. Svojshe a Jelenov).

Vyhodnocení vlivů ÚP na udržitelný rozvoj území je součástí Odůvodnění územního plánu.

Vztah k jiným koncepcím

Politika územního rozvoje ČR - aktualizace 2015 ve svých prioritách sleduje vyvážený vztah územních podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost obyvatel v území. Ve veřejném zájmu je nutno chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, vč. urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Vymezuje specifickou oblast SOB1 Šumava, kde je potřebné v území:

- úměrně a rovnoměrně rozvíjet a využívat s ohledem na udržitelný rozvoj vysoký rekreační potenciál krajiny přírodně cenné a společensky atraktivní oblasti (Biosférická rezervace UNESCO, Národní park, CHKO)
- posílit ekonomický a sociální rozvoj v souladu s ochranou přírody, zejména rozvoj drobného a středního podnikání v oblasti místní tradiční výroby a cestovního ruchu
- koordinace využívání území se sousedními zeměmi Svobodným státem Bavorsko a Spolkovou zemí Horní Rakousko.

Při rozhodování o změnách v území, resp. při rozhodování a posuzování záměrů na změny v území je nutno přednostně sledovat:

- využití rekreačního potenciálu oblasti
- rozvoj zejména ekologického zemědělství, lesnictví a dřevozpracujícího průmyslu
- zlepšení dopravní dostupnosti území, zejména přeshraničních dopravních vazeb.

V územně plánovací činnosti:

- identifikovat hlavní póly a střediska ekonomického rozvoje oblasti a vytvářet zde územní podmínky pro zkvalitnění a rozvoj dopravní a technické infrastruktury, bydlení a občanského vybavení
- vytvářet územní podmínky pro rozvoj dopravní dostupnosti území a rozvoj přeshraničních dopravních tahů mezinárodního a republikového významu
- vytvářet územní podmínky pro propojení systému pěších a cyklistických tras se sousedními státy
- vytvářet územní podmínky pro rozvoj celoroční rekreace a cestovního ruchu, dřevozpracujícího průmyslu a místních tradičních řemesel, zejména vymezením vhodných lokalit a stanovením podmínek pro umístění těchto lokalit v koordinaci s ochranou přírody a krajiny
- vytvářet územní podmínky pro rozvoj ekologických forem dopravy.

Úkoly pro ministerstva a ústřední správní orgány:

- při tvorbě rezortních dokumentů zohlednit specifika oblasti a cílenými programy podporovat rozvoj zejména ekologického zemědělství, ekologických forem rekreace, zpracování místních surovin, místních tradičních řemesel
- při tvorbě rezortních dokumentů zohlednit specifika oblasti a cílenými programy podporovat rozvoj ekologických forem dopravy, především na území NP Šumava, zejména veřejné hromadné dopravy pro dojížděku za prací, službami a rekreací, dále rozvíjet síť cyklistických a turistických tras.

Zásady územního rozvoje Plzeňského kraje - aktualizace 2014 sledují v SOB1 Specifické oblasti Šumava následující kritéria a podmínky pro rozhodování o změnách v území:

- vytvářet předpoklady pro dosažení vyvážených podmínek udržitelného rozvoje území v koordinaci s ochranou přírody a krajiny
 - vytvářet podmínky pro zlepšení a stabilizaci životní úrovně obyvatel
 - vybavenost pro rekreační využívání území a ubytovací kapacity soustřeďovat především do území mimo NP Šumava
 - využití území regulovat s ohledem na zachování příznivých podmínek životního prostředí a rekreačních předpokladů území, posilovat tradiční podnikatelské aktivity, navazující zejména na rozvoj cestovního ruchu a rekreace, ekologické zemědělství a využití místních zdrojů, např. dřevní hmoty
 - koordinovat zástavbu území v návaznosti na vytváření územních předpokladů pro rozvíjení systému přeshraniční dopravy, pěších a cyklistických tras.
- Úkoly pro územní plánování obcí:
- vytvářet územní podmínky pro zkvalitnění a rozvoj dopravní a technické infrastruktury, bydlení a občanského vybavení především ve střediscích ekonomického rozvoje oblasti
 - vytvářet územní podmínky pro rozvoj dopravní dostupnosti území a rozvoj přeshraničních dopravních tahů mezinárodního a republikového významu včetně propojení pěších a turistických tras s Bavorskem
 - vytvářet podmínky pro rozvoj celoroční rekreace a komplexní využití rekreačního potenciálu území vč. vodní turistiky na Otavě s ohledem na místní podmínky a minimalizaci negativních vlivů na životní prostředí
 - zabezpečit podmínky pro lokalizaci tradičních podnikatelských aktivit v sídlech a jejich zázemí se zohledněním požadavků na udržitelný rozvoj území
 - při územně plánovací činnosti chránit lesní plochy a vytvářet podmínky pro jejich přirozenou obnovu
 - posilovat stabilitu osídlení v malých sídlech včetně přiměřeného rozvoje druhého bydlení zkvalitňováním veřejné infrastruktury, nepřipouštět vymezování nových ploch pro bydlení a služby bez vazeb na zastavěné území
 - k obnově zaniklých sídel přistupovat pouze při zajištění obsluhy území při zohlednění požadavků ochrany přírody a krajiny, přičemž se nejedná o sídla ležící uvnitř velkoplošných zvláště chráněných území přírody
 - koordinovat územně plánovací činnost příhraničních obcí a územní rozvoj oblasti s německou stranou
 - vytvářet podmínky pro obnovování zřizování malých vodních nádrží
 - do územních plánů zapracovat záměry mezinárodního, republikového a nadmístního významu.

Strategický plán obce Srní, Regulační zásady obce Srní I

Před zpracováním nového územního plánu Srní byl zpracován Strategický plán obce Srní, lokalizované na okraji NP Šumava, z kterých vychází koncepce nového ÚP a Regulační zásady obce Srní, které byly implementovány do územní plánu.

Rezidenční a rekreační výstavba

- a) výstavbu centralizovat / rozvolněně soustředit v území určeném k zástavbě dle stanovených regulativů, v závislosti na velikosti pozemku, v centrální území obce vymezené linií (dle vymezení zastupitelstva obce: vodárna, Potůček, Armaturka, centrální ČOV, Jiřík - chatky SOLO, čerpačka PHM, TJ Plzeň, Zahradník, vodárna
- b) koncepční zásada je soustředěná rozvolněná zástavba se začleněním přírodních ploch, při stanovení rozsahu zastavěné části příslušné lokality
- c) u některých lokalit jsou stanoveny individuální regulativy, např. max. zástavba rodinným domem 15 arů
- d) v oblasti Staré Srní, Mechov, Sedlo (nádrž + Panenka) realizovat pouze zástavbu v „silničním“

typu a v lokalitě Sedlo pouze na jedné straně komunikace

e) v oblasti Horní Hrádky realizovat pouze dostavbou u křižovatky cest a pak u cesty (u potoka)

f) v lokalitách Údolí, Horky, Zelená Hora, Vchynice, Rokyta, Hrádky (Prostřední, Dolní) se nepřipouští, vč. výstavby na starých základech, s výjimkou ojedinělého miniskanzenu ve Vchynici s edukační květnatou horskou loukou (vč. chráněných taxonů) jako součást infocentra NP s geologickou expozicí

g) uvedené regulativy se netýkají nezbytné technické a dopravní infrastruktury, občanského vybavení vč. cestovního ruchu, kulturních památek, ochrany přírody a ekofarem

Výstavba technické a dopravní infrastruktury tj. vodovodní a kanalizační zařízení a vedení vč. zajištění zdrojů vod, jejich čerpání a akumulaci, elektrická zařízení a vedení se v celém území obce mohou realizovat při dodržení obecně platných předpisů

Výstavbu ekofarem realizovat mimo blízký kontakt s obytnou a rekreační zástavbou (k zamezení obtěžování obyvatel a návštěvníků), v místech komunikačně dostupných s možností napojení na elektřinu, při splňování podmínek ochrany přírody.

Celková koncepce

Harmonizace nesourodé urbanistické zástavby vč. krajinného výrazu.

A2. Údaje o současném stavu životního prostředí v řešeném území a jeho předpokládaném vývoji, pokud by nebyla uplatněna ÚPD

a) Historická, krajinná a environmentální specifičnost území a krajinný ráz

Obec Srní je horské rekreační středisko na okraji Šumavských plání v Národním parku Šumava, v okrese Klatovy, V Plzeňském kraji. Území obce je lokalizované v prostoru mezi kaňony řek Vydry, Křemelné a Vchynicko-Tetovského plavebního kanálu. Soutokem Vydry a Křemelné vzniká řeka Otava.

Území obce je v nadmořské výšce 650 m (soutok Vydry a Křemelné) až 1077 m (Adamova hora), centrum Srní je ve výšce 845 m. Obec leží 15 km jižně od Sušice a 9 km Rejštejna. Obec současné o rozloze 3348,4 ha má dnes 4 katastrální území: Srní I, Srní II, Horky u Srní, Vchynice - Tetov.

Historický vývoj zdejšího sídlení

Přechodné osídlení

Přechodné osídlení zdejšího území existuje od pravěku až do středověku. Počáteční osídlení zdejší krajiny od halštatské doby, (starší doba železná) v letech 750 - 450 l. př. n.l. pokračuje přes keltského období až do středověku. Na zdejších tocích (Vydra, Křemelná, Sekerský, Hrádecký, Hamerský, Roklanský potok) se rýžovalo zlato, o čemž svědčí zarostlé sejpy / haldy (pozlacený orel býval umístěn na špičce věže kostela v Srní) a to až do 17 století.

Trvalé sídelní osídlení zdejšího území nastává od konce 15. století.

15. století

- královácká rychta Stodůlky / Stadeln (u dnešních Prášil), byla od konce 15. století jednou z 8 králováckých rycht (přičemž zde v polovině 20. st. žilo 2 tisíce obyvatel). Další rychty byly ve Zhůří, Javorné, Hojsově Stráži, Kochánově, Hamrech, Svaté Kateřině a Stachách

- královácký dvorec Antýgl (Otýgl) / Antigelhof (Antig) rychty Stodůlky na břehu vydry již existoval v 15. st., je připomínán v r. 1500, žili zde , (950 m), v r. 1523-1818 zde pracovala sklárna (duté sklo a pateřiky), pak zde byl zájezdní hostinec, dnes ATC

- Horní Antýgl, 1135 m

16 - 17. století

Zřejmě nedocházelo k rozšiřování osidlování

18. století

Od počátku 18. století byl lokátorem nových osad v okolí majitel panství Stodůlky, baron Schmiedl:

- v r. 1710 byla založena osada Sedlo / Sattelberg, v lokalitě býv. hradiště, (860 m), kde je zřejmě první trvalé osídlení vlastní obce Srní
- v r. 1717 byla založena Čeňkova Pila, (650 m)
- v r. 1720 byla založena dřevařská osada Rehberg / Srní, pojmenování je podle hojného výskytu srnčí zvěře, spásající zdejší travní plochy, postupně se obec rozrostla na rozsáhlou farní obec
- asi v r. 1720 založena blízká dřevorubecká osada Mossau / Mechov, (860 m)
- v r. 1726 založen Velký Bor u Prášil u cesty z Nové Studnice do Stodůlek (býv. 70 stavení)
- asi v roce 1728 byla založena osada Rokyta, (907-930 m)
- v r. 1733 byly založeny Dolní Hrádky / Unter Schlösselwald, (820 m)
- v r. 1733 byly založeny Prostřední Hrádky / Mitte Schlösselwald, (900 m),
- v r. 1733 byly založeny Horní Hrádky / Schlösselwald, (930 m)
- asi v r. 1750 založena Dolní Zelená Hora / Untergrünberg na svahu Jezerního hřbetu / Jezernice, a Horní Zelená Hora / Obergrünberg na svahu Jezerního hřbetu / Jezernice, následně byl založen Zelenohorský Dvůr / Grüberger Hof u Dolní Zelené Hory u silnice Srní - Prášily
- v r. 1757 založena Zelenohorská Huť (Zelenohorské Chalupy) / Grünbergerhütte na svahu Jezerního hřbetu / Jezernice, cca 250 obyvatel v 30 až 50 chalupách (1040 m) na hranici prášilského panství, poblíž pramen Sekerského potoka, sklárna zbankrotovala
- následně vznikly Zelenohorské Chalupy (50 stavení, sklářská huť, 1007 m) nad Mechovem:
- v průběhu 18. st. byla založena sídelní enkláva Údolí na strmém svahu Vydry podél cesty z Čeňkovy Pily Srní (670 - 875 m)
- v r. 1785 byla založena Filipova Huť / Phillipshütten, kde po stavbě kanálu došlo k dřevařskému rozvoji dalších 17 domů, i sklárna, 1093 m - nejvýše položené sídlo ČR
- v r. 1790-92 byly založeny dřevařské osady Vchynice / Chynitz, (Adamsberg, 905 - 935 - 950 - 1041 m) a navazující Tetov (Tetovo) / Tettau, (Brenntenhauser, u cesty z Rokyty a Modravu, společně 45 chalup, hostinec a škola, pův. 500 obyvatel)
- v r. 1800 vznikly Horky u Srní / Seckeberg, Zeckeberg, (880 m)
- Nová Studnice, / Neubrunn (jedna z prvních lesoven a sklárna, 13 domů, 1051 m),

19. století

Od počátku 19. století došlo k rozvoji dalšího osídlení vzhledem k výstavbě plavebního kanálu dřeva

v letech 1799 - 1800, která dala podnět k nové vlně osidlování a vzniku dalších osad :

- v r. 1850 Schätzova Myť / Schätzenreith, (25 obyv.)
- v r. 1868 Schätzův Les / Schätzenwald, (20 obyv.)

Vchynicko-tetovský plavební kanál projektovaný Ing. Josefem Rosenauerem k plavení dřeva z býv. panství Prášily byl vyhlouben v r. 1799 - 1801. Kanál obchází v délce 14,4 km nesplavný horní tok Vydry do Křemelné a dále do Otavy. Kanál je 3-5 m široký, převážně budovaný z mohutných kamenných desek a kamenných bloků, koryto vyskládané z kamenných kvádrů spojovalo úseky kanálu s mírným spádem. Břehy kanálu spojovalo 8 klenutých kamenných mostků. Úseky kanálu byly citlivě upraveny vč. doprovodné stezky pro pěší turisty a cyklisty.

Celý systém splavnění přítoků Vydry pro dopravu dřeva z vysokých poloh Šumavy do Otavy a dále do vnitrozemí využíval také 8 vodních plavebních nádrží (klauz) v horním povodí Otavy: Roklanská u Roklanské hájenky, Luzenská u Březníku, Javoří u Javoří pily, Rokytská, Černoehorská, Nohohuťská, Studená a Ptačí.

Průběh kanálu:

- stavidlo na Vydře, které převádí vodu do kanálu a umožňuje jeho ochranu před povodněmi a ledem
- souběžně s Vydrou 2,5 km
- hradlový most (rechle), (940 m n.m.), regulace plavby dřeva, kde se usměrňuje a počítá dřevo, dřívě i silnice ze Srní na Modravu
- vodoměrná kaple s bočním přepadem, kterým se regulovala výška plavební vlny
- ohyb k západu u králováckého dvorce Antýgl, v oblouku kanálu betonové koryto sloužilo k čištění kanálu od sedimentů a odpouštění ledových ker
- Rokyta - někdejší schwarzenberská lesovna (dnes inf. středisko NP)
- skluz za Rokytou dnes bezpečnostně zakrytý, stavidlo nad skluzem zachytávalo dřevo při plávce, jež bylo po dávkách vypouštěno, čímž se plavení urychlovalo a jednotlivé vlny kontrolovaly
- od ohybu kanálu k jihu vede Hakešická cesta na Javoří pilu a Oblík
- za obchvatem Kostelního vrchu je odbočka k Hauswaldské kapli (ta zbořena v r. 1957)
- v dalším oblouku pomocí regulačního stavidla odtéká voda do Hrádeckého potoka, odtud voda z kanálu v mimoplavebním období zavlažovala okolní pozemky a poháněla několik mlýnů
- za Studeným potokem ohyb k západu
- u rozvodny (z r. 1937-8, 887 m - rozvodí Vydry a Křemelné, v km 9), vtokový otvor Mossau - většina vody odtéká podzemním potrubím do zásobní nádrže Sedlo elektrárny Vydra - Čeňkova Pila
- za rozvodnou druhý skluz (široký 1,3 m)
- za Mechovem souběžně s Plavebním / Sekyrským potokem
- od rozvodny klesá kanál ke skluzu do Sekyrského potoka, původní ukončení kanálu bylo příliš strmé, proto byl vybudován Sekerský skluz
- dále je koryto kanálu bez vody vedeno západně od Spáleného vrchu až závěrečnému trubnímu skluzu.

Návazně došlo k rozšíření těžby dřeva a vzniku mnoha pil v okolí:

- Kubelbeckova pila na Lučním potoce / Wiesenbach (na km 9),
- Javoří pila / Ahornsäge u vodní nádrže na Javořím potoce (u přítoku Temného potoka) s vedlejší hájovnou (později i hostincem U tetřeva s útulnou - 2 pokoje s 6 lůžky a studentskou noclehárnou - 10 lůžek) a usedlostí Ahornstall u soutoku nad vodní nádrží a posléze i mlýnů:
- Hanslův mlýn s pilou čp. 72 na Sekyrském potoce u plavebního kanálu
- Mostecký mlýn čp. 34 v Údolí u Vydry (demolován Správou NP bez souhlasu Památkového ústavu)
- Zaječí mlýn
- Maní mlýn
- Mühlgespreng

Kulturní charakteristika krajinného rázu

Je určena způsoby využívání krajiny. Jde tedy zejména o vyjádření vlivu krajínotvorných činností člověka na krajinu, a tím i na její charakteristický ráz. Krajínotvorné činnosti mohou mít v různých oblastech různou váhu. Ve zdejších území byla nejvýznamnějším krajínotvorným činitelem lesnické a zemědělské využívání ploch vedle horského osidlování.

Většina zdejších osad zanikla jednak po odsunu německých obyvatel v letech 1948 - 49 a zejména jejich likvidací vymezením vojenského výcvikového prostoru Dobrá Voda v letech 1950 - 60 .

Podle typologie české krajiny leží sídelní enkláva obce Srní v krajinném typu 6M2 - novověká lesozemědělská krajina běžného reliéfu členitých pahorkatin a vrchovin Hercynika.

Podle ZÚR Plzeňského kraje je na Šumavě vymezena krajina zalesněných kup a kuželů.

Zastoupení přírodních kultur

V rámci NP zcela převažují.

Demografický vývoj

V polovině 19. století žilo v oblasti Srní, Prášil, Modravy a Filipovy Huti cca 6000 obyvatel, v současnosti je několik málo set. V demografickém vývoji obce Srní docházelo až do 2. světové války k trvalému výraznému rozvoji. Po poválečném odchodu německých obyvatel dochází však k demografické restrikci. Uveden trend dokumentuje následující tabulka vývoje počtu obyvatel:

rok	1869	1900	1930	1950	1961	1970	1980	1991	2001	2011
Srní	1176	1200	1252	346	227	349	306	346	343	259

V r. 2001 bylo území obce celkem 89 domů, z toho trvale obydlených 62 (Census 2001).

V současnosti je Srní významným střediskem rekreace a cestovního ruchu v NP Šumava, kde významně vzrůstá zájem o rekreační aktivity a v souvislosti s tím je potřebné zajištění vhodné vybavenosti.

Bez uplatnění ÚPD by vzrůstala nedostatečná vybavenost a přetrvávalo nevhodné živelné využívání území.

Charakter osídlení a zástavby

Obec Srní je horskou rekreační obcí na severním okraji národního parku Šumava. Architektonická hodnota tradiční šumavské obce, charakterizované šumavským roubeným domem, byla narušena novodobou zástavbou dvou hotelových objektů, tří 3-podlažních bytových domů, rozsáhlého zemědělského výrobního areálu i patrovým objektem hasičské zbrojnice. Tato nová zástavba přetransformovala měřítkem i architektonickým ztvárněním novodobých objektů šumavskou obec na charakter městyse. V urbanistickém hodnocení sídel NP Šumava, (která se nazývá „Krajina NPŠ - vsi, jejich struktura a vývoj“ se uvádí:

Na území NP Šumava se jedná o jednu z nejvíce narušených obcí, kde část zástavby svým charakterem do národního parku vůbec nepatří, přičemž ale stávající stav obce z ní dělá jedno z nejvhodnějších míst pro existenci turistického zázemí uvnitř parku.

Jedná se aglomeraci antropogenních objektů, např. tři skupiny vícepodlažních bytových domů, dva hotelové areály, ale i další hotely, patrová hasičská zbrojnice. Jsou zde technická zařízení vodní elektrárny Vydra - Čenková pila: rozvodna, akumulární nádrž, vodní nádrž s věží a několik podzemních potrubí vč. tlakového. Je zde benzinová pumpa, technické objekty pro vytápění obce a čištění odpadních vod.

Krajinné a přírodní prostředí bylo také významně změněno. Jedná se zejména o Vchnicko-tetovský plavební kanál a řadu jeho zařízení (projektovaných Ing.J. Rosenauerem), vč. skluzů, rechlí a souběžnou silně frekventovanou pěší a cyklistickou komunikací a fotopointem. Hrádecký potok původně pramenil ve strmých východních svazích Oblíku ve výšce cca 1100 m n.m. Nové prameniště je pod plavebním kanálem, následně do něj vtékají další přítoky, např. Srnský potok, přičemž za silnicí ze Srní na něm bývalo obecní koupaliště (v r. 1935), ale i další pily, mlýny a kovárna. Na území Srní jsou poddolovaná území po těžbě zlata, v současnosti jsou zde pěstební zázemí národního parku - dvě lesnické školky a dva genofondové semenné sady. Několik mlýnů na vodních tocích Vydry, Sekerského a Hrádeckého potoka bylo již zlikvidováno (Mostecký a Kramlův, Zaječí a Hanzlův a Mühlengespreg) a také dvorce na Zelené Hoře a Horkách či Hálkova chata a řada usedlostí klasické tradiční rozptýlené horské zástavby. Je zde areál autokempu Antýgl, informační středisko parku v Rokytě s venkovní geologickou expozicí, nové návštěvnické středisko parku s novou vlčí oborou, informační středisko obce Srní a dvě přezimovací obory jelení zvěře (Baranky, Rokyta).

Proto nejvhodnějším řešením by bylo Srní včetně přístupové silniční komunikace III/2114 vyjmout z národního parku, tak jak je to světově obvyklé a uplatněné i v sesterském NP Bayerische Wald, s možností přiřazení k CHKO Šumava.

Bývalý zemědělský areál se navrhuje asanovat a lokalita přebudovat na občanskou vybavenost klimatických lázní, tj. SPA a wellness, vzhledem k příhodným bioklimatickým podmínkám - což je běžné v bavorském příhraničí. V obci je potřebná základní občanská vybavenost - základní i mateřská škola, obchod, hotely, pohostinství, pošta, expoziční prostory a kostel. V obci je autokemp, informační středisko s geologickou expozicí a nové informační středisko s vlčí oborou a informační středisko obce a je zde pozorovací obora jelení zvěře. Obec je plynofikována a má obecní ČOV. Tedy je zde vybavení potřebné a obvyklé pro horská rekreační střediska na okrajích národních parků.

Pro zachování příznivého krajinné rázu je vhodné místní části obce stavebně nepropojovat, tedy Srní se Starým Srním, či s Mechovem. Potřebné je zachovat někdejší plužiny, tj. nerozšiřovat sukcesní zalesnění a uplatňovat ekologické extenzivní pastevní obhospodařování ekologickými farmami k udržení ekologické biodiverzity - někdejší „orchidejové“ louky jsou potlačeny vysokostébelnými ojediněle sklízenými travními porosty, příp. eutrofizovány nesklízenými zbytky, tedy nestačí formální pronájem. Zcela fatální by bylo v rámci „výroby divočiny“ prosazovat bezzásahové přírodní procesy, zejména neasanování kůrovcových ložisek, navíc v lesním vegetačním stupni smrkových bučin, kde nejsou zajištěny původní dřeviny. V dalším vegetačním vývoji to znamená vysušování / aridizaci a eutrofizaci a zejména mikroklimatické vysušování nejcennějších mokřadních a rašelinných biotopů.

Rekreační lokality

Jedná se o převažující část zástavby.

Krajinné dominanty

Krajinné dominanty tvoří zalesněné vrchy – Spálený 1013 m n m, Kostelní vrch 1016 m n.m a Adamova hora 1077 m n.m, a Zelená hora 1040 m - dnes již mimo území obce.

Drobná kultovní architektura v krajině

Soubor křížů ve Vchynici - Tetově I, které představují typický krajino tvorný a kulturní prvek.

Místa významná z hlediska kulturního vývoje

Zejména Hauswaldská kaple.

Objekty lidové architektury

Obec doposud obsahuje významné stavby lidové architektury, např. Antýgl.

Kulturně historické, archeologické, kultovní a technické památky

V zájmovém území to jsou pozůstatky po těžbě zlata, studánky, lidová architektura křížků a plavební kanál.

Krajinné kompozice, historické zahrady a parky

Zatím nebyly koncepčně budovány.

Jiné objekty kulturního dědictví místního významu

Antýgl, Vchynicko-Tetovský kanál.

Místa historických událostí, památky na osobnosti

Klostermannův parčík.

Ochrana krajinného rázu

Historická charakteristika krajinného rázu se odvíjí od souvislosti vývoje přírodních a kulturních charakteristik dané oblasti, v jejich časové posloupnosti a vazbě na využívání krajiny a život předešlých generací v ní. Od této charakteristiky jsou odvozeny typické pozůstalé znaky. Dlouhodobost určitých činností bez degradačních změn ve funkcích i vzhledu krajiny je významnou indikací jejich trvalé udržitelnosti.

Charakter vizuálně vnímaných prostorů a přípustnost změn

Jedná se zejména o nenarušení optického vnímání vyvýšených zastavěných území a zalesněných vrcholů. Sledovaný krajinný celek je narušován výše jmenovanými kompozičními závadami.

Pro zlepšení vzhledu a přijatelnost úprav s ohledem na zachování či zlepšení krajinného rázu jsou navržena opatření v kapitole 5.4. – Opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů.

Jedná se zejména o uplatňování následujících principů:

- krajinné začlenění rozvojových lokalit vysokou zelení
- vycházení z charakteru reliéfu i klimatu
- minimalizace terénních úprav v prospěch plynulého propojování objektů do rostlého terénu
- snaha o soulad staveb s okolím, zejména s blízkými významnými architektonickými formami
- rehabilitace nevhodných staveb jejich transformací a konverzí k novým funkcím
- pochopení charakteru historické duchovní podstaty sídla .
- vycházení z úcty ke kulturnímu dědictví a hodnotám krajiny.

Přírodní charakteristika krajinného rázu

Je dána přírodními podmínkami a ideovými záměry NPŠ.

b) Reliéf a geomorfologie území

Reliéf zdejšího území byl v minulosti modelován dosti komplikovaným geologickým vývojem Hercynských pohoří. Geomorfologicky leží území Srní na Šumavských pláních ve Svojšské hornatině, přičemž širší začlenění je následující:

- Provincie Česká vysočina
- Šumavská soustava I
- Oblast Šumavská hornatina I B
- Celek Šumava I B-1
- Podcelek Šumavské pláně I B-1A
- Okrsek Svojšská hornatina I B-1A-4

Svojšská hornatina na sv. okraji Šumavských plání je členitá hornatina, silně rozčleněná údolím Otavy a jejích přítoků, s příkrými mezi údolními hřbety a četnými kryogenními tvary. Nejvyšším vrchem je Huťská hora 1187 m, významné vrchy tvoří Křemelná 1125,2 m (mimo území obce), dále pak Adamova hora 1077 m, vrch Spálený 1013 m a Sedelský vrch 926,2 m.

Vlastní Srní je ve výšce 845 - 878 m, Čeňkova Pila 650 m, Mechov/Mossau 860 m, Hrádky Dolní 820 m, Hrádky Prostřední 900 m a Hrádky Horní 930 m, Rokyta 930 m, Antýgl 950 a Vchynice - Tetov 905 - 935 (1041) m n.m. Území obce je situováno nadmořské výšce od 627 m (soutok Vydry a Křemelné) až 1077 m n.m (Adamova hora). Na poměrně malém území obce dochází ke značnému relativnímu převýšení (450 m), což významně ovlivňuje koncepci využití území, ale i vedení komunikací apod. Poměrně značná výšková členitost a energie reliéfu umožnila vytvoření typického krajinného panoramatu.

c) Horninové prostředí

Geologicky přísluší území obce do velmi starého geologického podloží – krystalinika oblasti moldanubika Českého masivu (mezi Vltavou a Dunajem). Tato část Českého masivu je budována nejstaršími metamorfovanými horninami (staroproterozoického až prvohorního stáří) s prostupy hlubinných vyvřelin - převážně krystalickými metamorfovanými horninami hlubinných vyvřelin.

Vlastní území Srní je budováno pozdně variskými magmatity biotitické žuly a granodioritu s muskovitem, středně zrnité (typu Srní), jež pokračují jižním směrem. Severně a východně navazuje maldanubické injikované ruly a arterity a západním směrem muskoviticko-biotitické pararuly zčásti injikované.

Erozní činností vodotečí v průběhu čtvrtohor a někdy již mladších třetihor docházelo k vyhlubování údolí a koryt. Spolu s tím byly místně zanechány terasové štěrky a písky.

Kvartérní pokryv zahrnuje deluviální a deluviofluviální písčité a jílovité hlíny s bahnitými a štěrkovitými plochami v údolích vodních toků.

Zvětralinový plášť na skalním podkladě z velké části tvořen pískovitým a kamenitým žulovým aluviem. Na prudkých svazích je kamenitá suť s materiálem podložních žulových hornin.

Základové půdy jsou dobře únosné (při průměrné únosnosti 1,5 – 3,5 kg/cm²).

Těžba nerostných surovin

U Srní se těžilo zlato, zejména rýžováním, ale i hlubinně (v mapě jsou vyznačeny poddolované lokality) od doby bronzové až do 17. století. Na Vydře, Křemelné a Hamerském potoce jsou středověké rýžovnické sejpy.

Poddolovaná území

Na území jsou evidována bodová poddolovaná území jižně od Srní a severně od Srní (Sedlo).

Sesuvná území

Na území obce nejsou evidována sesuvná území.

Seismika, tektonika

Seismicky i tektonicky je sledované území relativně klidné s předpokládanou intenzitou nepřestupující 6 st. MSK. Území je mírně poznamenáno tektonickými zlomy, jednak ve směru JZ – SV a v kolmém směru.

Radonové riziko

V zájmovém území je střední radonové riziko (hmotnostní aktivita Rn 25 – 60 Bq/kg), přičemž v celé oblasti je doložena redistribuce uranu s možností výskytu lokálních anomálií objemové aktivity radonu v půdním vzduchu. Orientační stanovení rizikových území, které vyplývá z prognózní mapy radonového rizika 1:200 000 (ÚÚG Praha 1990, kde stupeň rizika je odhadován na základě typu a propustnosti geologického podloží a některých dalších faktorů). Z hlediska podloží je vyšší riziko na tektonických liniích a podél vodotečí na propustných aluviálních náplavech. Tektonické poruchy způsobují změnu - zvýšení objemové aktivity radonu. Podle vyhl. č. 184/97 Sb. je nutno provést ochranná opatření při výstavbě – plynotěsné izolace, utěsnění instalačních prostupů, příp. neporušenost základové desky.

d) Půdní poměry a půdní fond, BPEJ

Genetický vývoj půd byl silně ovlivněn geologickou stavbou, morfologickou situací, klimatem i vegetačním krytem. Převažují kambizemní podzoly, které pouze lokálně, v polohách pod 850 m přecházejí do distrických kambizemí. Jedná se o následující HPJ a BPEJ:

- HPJ 36 (93601, 93604, 93621, 93624, 93631, 93634, 93644, 93654): Hnědé půdy kyselé, hnědé půdy podzolové a jejich slabě oglejené formy v chladné oblasti na všech horninách. Lehké až středně těžké, slabě až středně štěrkovité, vláhové poměry jsou příznivé, někdy se projevuje mírné převlhčení. Při vymezování tříd ochrany půd došlo k anomálii, že v klimatickém regionu 9 byly nejlepší půdy tohoto regionu, ač se jedná o podzolové a oglejené půdy, začleněny do TOP I: 93601 a 93621 a TOP II: 93604 a 93631

- HPJ 40 (94068, 94078, 94089): Skupina mělkých a velmi sklonitých půd, lehké až středně těžké půdy na svazích nad 12⁰ na všech horninách, s různou štěrkovitostí a kamenitostí, s vláhovými poměry závislými na srážkách.

- HPJ 50 (95001, 95004, 95014, 95041, 95044, 95054): Skupina mělkých a velmi sklonitých půd,

hnědé půdy oglejené a oglejené půdy na různých horninách (hlavně žulách a rulách, s výjimkou hornin v HPJ 48,49), zpravidla lehčí až středně těžké, slabě až středně štěrkovité či kamenité. Jde o půdy zpravidla středně těžké, slabě až středně štěrkovité až kamenité, dočasně zamokřené.

- HPJ 68 (96811): Glejové a hydromorfní půdy zrašelinělé a glejové půdy úzkých údolí a depresí vč. svahů lemujících malé vodní toky, středně těžké, zamokřené
- HPJ 72 (97201): Glejové půdy zrašelinělé a rašelinistní nivních poloh s hladinou podzemní vody trvale blízko ,
- HPJ 73 (97311, 97313, 97343, 97543): Oglejené hydromorfní půdy zbažínělé a glejové půdy svahových poloh, středně těžké až velmi těžké půdy, zamokřené a s výskytem svahových pramenišť, i po odvodnění vhodné jen pro louky

e) Hydrologie, hydrogeologie, vodní zdroje, vodní režim

Okraje území obce Srní tvoří údolí šumavských bystřin Vydry a Křemelné, s malebnými peřejemi, bystřinnými balvany a největšími obřimi hrnci v ČR. Od mladších třetihor docházelo na okrajích šumavských plání k vodní hloubkové erozi s tvorbou kaňonovitých údolí. Romantická údolí šumavských říček Vydry a Křemelné jsou příkladem horských bystřinných toků, vyznačujících se silnou hloubkovou erozní činností a současně i velkou transportní schopností. Jejich unášecí sílu je možno posoudit z velké hmotnosti rulových a migmatitových balvanů v korytě. Peřejnatá údolí se značným spádem zejména při vyšším vodním stavu působí velmi impozantně. Voda obtéká nebo překonává žulové skalní balvany, rulový podklad je obrušován a unášený písek a oblázky hloubí v balvanech prohlubně. Obří hrnce v žulových a rulových balvanech vznikly vířivým pohybem proudící vody v korytech těchto horských bystřin (tzv. evorzí). Jejich značný počet je např. u Turnerovy chaty (lépe jsou vidět při nižším průtoku).

Hydrogeologicky přísluší území do regionu 6310 Krystalinikum v povodí Horní Vltavy a Úhlavy.

Hydrogeologicky má zájmové území střední zásoby podzemní vody. V horizontálním směru se mění propustnost nejen v závislosti na litologickém vývoji, ale i na tektonické pozici. V zájmovém území je vymezena CHOPAV Šumava Nařízením vlády č. 40/1978 Sb.

Ochrana vod vyplývá ze zák. o vodách. Kanalizační vody obce jsou vyústěny do ČOV. V obecné ochraně vod a vodních zdrojů je třeba vyloučit možné ohrožení kvality a čistoty vod při provádění staveb, a to především v místech zařízení stavenišť, např. únikem pohonných hmot aj. ropných látek.

Vydra, č.h.p. 1-08-01-001 (III) oficiálně vzniká po soutoku Modravského a Roklanského potoka) na Modravě ve výšce 978 m. Luzenský potok pramení na sz. svahu hory Luzný v 1215 m, po soutoku s Březnickým potokem se označuje jako Modravský potok. Roklanský potok pramení ve výšce 1264 mezi Roklanem a Blatným vrchem. U tzv. Rechlí, kde je hradlový jez s dřevěným mostem odbočuje Vchynicko-Tetovský kanál. Dále Vydra protéká Antýglem, pod nímž ústí do Vydry Hamerský potok. Odtud po Čeňkovu Pílu je chráněný úsek s obřimi hrnci v korytě řeky. V říčním korytě jsou v žulových a rulových balvanech vymlety největší "obří hrnce" v ČR, hluboké a široké více než 1 m (vymlety silným vířivým pohybem vodou unášených valounů a písku). Na údolních svazích jsou bizarní skalní věže (např. Hrádek, Panna, Baba a Mnich) a žulová kamenná pole, jež vznikly při mrazovém zvětrávání. Vydra pod býv. královským dvorcem Antýgl protéká nesplavným úsekem. U Antýglu vznikl autokemp. Údolím Vydry prochází naučná stezka Povyďří (od r. 1975, 7 km dlouhá, s 12 informačními panely). Je zde most silnice z Modravy do Srní. Následuje Turnerova chata, níže pak ústí Zhůřský a Hradský potok. Po soutoku s Křemelnou pod Čeňkovou Pilou, 1,2 km jz. od Svojshe v 627 m n.m. vzniká Otava. Na Čeňkově Píle u ústí Vydry je býv. vodní pila, přestavěná v r. 1912 na vodní elektrárnu, která jako technická památka je přístupná (její původní zařízení Francisova turbina a generátor slouží dodnes). Délka toku je 22,5 km, plocha povodí je 146,2 km² a průměrný průtok u ústí činí 4,13 m³/s. Vydra, která tvoří východní hranici obce, odvodňuje většinu území Srní. Vydra je je vodohospodářsky významným tokem se pstruhovou

vodou. Vodácky je využívána od Modravy po Antýgl v délce 6 km (obtížnost WW VI a V). Povolené splouvání je od 15.3. do 31.5 jen o sobotách a nedělích v době od 8 do 18 hodin a to pouze kanoe a kajaky. Nástupní a výstupní místa jsou Modrava, Hradlový most (Rechle) a Antýgl (veřejné tábořiště).

Křemelná, č.h.p. 1-08-01- 019 (IV) pramení s. od Pancíře (na v. svazích Můstku u Šmauzů) ve výšce 1090 m. Postupně přibírá přítoky Slatinného, Jezerního, Prášilského a Plavebního potoka. Název toku připomíná nerost křemen, který se hojně vyskytuje podél jejího horního toku. Romantická říčka protéká dnes neosídlenou šumavskou krajinou. Zpočátku, na šumavských pláních teče v mělkém úvalovém údolí a má malý spád, u kepelského Zhůří začíná meandrovat. Žel, po vylidnění a opuštění extenzivního obhospodařování údolních travních porostů dochází k sukcesnímu zarůstání smrky. Mezi zaniklou vesnicí Stodůlky a soutokem s Vydrou vytváří kaňonovité řečiště, hluboce zaříznuté do skalního podkladu. Ústí zleva do Vydry na Čeňkově Pile v 627 m. Potok je dlouhý 30,3 km, plocha povodí 171,6 km², prům. průtok u ústí 4,43 m³/s. Turistická stezka vede k prameništi, říčku přecházejí turistické trasy v prostoru Stodůlek, hezké pohledy jsou od zaniklé osady Hůrky. Křemelná je vodohospodářsky významným tokem se pstruhovou vodou, tvoří severní hranici území obce Srní a tedy odvodňuje severní území Srní. Vodácky je využívána od soutoku s Prášilským potokem do 13 km v délce 4 km (obtížnost WW IV). Úsek vyhrazený pro splouvání je Čeňkova Pila - Rejštejn od 15.3. do 31.10. v době od 8 do 20 hodin, nástupním místem je Čeňkova Pila.

Vchynicko-tetovský plavební kanál, č.h.p. 1-08-01-036, je vodohospodářsky významným tokem, spojujícím Vydru s Křemelnou (obchází nesplavný úsek Vydry pod Antýglem). Jedná se o významnou technickou památku, vybudovanou v l. 1789 - 1801 pro plavbu dřeva. Délka kanálu je 14,4 km, výškový rozdíl 190 m (spád vyrovnáván třemi jezy), šířka umělého koryta až 5m (částečně vyzděné, s několika kamennými mostky).. Odtud se vede voda tlakovým podzemním potrubím k vodní nádrži ve věži („vodní zámek“) a do elektrárny - spád 215 m (při větším zatížení el. sítě se využívá voda pro výrobu el. energie). Přebytečná voda odchází povrchoým kanálem zv. Jalový. V současné době je 9 km kanálu na povrchu, 5 km pod povrchem. Do r. 1958 využíván po Rokytu, dnes zavodněn po desátý km k rozvodně vody v Mussau. Vodácky využíváno 9 km od odbočení Vydry (obtížnost ZWC).

Jalový (Plavební) kanál

Hradecký potok, č.h.p. 1-08-04-049 (IV), původně pramenil na svazích Oblíku, dnešní nové prameniště je u Vchynicko-tetovského kanálu

Plavební (Sekyrský potok)

Srnský potok, Studený potok

Vodní toky protékají většinou přirozenými koryty s břehovou vegetací. Záplavová území jsou u toku Vydry a Křemelné, kde není zástavba.

f) Bioklimatické poměry

Klimatickou rajonizací je Srní v chladném klimatu, na rozmezí CH 6 a CH 7, který je typický pro převážnou část pohraničních hor. Léto bývá velmi krátké až krátké, mírně chladné a vlhké, přechodné období je dlouhé s mírně chladným jarem a mírně chladným podzimem, zima je dlouhá až velmi dlouhá, mírně chladná, mírně vlhká, s dlouhým trváním sněhové pokrývky.

Průměrné roční srážky činí 790 mm. Srážkový úhrn ve vegetačním období (IV – IX) činí cca 600 mm, v zimním období (X – III) pak pouze cca 400 mm.

Počet dnů se srážkami 1 mm a více bývá

120-130 za rok

Počet dnů se sněhovou pokrývkou bývá

cca 120 za rok

Průměrné a max. výšky sněhové pokrývky (v cm):

I	II	III	IV	V	X	XI	XII	rok
---	----	-----	----	---	---	----	-----	-----

51 66 59 19 2 4 17 36 78
 130 160 180 90 20 40 50 80 180
 Základní tíha sněhu $S_0 = 3,8 \text{ kN/m}^2$

Průměrné roční teploty vzduchu činí $5,5 \text{ }^\circ\text{C}$ (max. 29,6, min. -20,-), při následujícím průměrném měsíčním chodu:

a) průměr

b) průměrné maximum

c) průměrné minimum

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
a)	-3,6	-3,0	0,8	4,6	10,0	12,6	15	14,8	10,3	5,6	0,8	-2,2
b)	7,7	9,9	14,6	19,4	24,5	26,6	28,5	28,1	25,7	19,7	13,4	8,3
c)	-16,2	-15,5	-10,6	-4,7	-1,4	2,8	5,7	4,9	1,0	-3,9	-7,1	-15,1

Průměrný počet ledových dnů s nejvyššími teplotou pod 0°C bývá cca 60

Průměrný počet mrazových dnů s teplotami pod 0°C bývá 140 - 160

Průměrný počet vegetačních dnů s teplotami nad 10°C bývá 120 - 140

Průměrný počet letních dnů s teplotami nad 25°C bývá 10 - 30

Hazardně naoktrojovanou disturbancí hřebenových smrčín v délce více 40 km dochází k fatálnímu omezování vertikálních i horizontálních srážek, takže humidní Šumava se xerofitizuje, což má dopady na celé povodí Vltavy a Berounky.

Sluneční záření v důsledku zvýšené oceanity je zde mírně nižší a činí cca 1500 hodin za rok.

Nejvyšší oblačnost zde bývá koncem roku (listopad a prosinec), nejnižší oblačnost bývá v září (v souvislosti s četným výskytem anticyklón nad střední Evropou). Od dubna do září oblačnost během dne se vzrůstající turbulencí přibývá, přičemž maximum bývá v odpoledních hodinách a minimum bývá v noci s ustáváním turbulence. V zimním období je největší oblačnost v ranních hodinách v souvislosti s výskytem mlh, přičemž minimum je opět v noci.

Průměrný počet jasných dnů v roce bývá cca 50

Průměrný počet zamračených dnů v roce bývá cca 160.

Převládající vzdušné proudění v území je severozápadní (23,6 %), dále je zde významný podíl větrů jihozápadních (16 %) a západních (15 %), podíl bezvětří (calm) je vyšší (16 %). Zvýšené průvanné proudění probíhá údolím Vydry. Podíl jednotlivých směrů větru je následující (v procentech):

S	SV	V	JV	J	JZ	Z	SZ	calm
5	9	8	5	6	16	15	20	15

Základní tlak větru $W_0 = 0,6 \text{ kN/m}^2$.

Nejbližší meteostanice: Žel. Ruda (srážkoměrná), Pancíř (totalizátor), Hojsova Stráž.

Kvalita ovzduší

Z hlediska znečištění ovzduší je zájmově území čisté, topení v obci je zajišťováno většinou ekologicky. K dálkovým přenosům škodlivých imisí, které poškozovaly smrkové porosty, prakticky nedochází v důsledku odsiřování uhelných elektráren. Bioklima v důsledku příznivé geomorfologie a biotického vegetačního krytu jsou příznivé pro umožnění aktivit klimatických lázní (není zde efekt inverzí ani větrných epizod). Ovzdušné srážky se rozhodujícím způsobem uplatňují v atmosférických procesech depozic emitovaných látek a jsou také rozhodujícím faktorem ovlivňujícím odtok vody z povrchu silničních vozovek.

g) Přírodní prostředí - biota

V rámci biogeografické diferenciacie, jež je nutná k potřebnému zajištění škály potenciálních přírodních ekosystémů, je zájmové území součástí následujících jednotek:

- provincie: opadavé listnaté lesy
- podprovincie: hercynská
- biogeografický region: 1.62 Šumavský.

Zdejší území z hlediska regionálně fyto geografického členění přísluší do oblasti střeoevropské lesní květeny - Hercynium, dle Mapy regionálně fyto geografického členění ČSR (BÚ ČSAV) leží ve fyto geografické oblasti Oreofytika, ve fyto geografickém okrese 37a Horní Pootaví. Z hlediska vegetačně geografického členění (BÚ ČSAV Moravec, Neuhäusel) přísluší území do geobotanické oblasti Fm Acidofilní horské bučiny a v nižších polohách do oblasti F Subxerofilní doubravy.

Z hlediska vegetační stupňovitosti se ve sledovaném území (s nadmořskými výškami 627 – 1077 m) vyskytuje 5. - jedlobukový a 6. - smrko-jedlo-bukový

Přírodní lesní oblast je zde - 6. Západočeská pahorkatina.

Charakter aktuální flóry a fauny je výsledkem dlouhodobého vývoje vegetačního krytu ve zdejším území. Původní vegetace byla v průběhu téměř 1500 let kontinuálního vlivu člověka zcela změněna. Někdejší acidofilní a borové doubravy byly z větší míry přeměněny na pole a na mělčích a chudších substrátech na smrkové monokultury, příp. na chudé kulturní bory. Z bývalých lužních lesů zbyly pouze řidší doprovodné porosty olší, vrb a jasanů, přičemž většina lužních a nivních poloh byly přeměněna na kulturní louky. K většímu odlesňování ve zdejším krajinném území docházelo od 10. století a zejména pak ve 12. a 13. století. Zdejší flóra obsahuje převahu střeoevropských lesních druhů, početně sem zasahují druhy subatlantické, resp. západní migranty. Mezními prvky jsou zde slabší termofyty, jež tu vyznívají ze středních Čech.

Zdejší území z hlediska potenciální přirozené vegetace (Neuhäuslová Z. a kol.) zde původní rekonstrukční vegetaci jsou acidofilní smrkové bučiny (25. Calamagrostio villosae-Fagetum), které tvoří přechodný stupeň k horským smrččinám a v údolních polohách květnaté bučiny s kyčelnicí devítilistou (18. Dentario enneaphylli-Fagetum).

Č.18. Květnatá bučina s kyčelnicí devítilistou (Dentario enneaphylli-Fagetum)

Na svahových polohách v montánním stupni. Ve stromovém patře převládá buk (*Fagus sylvatica*), s vyšší stálostí bývají přimíšeny klen (*Acer pseudoplatanus*), dnes vymírající jedle (*Abies alba*) a smrk (*Picea abies*), který ve vyšších polohách byl pravděpodobně původní. Bylinné patro bývá většinou souvisle zapojené, s pokryvností kolísající podle zápoje stromového patra (*Dentaria enneaphyllos*, *Actaea spicata*, *Athyrium filix-femina*, *Dryopteris filix-mas*, *Festuca altissima*, *Galeobdolon montanum*, *Galium odoratum*, *Mercurialis perennis*, *Mycelis muralis*, *Oxalis acetosella*, *Senecio fuchsii*, *Viola reitenbachiana*). Keřové a mechové patro bývá vyvinuto jen fragmentárně nebo chybí.

Náhradní společenstva:

- lesní: většinou smrkové monokultury, řidčeji modřín či borovice
- keřová: Rhamno-Prunetea
- luční a pastvinná: sv. Arrhenatherion a Polygono-Trisetion, chudé louky a pastviny Nardetalia
- ruderální: Galio-Urticetea
- segetální: Aphanion (Holco-Galeopsietum, Spergulo-Scleranthemum annui), Aethuso-Galeopsietum.

Pěstování smrkových monokultur vede k degradaci půdy (zejména humusových horizontů) a poklesu bonity porostů.

Druhy vhodné pro:

- stromořadí: *Fraxinus excelsior*, *Acer pseudoplatanus*, *A. platanoides*, *Sorbus aucuparia*
- travní plochy: *Festuca rubra*, *Agrostis capillaris*, *Festuca pratensis*, *Phleum pratense*, *Trisetum flavescens*, *Dactylis glomerata*, *Poa pratensis*, *Trifolium sp. div.*

Č. 25 Acidofilní smrková bučina (Calamagrostio villosae-Fagetum)

Smrková bučina je pravidelně tvořena stromovým, bylinným i mechovým patrem. Na složení většinou zapojeného stromového patra se v kolísajících proporcích podílejí jak listnaté, tak jehličnaté dřeviny. Z listnáčů hraje nejvýznamnější úlohu buk lesní (*Fagus sylvatica*), přimíšen bývá javor klen (*Acer pseudoplatanus*), z jehličnanů je nejvýznamnější smrk (*Picea abies*) s příměsí dnes ustupující jedle (*Abies alba*). Keřové patro této asociace nemá vlastní keřové druhy, objevují se v něm pouze zmlazující dřeviny stromového patra. Bylinné patro mívá zpravidla dosti vysokou pokryvnost, je však druhově chudé. Dominuje v něm často třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*), místy brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*). Mechové patro je vyvinuté s kolísající pokryvností.

Diagnostická druhová kombinace:

E₃: *Fagus sylvatica*, *Picea abies*

E₁: *Blechnum spicant*, *Calamagrostis villosa*, *Deschampsia flexuosa*, *Homogyne alpina*, *Huperzia selago*, *Luzula sylvatica*, *Lycopodium annotinum*, *Maianthemum bifolium*, *Oxalis acetosella*, *Polygonatum verticillatum*, *Prenthes purpurea*

E₀: *Dicranum scoparium*, *Polytrichum formosum*, *P. communae*, *P. juniperinum*.

Invazní a expanzivní druhy:

- *Calamagrostis villosa* – třtina chloupkatá, tvoří faciální degradační fáze.

Náhradní společenstva:

a) lesní: většinou smrkové monokultury (*Picea abies*)

b) luční a pastvinná: společenstva svazu *Polygono -Trisetion*, chudé louky a pastviny řádu *Narderalia*

c) ruderalní: *Galio-Urticetea*

d) segetální: *Holco-Galiopsietum*.

Pro tvorbu nových ploch zeleně jsou ve zdejších bioekoregionu typovány zejména následující vhodné taxony:

a) stromořadí: *Acer pseudoplatanus*

b) zatravňované plochy: kostřava ovčí – *Agrostis capillaris*, *Festuca rubra*, *Trifolium pratense*, (*Trisetum flavescens*).

Biochory na území obce

Biochora je vyšší typologická jednotka členění bioregionu na regionální úrovni. Základní hlediska pro jejich vymezení jsou: vegetační stupeň, reliéf a substrát, jež podmiňují výskyt odlišných ekotopů. Na území obce Srní jsou zastoupeny následující biochory:

- v 5. vegetačním stupni 5Dr, 5Dv, 5HS, 5UR, 5US, 5VR,

- v 6. vegetačním stupni 6Dr, 6Dv, 6PR, 6PS, 6SR, 6SS, 6US.

5 Dr Podmáčené sníženiny na kyselých horninách s rašeliništi v 5. v.s.

Těžiště rozšíření typu je v Šumavském bioregionu (1.62) - 82 km². Relativně členitější reliéf je na Šumavě. Deprese s rašelinami se nacházejí v otevřených úvalových pramenných částech údolí a málo výrazných úpadech či plošinkách s přilehlými bázemi mírných svahů. V šumavském BR se vyskytují kamenice. V minulosti velmi ojediněle docházelo k těžbě rašeliny. V podloží dominují kyselé plutonity - žuly s různým podílem slíd - a kyselé metamorfity - zejména biotitické a cordierit-biotitické migmatity a biotitické pararuly s cordieritem či silimanitem, méně časté jsou dvojslídne svory, na Šumavě rekrystalinové granuly, pak fylity a minimálně i zelené břidlice. Typické je menší vytváření menších ploch rašelin, které však nebývají příliš mocné, jen místy jejich vrstva překvapuje 0,5 m. Velmi rozsáhlé plochy zabírá deluvium, deluviofluviální a fluviální sedimenty. Zvětraliny mají společnou pouze kyselost, zrnitost je rozdílná - na kyselých plutonitech jsou štěrkovité a písčité, na kyselých metamorfitech převážně hlinito-kamenité až kamenito-hlinité.

Půdy jsou vesměs kyselé a mokré až zamokřené. Převažují gleje typické a gleje organogenní, na rašelínách se nacházejí organozemě. Rašeliniště mají převážně přechodový charakter mezi vrchovišti a slatinami. Na svahových bázích jsou rozšířeny kyselé pseudogleje. Okraje sedimentů v nezamokřeném terénu (hřbítky) pokrývají districké kambizemě nebo kambizemní podzoly, velmi vzácně i typické kyselé kambizemě.

Klima je převážně chladné a poměrně vlhké, nejvíce je zastoupena klimatická oblast CH7, v Šumavském BR zasahuje do typu okrajově i chladnější a vlhčí CH6. Ovlivnění klimatu reliéfem se projevuje především kumulací relativně chladnějšího vzduchu ve sníženinách, které tak představují polohy s podmínkami pro vznik přízemních teplotních inverzí, které jsou v členitějším reliéfu středně silné. Větrnost je v rámci 5. vegetačního stupně relativně nižší.

Vegetace ve variantě s rašelinnými bory: Na humolitech by smrčiny přecházely i v rašelinné bory, zejména asociace *Vaccinio uliginosi-Pinetum sylvestris*. Extrémní typ BR. Druh konstantně-similární. D: 5A4, 5AB4, K: 5AB3, 5AB-B5b, 5A6, 5A7b, 5A8b-rašelinná jezírka.

Současné využití krajiny: lesy 44%, TTP 47,5%, vodní plochy 4,2%, pole 3%, sídla 0,3%, ostatní 1%. Podíl lesů bývá 35 - 55 %. Velikostně jsou lesy nevyhraněné, plošně převažují okraje velkých lesů. Zcela dominují kulturní smrčiny, které jsou většinou blízké přirozeným podmáčeným smrčinám. Na rašeliništích se místy přidružují i břízy (zvláště bříza pýřitá), podél potoků jsou časté olše, místy se vyskytují vrby, na rašeliništích roste vzácně rojovník bahenní (např. u rybníka Olšina). Největší množství chráněných podmáčených a rašelinných lesů je v Šumavském BR (NPP Blanice, NPR Velká Niva, PP Multerberské rašeliniště, PP Rašeliniště Bobovec). Travní porosty zaujímají 30 - 50 %, v Šumavském BR až 60 %. Jedná se o vlhké až podmáčené, převážně rašelinné louky a o postupně zarůstající vlhkomilná a rašelinná lada. Jejich biologický význam je značně vysoký. Důvodem ochrany jsou cenné rašelinné, vlhkomilné a vodní biocenózy s výskytem typických a často zvláště chráněných druhů, např. vachta trojlistá, klikva bahenní, rosnatka okrouhlostá, tetřívka obecná - tokaniště, V šumavském BR tj. např. NPP Blanice, PP Pestřice, PP Hálův kříž, NP Strážný-Pod obecním lesem (s šafránem bělokvěným). Vodní plochy jsou zastoupeny 1 - 2,5 %, typické a poměrně časté jsou především malé kyselé rybníky (v Šumavském BR je to rybník Olšina). Na rašeliništích se místy vyskytují i přirozená malá jezírka. Vodní plochy výrazně zvyšují biodiverzitu i celkovou diverzitu krajiny a hrají pozitivní roli v odtokových poměrech. Síť vodních toků je hustá, převážně se však jedná o pramenné a horní části toků, např. Křemelná, Teplá Vltava. Vzhledem k podmáčení je intenzivní zemědělské nevhodné, orná půda zasahuje do typu pouze okrajově na vodou neovlivněných ekotopech. Sídla jsou zastoupeny velmi málo, a to malými vesnicemi nebo jen jejich okraji, chatami a často pouze komunikacemi. Objekty lidové architektury se nacházejí ojediněle v Srní (šindelové střechy). Náhradní typy: 5Dv+5Do. Cílové ekosystémy: přirozené SMP, PRSM, dále LOMO, LONS, náhradní PRPM, VOLS, VOVS.

5Dv Podmáčené sníženiny s hlubokými rašeliništi 5. v.s.

Typ se nachází v příhraničních horách hercynské části ČR, převážně v Šumavském BR – 67 km². Reliéf je plochý s nevýraznými konkávními tvary. Na Šumavě tvoří tento typ údolní rašeliniště v nivách menších potoků a v širokém úvalu Vltavy. Vrchoviště se vyskytují v nevýrazných sníženinách tektonicky zdvižených zarovnaných povrchů. Přirozený charakter některých rašelinišť na Šumavě byl narušen odvodněním a těžbou za vzniku těžních stěn a jam, cest a odvodňovacích kanálů. Převážná část byla zatopena Lipenskou přehradou. Substrát tvoří kyselé rašeliny hluboké na Šumavě až 7,5 m. Podél vodních toků sedimentovaly písčité hlíny, hlinité písky a šterky, na dně Lipna jsou rašeliny a další kvarterní útvary překryty sedimenty umělých vodních nádrží. V podloží dominují kyselé horniny – granity (na Šumavě přecházející i do neutrálních syenodioritů), biotitické migmatizované ortoruly a pararul, migmatity. Převažují kyselé organozemě, v nivách organozemní gleje. Půdy jsou velmi málo úživné.

Klima je poměrně chladné a vlhké, dominuje klimatická oblast CH7, pouze Vltavická brázda leží v mírně teplé oblasti MT 3. Charakteristické jsou přízemní teplotní inverze vznikající ve sníženinách,

poměrně častý je výskyt mlh. Podstatné ovlivnění klimatu způsobuje vodní nádrž Lipno – větší tepelná kapacita vody zmírňuje teplotní extrémy, častější je výskyt mlh, vyšší větrnost a došlo i ke změnám výparu.

Vegetace: Základním typem potencionální přirozené vegetace je mozaika podmáčených smrčín (Bazzanio-Piceetum), rašelinných smrčín (Sphagno-Piceetum), blatkových borů (Pino rotundatae-Sphagnetum) a fragmentů rašelinných březin (svaz Betulion pubescentis). V kotlině Horní Vltavy jsou dále velmi typické nízké, snad reliktní, tavolníkové křoviny (Spiraea salicifolia), Podél vodních toků lze očekávat vysokobylinnou vegetaci svazu Petasition officinalis, na odlesněných místech bažinné a zrašelinělé luční porosty podhorských typů, náležejících ke svazu Calthion, Caricion fuscae, Sphagno recurvi-Caricion canescentis a Caricion rostratae. Druh similární. D: 5A4 (30), 5A6 (64). K: 5AB-B5b (5), 5A7b (+), 5A8b (1) – rašelinná jezírka.

Současné využití krajiny: lesy 39 %, TTP 20 %, vodní pl. 40,4 %, pole 0 %, sady 0 %, sídla 0,5 %, ostatní 0,5 %. Lesní plochy dominují ve všech bioregionech, v Šumavském jen 30 % lesů. Lesní porosty jsou většinou přirozené – blatkové bory, po obvodu rašelinišť navazují podmáčené a rašelinné smrčiny, častá je bříza pýřitá, v keřovém patru rojovník bahenní, podél vodních toků olše a vrby. Lesy na rašelinách jsou řídké s mozaikovitými světlinami s rašelinnými keři, keřiky, trávami, bylinami a mechorosty, vzácně s rašelinnými jezírky, v některých lokalitách tokaniště ustupujícího tetřeva a tetřívka. V Šumavském BR bylo vyhlášeno 6 maloplošných ZCHÚ: I.zóna Malá niva, I.zóna Spálený luh, NPR Velká niva, PR Rašeliniště Kapličky, I. zóna Splavské rašeliniště (s kleči). Travní porosty se na rašeliništích vyskytují místy přirozeně, místy však sekundárně, ale jejich biologická hodnota je velmi vysoká. Jsou většinou silně podmáčené, zarůstají přirozeným náletem (parkový charakter krajiny) a rostou na nich typické vlhkomilné, mokřadní a rašelinné druhy. Kolem rybníků se místy vyskytují rákosiny. Přirozené bezlesí i fragmenty býv. luk jsou chráněny jako součást zmíněných lesních rašelinišť – v Šumavském BR jsou součástí I. zóny Vltavský luh a I. zóny Spálený luh. Vodní plochy zaujímají relativně vysoký podíl, spadá sem naše největší údolní nádrž Lipno, na rašeliništích jsou lokálně malá jezírka. Segmentem protéká Křemelná a Řasnice. Vltava a její dvě zdrojnice vytvářejí v široké nivě s rašeliništi volné meandry, odškrčená mrtvá ramena a poriční tůň. Pole ani sady se nevyskytují, sídla tvoří disperzní osady rekreačního charakteru, novodobé rekreační objekty, příp. silnice.

Náhradní typy: - . Cílové ekosystémy: přirozené: PRSM, PRBO, PRRPO, VOVS, náhradní: PRPM.

5 HS Hornatiny na kyselých metamorfitech 5. v.s.

Těžiště rozšíření typu je Šumavském a Českoleském bioregionu. Vrcholy hornatin převyšují okolní reliéf v průměru o 250-350 m, jedná se tedy o ploché hornatiny. Typické jsou užší protáhlé hřbety a rozsochy, zpravidla s nevýrazně vystupujícími vrcholy. Převažují příkré, vzácněji i středně sklonité a velmi příkré svahy, zvláště v Českoleském bioregionu jsou u protáhlých hřbetů časté asymetrické svahy. Údolí jsou poměrně ostře, ale nehluboko zařezaná, strmá, s bystřinami. Na vrcholech, méně i na hřbetech a svazích, se místy vyskytují skály menšího rozsahu a velikosti, na svazích pak kamenité, místy i balvanité sutě. Na loukách, zvláště v Šumavském bioregionu vznikly kamenice. Podloží je kyselé, dominují cordierit- a silimanit-biotitické migmatizované pararuly, na Šumavě migmatity. Na Šumavě se ojediněle vyskytují i granulity a ortoruly. Zvětraliny jsou převážně hlinito-kamenité až kamenité (místy až balvanité), na fylitech se vyskytuje hlinitá složka. Půdy jsou kyselé a nepříliš úživné. Tvoří je kambizemní podzoly a dystrické kambizemě. Na sutích vznikly živnější rankery (místy i kyselé nasycené rankery), na skalách pak kyselé litozemě. Na podsvahových deluviích se místy nacházejí kyselé kambizemě pseudoglejové, podél potoků gleje typické nebo organozemní.

Klima je mírně chladné a poměrně vlhké, zcela dominuje klimatická oblast CH7. Na vrcholech, zvláště skalnatých, se projevuje vrcholový fenomén – vyznačují se vysokou větrností a vyššími horizontálními srážkami. Na údolních dnech jsou podmínky pro vznik slabších teplotních inverzí.

Vegetace: Varianta základní (převážná část 1.62, 1.67): Nejrozšířenějším typem jsou acidofilní

bikové bučiny (Luzulo-Fagetum), v chladnějších polohách nelze vyloučit smrkové bučiny (Calamagrostiovillosae-Fagetum). Na místech lokálně obohacených živinami se objevují květnaté bučiny, často s kyčelnicí devítilistou (Dentario enneaphylli-Fagetum) a na balvanitých svazích asi bažankové jaseniny (Mercuriali-Fraxinetum). Vodní toky provázejí snad olšiny olše šedé (Alnetum incanae), v úzkých údolích i udatnové olšiny (Arunco silvestris-Alnetum glutinosae), na březích lze očekávat vysokobylinnou vegetaci svazu Petasition officinalis. Suché louky a pastviny pravděpodobně hostily vegetaci svazu Violion caninae, na nejsušších stanovištích přecházející až do podhorských vřesovišť svazu Genistion. Na mezotrofních místech byly zřejmě polopřirozené luční porosty blízké se svazům Polygono-Trisetion, v nižších polohách Arrhenatherion. Dnes jsou polopřirozené travinobylinné porosty vinou eutrofizace a dosévání vesměs nahrazeny kulturními porosty, podobnými trávníkům svazu Arrhenatherion. Na loukách v potočních nivách převažovaly porosty svazu Calthion, které po zániku hospodaření přecházejí do mokřadních lad podsvazu Filipendulenion. Na prameništích byly hojné rašeliništní louky svazu Caricion fuscae a přechodová rašeliniště svazu Sphagno recurvi-Caricion canescentis, dnes nejspíše převládá svaz Calthion. Druh kontrastně similární. D: 5AB2, 5AB3, 5B3, K: 5BC3, 5AB-B4, 5AB-B5a.

Současné využití krajiny: lesy 74 %, TTP 20 %, vodní pl. 1%, pole 3 %, sady 0,5 %, sídla 0,5 %, ostatní 1 %. Lesy zaujímají ve všech bioregionech více než 65 % plochy, převažují rozsáhlé lesní komplexy. Poměrně vyrovnaně jsou rozšířeny kulturní smrčiny a polokulturní nebo přírodě blízké smíšené porosty smrku a buku. Přirozených lesů (bučin se smrkem) se zachovalo poměrně hodně, především v Českoselském bioregionu. Na Šumavě byla vyhlášena PR Libín (přirozený horský suťový les) a PP Dlouhá hora (bikové bučiny a suťové lesy). Travní porosty jsou nejvíce zastoupeny v Šumavském bioregionu (28%), jinak je jejich podíl pod 23 %. Jedná se o louky, měně i pastviny, místy lada zarůstající křovinami. Krajinářsky cenné jsou travní porosty v Šumavském a Českoselském bioregionu diverzifikované kamenicemi a dřevinnou zelení. V PP Úpolíny v 1.62 jsou chráněny vlhké louky. Vodní plochy jsou zastoupeny minimálně – pramennými úseky potoků a zcela ojedinělými malými rybníky nebo nádržemi. Pole jsou málo častá, zasahují většinou jen do okrajů segmentů na úpatí. Sady mají nepatrnou plochu, představují zahrádky v těsné blízkosti stavení s odolnými ovocnými dřevinami. Sídla jsou zastoupena málo, jedná se o několik malých horských vesnic, osady, samoty a chaty. Vzácně se nacházejí významné stavby zdaleka viditelné nebo tvořící krajinnou dominantu – 27 m vysoká rozhledna na Libíně nebo kostel v Albrechticích u Sušice v Šumavském bioregionu. Nacházejí se zde i 3 hradní zříceniny, nápadné jsou především zříc. Hradu Kašperk a Přimda. Segmenty na Šumavě procházela Zlatá stezka, jejíž stopy jsou technickou památkou. Náhradní typy: - . Cílové ekosystémy: přirozené: BUAS, BUKK,SUB, LONS, LONO nebo LOPS, náhradní: -

5UR Výrazná údolí v kyselých plutonitech 5 v.s.

Typ tvoří malé segmenty v převážně pohraničních pohořích Čech. Údolí jsou sevřená, vzácně až kaňonovitá, např. V NP Šumava I. zóna Povydrří, středně strmá, ne však krátká svahová, hluboká obvykle 100 - 150 m. Příkré svahy jsou často skalnaté, místy jsou vytvořeny i výrazné, izolované až 12 m vysoké skalní útvary - nejtypičtější jsou velké žulové balvany a bloky tvořící kamenná moře a sutě na svazích a kamenná řečiště s mohutnými žokovitými balvany a evorzními obřími hrnci chráněné v I. zóně Povydrří nebo Čertovy proudy na Vltavě (NPR Čertova stěna - Luč). Skalnatý charakter údolí s nejméně výraznějšími balvanitými koryty řek v ČR vede k zařazení typu biochory mezi unikátní. Ostatní zvětraliny jsou převážně písčité s kamenitými nebo drobnějšími šterkovitými úlomky a s menším podílem hlinité složky. Geologické podloží tvoří z převážné části granity (nejčastěji různě porfyrický, variabilně zrnitý, biotitický nebo dvojslídny granit) místy přecházející až do kyselých granodioritů (velmi vzácně se vyskytuje i živnější biotit-amfibolický granodiorit). Okrajově se objevují i různé kyselé metamorfity, zvláště ruly. Kyselé plutonity zvětrávají do žokovitých balvanů a drobného šterku až hrubého písku. Z půdních typů se ve vyšších, klimaticky drsnějších polohách vyskytují kambizemní podzoly, níže pak silně kyselé kambizemě. Všechny tyto

půdy jsou lehké, s významným podílem písčité složky a vždy relativně humóznější. Na zahliněných sutích se nacházejí humózní podzolované nebo kambizemní rankery, na skalách a kamenných balvanových mořích dystrické litozemě. V údolních dnech jsou typické gleje.

Klima je mírně chladné a vlhké (CH7). Ovlivnění klimatu reliéfem je značné. V údolích dochází v noci k sestupným chladným prouděním, ve dne k výstupům teplého vzduchu. V noci vznikají v horní části svahů teplé zóny, při údolním dně silnější teplotní inverze, zvláště v kaňonovitých sevřených údolích, což je také důvodem delšího přetrvávání sněhové pokrývky. Větrnost je typicky relativně nízká, vzdušná vlhkost relativně vyšší.

Vegetace: Typickou jednotkou potenciální přirozené vegetace jsou acidofilní bikové bučiny (Luzulo-Fagetum), které na neparných plochách obohacených míst doplňují květnaté bučiny s kyčelnicí devítilistou (Dentario enneaphylli-Fagetum). Očekávat lze (mimo údolí Vltavy) i fragmenty suťových lesů, zřejmě asociace Mercuriali-Fraxinetum, vzácněji Lunario-Aceretum. Na skalnatých a bavlinitých stanovištích jsou acidofilní reliktní bory, pravděpodobně asociace Betulo carpaticae-Pinetum, nebo, např. v údolí Vltavy pod Lipnem, as. Vaccinio myrtilli-Pinetum sylvestris, s výskytem Erica herbacea. Vodní toky provázejí podhorské potoční smrčiny z podsvazu Alnenion glutinoso-incanae, typicky zřejmě Alnetum incanae, při okrajích hor i Arunco-sylvestris-Alnetum glutinosae. Na březích lze očekávat vysokobylinnou vegetaci svazu Petasion officinalis. Suché louky i pastviny pravděpodobně hostily vegetaci svazu Violion caninae, na nejsušších stanovištích přecházející do podhorských vřesovišť svazu Genistion. Místy se objevovala mezofilní luční vegetace svazu Polygono-Trisetion, v nižších polohách i Arrhenatherion. Dnes jsou polopřirozené porosty velmi vzácné, vlivem eutrofizace a dosévání nejčastěji najdeme kulturní louky s druhovou skladbou blízkou vegetaci svazu Arrhenatherion. Kolem potoků převažovaly pcháčové louky svazu Calthion, po zániku hospodaření se rozvíjí mokřadní lada podsvazu Filipendulion. Druh konstantně-similární. D: 4AB1-2, 4AB3, 5AB2, 5AB3, K: 5A0, 5A1-2, 5B3, 5BC3, 5BC5, 5B7a, 6AB3, 6B3, 6BC3, 6BC5a, 6B7a.

Současné využití krajiny: lesy 89 %, TTP 4,5 %, vodní plochy 3,5 %, sídla 0,5 %, ostatní 2,5 %. Lesy náleží do velkých lesních komplexů, které zaujímají většinu plochy typu. Převažují téměř čisté smrkové monokultury. Listnáče, zvláště přirozeně dominantní buk, jsou zastoupeny pouze jednotlivě. Na skalách se přirozeně vyskytují reliktní bory, reprezentativní ukázka s vřesovcem pleťovým je chráněna v NPR Čertova stěna - Luč. Polokulturní smíšené lesy a reliktní bory jsou i ve zmíněné I. zóně NP Povydrí. Podél vodních toků roste zejména olše šedá, vrby a klen, který se zejména spolu s jilmem horským vtoušeně objevuje také na sutích. Travní porosty nezabírají výraznou plochu a ani jejich biologická hodnota není příliš významná. Z větších řek údolními protéká Vydra a Vltava. Pole ani sady se v typu nevyskytují, podíl sídelních ploch je poměrně nízký. Sídla jsou malé vsi, často zasahují do typu jen okrajově. Cílové ekosystémy: přirozené BUAS, SUB, BOAS, SPS, LOPS,, LONO, VOLT, VOVT

5 US Výrazná údolí v kyselých metamorfitech 5. v.s.

Typ se nachází ve většině hercynských příhraničních pohoří. Na Šumavě jsou to údolí zařezaná na okraji BR. Hloubka údolních zářezů je poměrně různorodá, na Šumavě 100 - 150 m. Svahová údolí jsou poměrně strmá, údolí na okrajích pohoří, vnitrohorská již méně. Údolní svahy jsou převážně velmi příkré, údolí jsou většinou sevřená, místy až charakteru soutěsek. Svahy jsou typicky skalnaté, často i s výraznými a významnými skalami a skalními útvary, např. Paštecké skály a PR Čertova stráž (kaňon Boubínského potoka) v Šumavském BR. Na svazích jsou i rozsáhlé kamenité a balvanité sutě. Také řečiště jsou kamenitá, místy balvanitá, např. koryto Vydry v I.zóně Šumavského BR. Antropogenní tvary představují zbytky sejpů po rýžování zlata na Šumavě. kamenice v Šumavském BR, místy agrární aj. terasy. K typickým tvarům údolních den patří násypy a zářezy silnic. Ve štole u Kašperských Hor byla zřízena seismologická stanice. Podloží je tvořeno nejčastěji dvojslídnyými pararulami (místy i převážně biotitickými nebo muskovitickými, někdy s přechody do kvarcitů), méně ortorulami a různými typy svorů (s proměnlivým zastoupením slíd, s

granáty, nebo jsou svory kvarcitické, grafitické, albitické). V Šumavském BR vystupují migmatity (migmatitizované ruly). Vzácně zasahují do segmentů typu i vyvřeliny - žilné granity a kyselé granodiority. Zvětraliny jsou převážně hlinito-kamenité, na rulách je více zastoupena písčité složka, na svorech a fylitech hlinitá. Půdy na svazích jsou většinou kyselé a chudé na živiny - jedná se převážně o lehčí dystrické kambizemě, ve vyšších polohách v Šumavském BR se vyskytují i kambizemní podzoly. Na údolních dnech jsou rozšířeny převážně typické gleje, méně pak typické a glejové fluvizemě. Skalní ekotopy ostrůvkovitě pokrývají kyselé litozemě, na sutích vznikly nenasyčené, místy i živné nasycené rankery. Klima je poměrně chladné a vlhké, dominuje klimatická oblast CH7. Klima je výrazně ovlivněno reliéfem. V noci dochází na údolních svazích ke stékání chladného vzduchu, ve dne jsou charakteristické výstupné proudy teplého vzduchu. V horních částech svahů vznikají v noci teplé svahové zóny, při údolním dně pak silnější teplotní inverze, které jsou nejvýraznější v sevřených soutěškách, kde mohou přetrvávat i v období kladné energetické bilance, což je důvodem delšího výskytu sněhu. Typická je relativně nižší větrnost a vyšší vzdušná vlhkost.

Vegetace: Potenciální přirozenou vegetaci tvoří acidofilní bikové bučiny (Luzulo-gagetum), které na obohacených místech doplňují květnaté bučiny s kyčelnicí devítilistou (Dentario enneaphylli-Fagetum). Na chladnějších a vlhčích místech tyto lesy přecházejí ve smrkové bučiny (Calamagrostio villosae-Fagetum), v této biochóře ovšem cizorodé. Pro prudké svahy jsou typické porosty suťových lesů ze svazu Tilio-Acerion. Vodní toky provázejí podhorské potoční olšiny z podsvazu Alnetion glutinoso-incanae, často zřejmě i s horskými olšinami olše šedé (Alnetum incanae). Na březích lze očekávat vysokobylinnou vegetaci Violion caninae, na nejsušších stanovištích přecházející až do podhorských vřesovišť svazu Genistion. Na bázích svahů a na dnech údolí byly nejspíše porosty svazu Arrhenatherion a snad i Polygono-Trisetion. Dnes tyto typy mizejí vlivem eutrofizace a dosévání. Na jejich místě jsou nejčastější kulturní louky blízké vegetaci Arrhenatherion. Kolem potoků převažovaly pcháčové louky svazu Calthion, po zániku hospodaření se rozvíjí mokřadní lada podsvazu Filipendulenion. Druh kontrastně-similární. D: 4AB1-2, 4AB3, 5AB2, 5AB3, 5B3. K: 5A1, 5BC3, 5BC4, 5BC5a, 5B7a, 6AB3, 6B3, 6BC3, 6BC5a, 6B7a.

Současné využití krajiny: lesy 57 %, TTP 18 %, vodní plochy 2 %, pole 2 %, sídla 1,5 %, ostatní 1,5 %. Zastoupení lesů v segmentech je poměrně vysoké, na Šumavě se jedná o poměrně velké lesy. V druhové skladbě dominuje smrk, tvořící většinou hospodářské monokultury. Borovice lesní se přirozeně vyskytuje pouze na extrémních skalních biotopech jako relik. Buk je spolu dominantně zastoupen vzácně v Šumavském BR. Suťové a jedlové lesy jsou v PR Čertova stráž v Šumavském BR a polopřirozené lesy jsou v I. zóně NP Povydí. Přirozené dřevinné složení má i většina břehových porostů v případě podhorských údolí. Zastoupení travních porostů je v jednotlivých BR méně než třetinové. Jedná se o louky, příp. pastviny. **Mnohé travní porosty postupně degradují a zarůstají náletem.** Vysokou biologickou hodnotu vykazují pouze některé podmáčené či vlhké louky v nivách, chráněné jsou však jen v PR Amáline údolí v Šumavském BR. Krajinářsky cenné jsou zejména travní porosty na Šumavě se skupinami stromů a kamenicemi nebo luční enklávy v lesích. Vodní plochy tvoří pouze hladiny vodních toků, z nichž jsou však mnohé dosti významné a zabírají nezanedbatelnou plochu. Jedná se např. o části horních toků Blanice, **soutok Vydry a Křemelné** a dále pokračující Otavu. Pole jsou pouze malá, rozčleněná terasami a mezemi. Sady jsou zastoupeny pouze zahrádkami s odolnými dřevinami v těsné blízkosti obydlí. Sídelní objekty jsou vzácné v Šumavském BR. Sídla jsou převážně malá, často z velké části rekreačně využívána, na Šumavě se jedná pouze o rekreační objekty. Cílové ekosystémy: přirozené BUAS, BUKK, SUB, SPS, LONO, LOPS, VOLT, VOVT, BOAS.

5 VR Vrchoviny na kyselých metamorfitech 5. v.s.

Typ je převážně tvořen malými segmenty. Reliéf představují v Šumavském BR nižší okraje hor. Hřbety jsou převážně méně široké a různě výrazně z nich vystupují vrcholy. Svahy jsou příkré nebo středně sklonité, údolí jsou zastoupena pouze horními částmi a nejsou výrazně zahloubena. Skály

jsou velmi časté, nacházejí se především na hřebtech a vrcholech, často se jedná o mrazové sruby, vzácně o skalní hradby. Skály jsou ovšem převážně menší velikosti, ojediněle i 10 - 15 m. Na skalách se vytvořily i příznačné mikrotvary - skalní mísy, žlábkové škrapy, výklenky. Typické a velmi časté jsou rozsáhlé balvanové sutě, haldy a kamenná moře vznikající zvětráváním žul podle navzájem kolmých ploch odlučnosti (místy se vyskytuje i lavicová odlučnost). Kamenice se vyskytují porůznu. Podloží tvoří převážně granit, různě zrnitý a s různým zastoupením slíd. Zvětraliny jsou kyselé, balvanité, se šterkovitou a písčitou výplní. Půdy jsou kyselé a málo živné. Rozšířeny jsou především lehčí dystrické kambizemě a kambizemní podzoly. Typický je výskyt převážně kyselých rankerů na sutích, na skalách se nacházejí kyselé litozemě. Na mírných svazích a v konkávních částech reliéfu na deluviu probíhá místy pseudoglejový půdní proces. Podél potoků vznikly písčité gleje. Klima je mírně chladné a průměrně až nadprůměrně vlhké, zpravidla náleží do chladné oblasti CH7. V BR v j. Čechách se významně uplatňují vysušující a oteplující alpské fohny. Ovlivnění klimatu reliéfem je poměrně malé. Na dnech nepřilíš hlubokých údolí mohou vznikat slabší přízemní inverze. Vrcholy a hřbety jsou ovlivněny silnějším větrným prouděním, relativně vyšší jsou zde i horizontální srážky (námraza, zachycování oblačných kapek).

Vegetace: Dominující jednotkou potenciální přirozené vegetace jsou acidofilní bikové bučiny (Luzulo-Fagetum). Na místech s větší akumulací humusu se objevují i ostrůvky květnatých bučin kyčelnicových (Dentario enneaphylli-Fagetum) nebo kostřavových (Festuco altissimae-Fagetum). Suťové lesy svazu Tilio-Acerion jsou velmi vzácné, pokud se vůbec vyskytují patří zřejmě k asociacím Lunario-Aceretum nebo Mercuriali-Fraxinetum. Menší potoky doprovázejí smrkové olšiny (Piceo-Alnetum), bystriny též podhorské potoční olšiny as. Arunco silvestris-Alnetum glutinosae. Na březicj lze očekávat vysokobylinnou vegetaci sv. Petasition officinalis. Pro louky i pastviny byla v minulosti pravděpodobně typická vegetace sv. Violion caninae, na nejsušších stanovištích přecházející až do podhorských vřesovišť sv. Genistion. Dnes tvoří mizející fragmenty. Vinou eutrofizace a dosévání jsou nahrazovány kulturními porosty, které se svým druhovým složením blíží vegetaci sv. Arrhenatherion. V minulosti převažovaly v potočních nivách pcháčové louky sv. Calthion, po zániku hospodaření přecházející v mokřadní lada podsvazu Filipendulion. Na prameništích loukách byly hojné porosty vegetace sv. Caricion fuscae nebo Sphagno recurvi-Caricion canescentis.

Varianta se smrkovými bučinami (1.62 západní část aj.): V nejchladnějších polohách se vyskytují i acidofilní smrkové bučiny (Calamagrostio villosae-Fagetum), typické byly zřejmě i květnaté jedliny z podsvazu Galio-Abietenion (zejména Saniculo europae-Abietetum). Na balvanitých svazích jsou porosty suťových lesů ojedinělé, zpravidla nahrazují květnaté, nebo dokonce acidofilní bučiny. Druh kontrastně-similární. D: 4AB1-2, 4AB3, 5AB2, 5A3, 5AB3, K: 4A1-2, 5A1-2, 5B3, 5BC3, 5AB4, 5AB-B5b, 5BC5a.

Současné využití krajiny: lesy 68 %, TTP 14,5 %, vodní plochy 1 %, pole 10 %, sady 1,5 %, sídla 2,5 %, ostatní 2,5 %. Lesy zabírají 61 - 86 % plochy segmentů. Jedná se převážně o velké lesy nebo komplexy se smrkovými monokulturami, místy se vyskytují i mozaikovitě malé lesíky. Přirozené bukové porosty s příměsí smrku, jedla, na suti i klenu, se vyskytují pouze roztroušeně. Chráněny jsou v Šumavském BR v PP Medvědí hora a okrajově zasahující I. zóně NP Povydrří. Travní porosty většinou nevykazují vyšší biologickou hodnotu. Vodní plochy představují pouze malé potoky. Podíl polí je nízký, převažují středně velká pole, rozčleněná mezemi, liniovými dřevinnými pásy nebo i malými lesy. Sady se vyskytují málo a jen v podobě domovních zahrádek s odolnějšími ovocnými dřevinami. **Převažují pouze malá sídla, příp. jejich okraje, časté jsou i rekreační komplexy, vyskytují se i samoty, v Šumavském BR je větší rekreační obec Srní.**

Náhradní typy: SHR. Cílové ekosystémy přirozené BUAS, BUKK, SPS+BOAS, LONO, náhradní ATT, lépe ATV.

6Dr Podmáčené sníženiny s rašeliništi 6.v.s.

Typ se nachází pouze se vyšších pohraničních pohoří. Nejvíce je rozšířen v bioregionech

Krušnohorském a Šumavském (1.62) - 40 km². Členitost reliéfu je v rámci horských biochor malá. Rozvodí na vrcholových, tektonicky zdvižených plošinách jsou značně plochá a podmáčená. Typ zahrnuje převážně pramenné a horní části povodí toků, které zde nevytvářejí hluboké zářezy, údolí mají spíše plošší úvalovitý charakter s menšími nivami. Častý je výskyt této biochory po obvodu hlubokých rašelinišť převážně vrchovištního, na Šumavě i údolního typu. Dále se nachází na mírnějších svazích, v nevýrazných konkávních sníženinách, v plochých sedlech a úpadech. Vesměs se jedná o podmáčené až bažinaté lokality s přebytkem vody v rhizosféře. Typ však nezasahuje do centrálních částí hlubokých rašelinišť. V Šumavském bioregionu se těžba v tomto typu ojediněle prováděla v minulosti. Podloží je tvořené kyselými plutonity (různě zrnitými porfyrickými muskovit-biotitickými a biotitickými granity, místy až granodiority) a kyselými metamorfity (převážně muskovit-biotitickou a sillimanit-biotitickou, často migmatitizovanou pararulou v Šumavském bioregionu biotitickým migmatitem) a bylo většinou překryto kvartérními útvary s větším zastoupením jílu v podloží. Podél toků byly uloženy fluvialní písčito-hlinité, hlinito-písčité a šterkovité sedimenty. Na úpatích svahů se vyskytují deluviálně-soliflukční, nejčastěji hlinito-písčité a hlinito-kamenité sedimenty. V depresích a na plošinách se vytvořily nehluboké rašeliny. Půdy jsou vesměs kyselé a vyznačují se, s výjimkou netypických vystupujících hřbítků, přebytkem vody. Časté jsou především nehluboké organozemě typu vrchovištních rašelin a přechodových oligotrofních rašelin a gleje - glej organozemní, méně často podzolovaný a kambizemní. Místy se vyskytují kyselé pseudogleje, na nepodmáčených polohách jsou kambizemní podzoly.

Klima je chladné a vlhké. Těžiště výskytu typu je v chladné oblasti CH6, méně sem zasahuje relativně teplejší a sušší oblast CH7. Nejvýše položené segmenty spadají i do nejchladnější oblasti CH4. Humidita je zvýrazněna reliéfem. V depresích dochází k hromadění vody a vlivem ztíženého odtoku k silnému podmáčení. Větrnost je v rámci horských biochor relativně nižší, v konkávních depresích a na plochých údolních dnech jsou za klidného počasí podmínky pro vznik středně silných přízemních inverzí. V horních částech údolí dochází v noci k mírnému stékání chladného vzduchu. Časté jsou mlhy.

Vegetace: Potenciální přirozenou vegetací je mozaika několika typů smrčín ze svazu Piceion excelsae. Na podmáčených stanovištích jsou to smrčiny náležející asociacím Equiseto-Piceetum, s postupující vlhkostí a tvorbou humolitu přistupuje Bazzanio-Piceetum, na humolitech se objevují rašelinné smrčiny (Sphagno-Piceetum). Vegetace netypických sušších okrajů náleží do horských acidofilních smrkových bučin (Calamagrostio villosae-Fagetum). Na lesních rašeliništích se mohou vytvářet malé bezlesé plochy vegetace svazu Sphagnion medii, v Šumavském bioregionu s klečovou formou blatky (Pinus x pseudopumilio). Na degradovaných vrchovištích lze očekávat i vegetaci rašelinných březin svazu Betulion pubescentis. Pro odlesněná místa je typický komplex vegetace rašelinných luk a rašelinišť, zejména svazů Caricion fuscae, Sphagno recurvi-Caricion canescentis, Caricion rostratae, ojediněle i Sphagno warnstorffiani-Tomenthypnion. Středně vlhké louky náležejí do svazu Polygono-Trisetion, na sušších oligotrofních místech porosty luk nebo rašelinišť přecházejí ve vegetaci krátkostébelných travníků svazu Violion caninae, resp. do keříčkové vegetace svazu Genision. Druh kontrastně-similární. D: *6A4 (17), *6AB4 (55), *6AB-B5b (15). K: 6AB3 (5), *6A6 (8).

Současné využití krajiny: Lesy 67,5 %, kosodřevina 10 %, travní p. 19 %, vodní pl. 2 %, pole 0 %, sady 0 %, sídla 0,5 %, ostatní 1 %. Lesy tvoří horské komplex, ojediněle je však tato struktura rozdrobená a v rámci typu se vyskytují i mozaikovitě segmenty s malými lisy obklopenými travními porosty a rašeliništi. Na takto postižené lokality pak bývá vysazována nejčastěji bříza bradavičnatá nebo kosodřevina. Především v Šumavském bioregionu se v tomto typu biochory zachovalo nadprůměrné množství přirozených lesních porostů z důvodů obtížného hospodářského využití. Jedná se převážně o okraje rašelinišť s podmáčenými smrčínami, s břízou pýřitou a bradavičnatou; místy se ostrůvkovitě vyskytuje i klečová forma borovice blatky a vzácná bříza zakrslá. Bylinné patro tvoří typické druhy rašelinišť, z nichž některé jsou zvláště chráněné. V Šumavském bioregionu zde leží I. zóna NP - Jezerní luh (tři malá rašeliniště a podmáčené smrčiny)

a okraje I. zón NP Šumava - Borová Lada, Modravské slatě a prameništní část PR Prameniště. Relativně hojně travní porosty jsou většinou vlhké, často až silně podmáčené a vykazují vysokou biologickou hodnotu. Na rašeliništích se místy vytváří ostrůvkovité primární bezlesí a řídkolesí s rozptýlenými dřevinami. Solitéry a dřevinné linie jsou časté i na středně vlhkých loukách, ty však již často nejsou využívány a postupně zarůstají přirozeným náletem. V Šumavském bioregionu byly na loukách a na jejich okrajích místy vytvořeny kamenice. Bývalé rašelinné a mokřadní louky jsou součástí zmíněných I. zón NP Šumavy, chránících rašeliniště. V I. zóně NP - Pod Šindlovem - je chráněna pastvina s jalovcem. Na rašeliništích se i v tomto typu (více pak v typu 6Dv) vytvořila menší přirozená rašelinná jezírka. Relativně bohatá je zde síť potoků; protéká Teplá Vltava. **Na Hamerském potoce v Šumavském bioregionu se ve středověku rýžovalo zlato - sejpová pole jsou archeologickou památkou.** V Šumavském bioregionu se nachází Švarcemburský kanál s napájecí nádržkou. Sídla jsou zastoupena málo. Jedná se převážně o malá sídla charakteru horských rekreačních osad; středně velká sídla jsou velmi vzácná. Náhradní typy: - . Cílové ekosystémy: Přirozené: PRSM, SMP; náhradní: PRPM.

6DV Vrchovištní rašeliny 6.v.s.

Typ tvoří řadu drobných segmentů v pohraničních pohorích západní poloviny Čech. Největší plochu zabírá typ v bioregionech Krušnohorském - 33,2 km² - a Šumavském (1.62) - 14,4 km². Vrchovištní rašeliny vznikly v plochých sníženinách tektonicky zdvižených zarovnaných povrchů. Mají reliéf roviny, u typicky vyvinutých vrchovišť s mírně vyklenutou centrální částí. Některá rašeliniště byla narušena těžbou, která vedla k hloubení příkopů, stavbě cest, vzniku těžní stěny a zatopení nižších částí jam. Substrát tvoří často odumřelé sušší silně kyselé rašeliny o mocnosti dosahující až 8 m. Při okrajích jsou rašeliniště mělká, většinou silně mokrá a živá. Na největších rašeliništích se nacházejí i několik arů velká rašelinná jezírka se silně kyselou hnědou vodou; největší jezírko je na Chalupské slati na Šumavě s plochu 1,3 ha. V podloží se nacházejí především kyselé žuly. V Šumavském bioregionu jsou kromě žul i migmatitizované biotitické pararuly a migmatity. Půdy jsou typické kyselé vrchovištní organozemě, při okrajích rašelinišť i zrašelinělé gleje. Půdy jsou nevhodné pro růst většiny rostlin.

Klima je vlhké a chladné, typická je chladná oblast CH6. Typická je velká větrnost, avšak i mírné teplotní inverze s místními mlhami v noci a v zimě.

Vegetace: Převažující potenciální přirozenou vegetací je mozaika podmáčených smrčín ze svazu Piceion excelsae, náležející asociacím Bazzanio-Piceetum a Sphagno-Piceetum s bezlesými plochami se zastoupením kleče (svaz Sphagnion medii) nebo břízy (svaz Betulion pubescentis) a komplexem rašelinného bezlesí, v němž se může uplatňovat i vegetace svazu Oxycocco-Empetrion hermaphroditi a (vzácně) Sphagno warnstorffiani-Tomenthypnion. Na okrajových mezických stanovištích tento komplex střídají podmáčené smrčiny (Equiseto-Piceetum) a na nejvyšších místech okrajově i horská acidofilní smrková bučina (Calamagrostio villosae-Fagetum). Pro odlesněná místa je charakteristický komplex vegetace rašelinných luk a rašelinišť, zejména svazů Caricion fuscae, Sphagno recurvi-Caricion canescentis, Caricion rostratae, Sphagno warnstorffioni-Tomenthypnion atd. V loukách na ostrůvkách mezických stanovišť se objevují porosty svazu Polygono-Trisetion, které předcházejí ve vegetaci krátkostébelných trávníků svazu Violion caninae, resp. do keříčkové vegetace svazu Genistion. Druh kontrastně-similární. D: *6A6 (Piceeta turfosa, Pineta rotundatae i Pineta montanae turfosa inferiora) (70). K: *6A4 (20), 6AB-B5b (10), *6A7b (+), *6A8b (+).

Současné využití krajiny: Lesy 40 %, kosodřevina 38 %, travní p. 19 %, vodní pl. 3 %, pole 0 %, sady 0 %, sídla 0 %, ostatní 0 %. Zcela převažuje lesní půda, typické jsou rozvolněné porosty klečové borovice blatky, po obvodu rašeliniště ohraničené většinou přirozenými rašelinnými smrčinami. Tyto smrčiny jsou silně poškozeny až zničeny kůrovcovými kalamitami. Rašeliniště jsou převážně chráněna. V Šumavském bioregionu jsou rašelinné lesy chráněny I. zónami NP Buková slat' (s břízou zakrslou), Kotlina Valné, Žďárecká slat', Borová lada a leží zde převážná část

NP Prameniště. Travní porosty se nacházejí jen v Krušnohorském a Šumavském bioregionu. Jsou tvořeny bývalými pastvinami a loukami, po vysídlení Němců zpravidla nevyužívanými. Zarůstají nálety smrku a břízy pýřité a místy mají parkový ráz. Charakter nízkých převážně travnatých a keříčkových porostů mají i regenerující se bývalá těžená rašeliniště. Travní porosty jsou chráněny v rámci rašelinišť v částečně zmíněných I. zónách NP Šumava (Hradecký potok, Chalupská slat', Buková slat', Kotlina Valné). Vodní plochy jsou tvořeny rašelinnými jezírky, příkopy, malými potoky. Rašelinná jezírka jsou chráněna v rámci výše uvedených maloplošných chráněných území. Pole, sady ani sídla se nevyskytují, nacházejí se zde však lesní silničky, u Chalupské slati povalová naučná stezka. Náhradní typy: -. Cílové ekosystémy: Přirozené: PRRO, PRKO, PRPM, PRSM, VOVS; náhradní: -. Do BC je nutno zahrnout i nelesní části.

6Pr Pahorkatiny na kyselých plutonitech 6.v.s.

Typ tvoří řada drobnějších segmentů ve vysokých polohách pohraničních pohoří v západní polovině Čech. Reliéf se vyvíjel na tektonicky vysoce zdviženém zarovnaném povrchu, mírně rozčleněném starotřetihorní erozí. Má charakter pahorkatiny s převýšením pahorků do 100m, často však méně. Pahorky jsou až na výjimky ploché a jsou mezi nimi široké ploché sníženiny. Strmé svahy a zaříznutá údolí se zde téměř nevyskytují. Skály jsou vzácné a malé, častější jsou balvany rozvlečené po svazích. U bývalých vsí jsou rozsáhlé kamenice a meze z vysbírání kamenů. Substrát je převážně tvořen kyselými hrubozrnnými granity (žulami), v Šumavském bioregionu (1.62) i mírně živnějším hrubozrnným biotitickým granodioritem. V depresích často jsou malé rašeliny. Půdy jsou převážně kyselé podzolované kambizemě. V depresích jsou rašelinné gleje a drobné plochy organozemí vrchovištního typu.

Klima je chladné a vlhké (CH6), v Šumavském bioregionu zasahuje též relativně teplejší a sušší oblast CH7. Typická je velká větrnost a časté mlhy, za relativního klidu však v depresích mohou vznikat přízemní teplotní inverze.

Vegetace: Potenciální přirozenou vegetaci tvoří mozaika několika typů. Na mezických stanovištích je to horská acidofilní smrková bučina (*Calamagrostio villosae-Fagetum*), kterou na podmáčených stanovištích střídají smrčiny (*Equiseto-Piceetum* a *Bazzanio-Piceetum*, maloplošně i *Sphagno-Piceetum*). Zcela vzácně se na rašeliništích mohou vytvářet malé bezlesé plochy vegetace svazu *Sphagnion medii*. Podél potoků se rozšiřuje vegetace svazu *Petasition officinalis*. Na odlesněných mezických stanovištích se objevují porosty svazu *Polygono-Trisetion*, jež na lokálně ochuzených místech vytvářejí mozaiku se smilkovými trávníky svazu *Violin caninae*, které mohou přecházet až v keříkové porosty svazu *Genistion*. Ve vlhčinách se objevuje komplex vegetace rašelinných luk a rašelinišť, zejména svazů *Caricion fuscae*, *Sphagno recurvi-Caricion canescentis* a *Caricion rostratae*. Druh kontrastně-similární. D: *6A-AV2v (4), *6AB3 (40). K: *6A4 (5), *6AB4 (5), 6AB-B5b (3), *6B5a (1), 6A6 (2).

Současné využití krajiny: Lesy 79 %, travní p. 16 %, vodní pl. 3 %, pole 0 %, sady 0 %, sídla 1 %, ostatní 1 %.

Zcela dominují lesy, tvořené téměř výhradně smrkovými monokulturami. V současné době jsou poškozeny imisemi a kůrovcem. Zachovalejší porosty a s větší příměsí buku jsou chráněny v I. zóně národního parku Šumava. V menších plochách jsou lesy zahrnuty do okrajů rašelinných rezervací ve všech bioregionech. V Šumavském bioregionu sem okrajově zasahuje I. zóna národního parku Šumava na Modravských slatích, ve Žďárské slati a okraje PR Prameniště. Travní porosty jsou zastoupeny bývalými převážně rozsáhlými loukami a pastvinami v okolí zpravidla zaniklých obcí. Již dlouhou dobu nejsou užívány, mají vzrostlý nálet smrku, bříz a jeřábu. Na Šumavě jsou součástí I. zóny NP - Modravské slatě. Vodní plochy jsou zastoupeny nejčastěji horskými potoky (i velkými). Pole a sady se zde nevyskytují. Původně relativně hojná sídla (především sklářské a dřevorubecké osady) po odsunu Němců až na výjimky zanikla. Na Šumavě se ojediněle vyskytují zdevastované bývalé objekty pohraniční stráže a armády. Hojné jsou asfaltové lesní silničky. Náhradní typy: 6ZR, 6SR. Cílové ekosystémy: Přirozené: BUAS, SMP, LONS; náhradní: ATT.

6PS Pahorkatiny na kyselých metamorfitech 6.v.s.

Segmenty typu jsou zastoupeny v pohraničních pohořích západních Čech. V Šumavském bioregionu (1.62) jsou koncentrovány v oblasti Plání. Největší plochu zabírá typ v bioregionech Krušnohorském - 154 km² - a Šumavském - 47 km². Reliéf je v rámci 6.v.s. relativně málo členitý. Je tvořen zarovnanými, tektonicky zdviženými, vrcholovými plošinami rázu členité pahorkatiny, s kopci nepřevyšujícími své okolí o více než 150 m, většinou však podstatně méně. Vyvýšeniny jsou odděleny otevřenými nevýraznými plochými depresemi a středně sklonitými svahy, kterou jsou mírně rozčleněny horními málo zařezanými částmi údolí. Pouze v Šumavském bioregionu je zastoupeno i hlubší údolí (Modravský potok) a převýšení zde dosahuje až 200 m. Na svazích tohoto údolí jsou menší skály a akumulace balvanů. V Šumavském bioregionu jsou v tomto typu časté kamenice, pro odlesněné svahy (i v této nadmořské výšce) jsou významné strže. Na několika lokalitách jsou patrné pozůstatky po dávné těžbě kovů. V podloží dominují kyselé metamorfity - muskovit-, silimanit- a cordierit-biotitické pararuly. Na Šumavě se hojně vyskytují biotitické migmatity. Okrajově pronikají mezi metamorfity i vložky žuly a žulového porfyru. Vzhledem k převaze rul dominují hlinito-kamenité zvětraliny. V depresích jsou nepatrně zastoupeny rašeliny. Z půdních typů zcela převládají kambizemní podzoly. Podél potoků vznikly gleje, v některých depresích vzácně i organozemě. Na balvanových akumulacích v Šumavském bioregionu jsou ostrůvkovitě rozšířeny rankery.

Klima je chladné a vlhké. Dominantně je zastoupena oblast CH6, místy typ zasahuje i do méně chladné a méně vlhké oblasti CH7. V Šumavském bioregionu zasahují segmenty typu i do naší nejchladnější oblasti CH4. Typická je značná větrnost, časté jsou mlhy. V málo výrazných otevřených sníženinách jsou za klidného počasí podmínky pro vznik slabých přízemních teplotních inverzí. Středně silné inverze mohou vznikat na dně údolí v Šumavském bioregionu.

Vegetace: Potenciální přirozenou vegetaci tvoří mozaika několika typů. Na mezických stanovištích je to horská acidofilní smrková bučina (*Calamagrostio villosae-Fagetum*), kterou v depresích střídají podmáčené a rašelinné smrčiny (*Equiseto-Piceetum* a *Bazzanio-Piceetum*, maloplošně s *Sphagno-Piceetum*). Vzácně se na rašeliništích mohou vytvářet malé bezlesé plochy vegetace svazu *Sphagnion medii*. Podél potoků se rozšiřuje vegetace svazu *Petasition officinalis*. Na odlesněných mezických stanovištích se objevují porosty svazu *Polygono-Trisetion*, na lokálně ochuzených místech vytvářející mozaiku se smilkovými trávníky svazu *Violion caninae*, které mohou přecházet až v keříčkové porosty svazu *Genistion*. Ve vlhčinách se objevuje komplex vegetace rašelinných luk a rašelinišť, zejména svazů *Caricion fuscae*, *Sphagno recurvi-Caricion canescentis* a *Caricion rostratae*. Druh kontrastně-similární. D: *6A-AB2v (3), *6A3 (30), *6AB3 (42). K: 6B3 (3), 6A4 (5), 6AB-B4 (10), 6AB-B5b (5), *6B5a (1), 6A6 (1).

Současné využití krajiny: Lesy 77,5 %, travní p. 20 %, vodní pl. 0,5 %, pole 0 %, sady 0 %, sídla 1 %, ostatní 1 %. Lesy byly převážně součástí lesních komplexů smrkových monokultur; zřídka se zde nacházejí i lesy malé a středně velké. Do segmentů zasahují i I. zóny NP Šumava v okrajích Modravských slatí a Povydří. Převážně oligotrofní travní porosty jsou zastoupeny podobně v Krušnohorském i Šumavském bioregionu. Biologická hodnota luk je variabilní, některé louky degradují sukcesí; cenné jsou zvláště podmáčené travní porosty. Odlesněné pahorky jsou dobrými vyhlídkovými body. Krajinářsky hodnotné jsou v Šumavském bioregionu především mozaikovitě luční porosty oddělené kamenicemi. Nachází se zde I. zóna NP - Kvilda - Pod políčky s bohatým nalezištěm hořce panonského. V malé míře jsou travní porosty chráněny při okrajích rašelinných rezervací, např. v Modravských slatích. Vodní plochy jsou zastoupeny minimálně. Velmi vzácné jsou malé vodní nádrže; vodní toky zasahují do biochory převážně svými pramennými částmi, ale protéká tudy i zdrojnice Otavy - Modravský potok a horní tok Teplé Vltavy. Sídla jsou převážně malá, většinou plní rekreační funkci. V Šumavském bioregionu se jednalo dříve o sklářské osady. Většina vesnic po vysídlení Němců prakticky zanikla. Objekty tradiční lidové architektury se nacházejí na Šumavě na Kvildě a ve Filipově Huti. Náhradní typy: 6ZS, 6SS. Cílové ekosystémy:

Přirozené: BUAS, LONS; náhradní: -

6SR Svahy na kyselých plutonitech 6.v.s.

Typ se nachází v pohraničních pohořích západní poloviny Čech. Největší plochu zabírá typ v bioregionech Jizerskohorském - 38 km² - a Šumavském - 30 km². Reliéf je tvořen zpravidla mírnými svahy s převýšením 200 - 300 m. Nacházejí se zde ojedinělé skalky s výškou do 7 m, místy jsou akumulace žokových žulových balvanů. Svahová údolí jsou většinou mělká a nevýrazná. Substrát tvoří středně zrnitý biotitický granit. Na Šumavě je na Trojmezí středně zrnitý porfyrický dvojslídny granit, u Nové Hůrky biotitický granodiorit. Půdy jsou převážně dystrické kambizemě, kambizemní a humusové podzoly, na sutích kambizemní rankery a na skalách kyselé litozemě. Na mírnějších svazích jsou rašelinné gleje a menší plochy organozemí.

Klima je chladné a vlhké (CH6). Významné jsou převládající severozápadní větry. Na odlesněných svazích je významné stékání prochlazeného vzduchu v noci a v zimě a výstupy teplého vzduchu zvláště na jihozápadních svazích ve dne v létě a na podzim.

Vegetace: Na mezických stanovištích je potenciální přirozenou vegetací horská acidofilní smrková bučina (*Calamagrostio villosae-Fagetum*), zatímco na balvanitých svazích se vyskytují ochuzené květnaté kyčelnicové bučiny (*Dentario enneaphylli-Fagetum*); velmi vzácně a jen na nejvyvinutějších sutích na úpatích jsou náznaky smíšených horských javořin (*Aceri-Fagetum*). Do chladných depresí sestupují porosty kapradinových smrčů (asociace *Dryopterido dilatatae-Piceetum* nebo *Anastrepto-Piceetum*). Místy se objevují menší plochy zrašeliněných nebo podmáčených smrčů (*Bazzanio-Piceetum* a *Equiseto-Piceetum*). V nivách větších potoků se vyskytuje vegetace horských olšin podsvazu *Alnenion glutinoso-incanae* (snad *Alnetum incanae*) a porosty svazu *Petasition officinalis*. Na odlesněných místech vznikly horské louky svazu *Polygono-Trisetion*, smilkové porosty svazu *Violion caninae* a keříčkové porosty svazu *Genistion* nebo *Vaccinion*. Na eutrofizovaných místech bývají společenstva se štovíkem svazu *Rumicion alpini*. Druh kontrastně-similární. D: *6A1-2 (+), *6A-AB2v (1), 6A3 (20), *6AB3 (65). K: *6B3 (10), 6BC3 (1), 6AB-B5b (2), *6BC5a (1), *7AB7a (+).

Současné využití krajiny: Lesy 96 %, travní p. 2,5 %, vodní pl. 0,5 %, pole 0 %, sady 0 %, sídla 0,2 %, ostatní 0,8 %. Zcela dominují rozsáhlé komplexy lesů, tento typ patří v rámci ČR v nejlesnatějším. Převažují kulturní smrčiny, ty však jsou většinou zničeny kůrovcovými kalamitami. Místy se dodnes zachovala příměs listnatých dřevin, především buku, javoru klenu a jeřábu ptačího. Horské bučiny - původně s jedlí a smrkem - se v Šumavském bioregionu zachovaly na severních svazích pod Trojmeznou horou a chráněny jsou v některých II. zónách NP. Jsou zde bývalé pastviny, dnes občas s náletem smrku, jeřábu a bříz. Vodní plochy jsou tvořeny pouze horskými říčkami a potoky. Náhradní typy: - . Cílové ekosystémy: Přirozené: BUAS, BUKK, BOAS (pokud se vyskytují), SPS, LOPS, VOLT; náhradní: -.

6. veget. stupně

Jedná se o nejrozšířenější typ biochory v rámci 6. veget. stupně, nachází se ve všech vyšších pohraničních pohořích Čech. Nejrozšířenější je typ v bioregionech Šumavském - 139 km². Typ zahrnuje převážně střední části svahů. Hlavní segmenty tvoří svahy obepínající rozsáhlé hřbety jednotlivých pohoří. Svahy jsou převážně strmé (v nejhornějších partiích mírnější) a jsou intenzivně rozčleněny výraznými hřbety charakteru rozsoch a sítí většinou mladě erozních strmých údolí. Hloubka údolí mj. značně závisí na vzdálenosti od pramene. Nejhlubší údolí s velmi příkrými svahy se vyskytují v nejvyšších pohořích, kde typ biochory leží níže na svahu. Na rozsochách i na svazích se místy vyskytují skály. V Šumavském bioregionu se v kaňonovitém údolí Bílého potoka (NPR Bílá strž) nacházejí výrazné přeje a vodopády. V podloží dominují různé druhy pararul, svorů a fylitů, vč. nejruznějších přechodných typů. Další kyselá metamorfity jsou vzácnější - migmatity na Šumavě. Okrajově do typu zasahují granity. Zvětraliny jsou kamenité, kamenitohlinité až hlinité, v závislosti na druhu horniny. Půdy na svazích jsou vesměs málo živné, půdní profil je mělký. Výrazně převažují kambizemní podzoly, v nejvyšších polohách se vyskytují i podzoly

typické. V Šumavském bioregionu se na nejnižších polohách typu uplatňují dystrické kambizemě. Na sutích jsou rozšířeny podzolové rankery, na skalách kyselá litozemě. Podél potoků se vyskytují gleje typické, fluvizemě typické, na Šumavě i gleje organozemní.

Klima je chladné a vlhké, dominuje chladná klimatická oblast CH6, méně je zastoupena teplejší a sušší CH7, nejvyšší polohy zasahují do CH4. Údolní svahy tvoří spolu s údolními dny místní cirkulační systém. Na strmých svazích dochází v noci ke stékání chladného vzduchu směrem do údolí a ke vzniku teplých svahových zón. Na údolních dnech mohou vznikat středně silné teplotní inverze. Během letního nebo podzimního dne dochází na osluněných svazích zase k výstupům teplého vzduchu. Značné intenzity může dosahovat na rozsochách a návětrných svazích větrné proudění. Poloha na návětrné a závětrné straně ovlivňuje do značné míry i srážkové úhrny.

Vegetace: Na mezických stanovištích je potenciálně přirozená vegetace horská acidofilní smrk. bučina (*Calamagrostio villosae-Fagetum*), zatímco na lokálně obohacených balvanitých svazích jsou i květnaté bučiny s kyčelnicí devítilistou (*Dentario enneaphylli-Fagetum*), velmi vzácně a jen na nejvyvinutějších sutích na úpatích jsou náznaky smíšených horských javořin (*Aceri-Fagetum*). Do chladných depresí sestupují na balvany porosty kapradinových smrčů (as. *Dryopterido dilatatae-Piceetum* nebo *Anastrepto-Piceetum*). Místy se objevují menší plochy podmáčených nebo zrašeliněných smrčů (*Equiseto-Piceetum* a *Bazzanio-Piceetum*). V nivách větších potoků se vyskytuje vegetace horských olšin s olší šedou (*Alnetum incanae*) a porosty svazu *Petasition officinalis*. Na odlesněných místech se vytvářejí luční porosty svazu *Polygono-Trisetion*, smilkové porosty sv. *Violion caninae* a keříčková společenstva svazů *Genistion* nebo *Vaccinion*, na místech ovlivněných eutrofizací společenstva se šřovíkem sv. *Rumicion alpini*. Druh kontrastně podobný. D: 6A-AB2v, 6A3, 6AB3. K: 6B3, 6BC3, 6AB-B5b, 6BC5a, 6A6, 7AB7a.

Současné využití krajiny: Lesy 90,5 %, TTP 7,3 %, vodní pl. 0,5 %, pole 0 %, sady 0 %, sídla 0,7 %, ostatní 1 %. Lesní komplexy jsou tvořeny převážně smrk. monokulturami, které jsou celkově ve špatném zdravotním stavu. Poškození porostů je v průměru menší než je tomu na hřebtech a vrcholových plošinách pohoří. Výrazné rozdíly ovšem vykazují návětrné a závětrné svahové polohy. Na Šumavě jsou přirozené lesy chráněny v SPR Bílá Strž a v části PR Městišské rokle a části PR Prameniště. Okrajem sem zasahují i lesy v I. Zónách NP Šumava – Modravské slatě a Povydří. Ekologicky nejceněnější jsou však travní porosty s kamenicemi na Šumavě, často doposud využívané jako pastviny, ač lesní kamenice svědčí o úbytku travních porostů po válce. Vodní plochy jsou zastoupeny málo. V Šumavském bioregionu se vytvořilo malé jezírko U kyzu v jámě po těžbě křemene, na březích s chráněnými rostlinami. Svahy se vyznačují poměrně hustou sítí často dosti hluboce zařezaných vodních toků. Jedná se převážně o horní části horských potoků, např. Modravský potok (zdrojnice Vydry), dále zde pramení Úhlava. Mnohé z potoků jsou součástí chráněných území. V Šumav. bioregionu se nachází techn. památka Vchynicko-tetovský kanál (dříve splavná spojnice Vydry a Křemelné). Na Šumavě hodně osad v minulosti zaniklo. Prostupnost krajiny je zde v jednom segmentu negativně ovlivněna zasahujícím prostorem rozsáhlé býv. stělnice. Na Churáňově se dochovala jedna z nejstarších usedlostí na Šumavě. Náhradní typy: 6SQ, 6US, 6UQ. Cílové ekotopy: Přirozené: BUAS, BUKK, SPS, LOPS, VOVT, náhradní: MTM, ATT.

6US Výrazná údolí v kyselých metamorfitech 6. v.s.

Segmenty tohoto typu jsou malé až středně velké ve vysokých pohraničních horách Hercynika v Šumavském BR. Reliéf tvoří výrazná zaříznutá údolí, jež jsou na Šumavě delší, ale jen 60 - 150 m hluboká. Typické jsou balvanové pokryvy strání, ale větší skály se nacházejí jen např. v údolí Vltavy pod Kvildou (I. zóna NP Vltavské stráně). Horské kamenité říčky mají velký spád, na Šumavě nejdramatičtější části Povydří I. zónou NP. Substrát tvoří především migmatitizované biotitické pararuly. Půdy jsou kyselá kambizemě, na sutích humózní rankery, na skalách litozemě, v lokálně vyvinutých nivách balvanitá fluvizemě. Klima je chladné a vlhké, dominuje oblast CH6, okrajově se vyskytuje CH7. Údolí jsou charakteristická hromaděním sněhu v zimě, výstupnými teplými proudy ve dne a padavými chladnými proudy v noci. Vyskytují se teplotní inverze, silnější

na samotném dně, což zde umožňuje přetrvávání sněhu až do začátku léta. Charakteristická je vysoká vzdušná vlhkost a relativně malá větrnost.

Vegetace: Potenciální přirozenou vegetaci tvoří acidofilní smrkové bučiny (Calamagrostio villosae-Fagetum), na humóznějších místech doplněné květnatými bučinami s kyčelnicí devítilistou (Dentario enneaphylli-Fagetum). Na podmáčených místech lze očekávat přirozené smrčiny (Equiseto-Piceetum a Bazzanio-Piceetum). V nivách větších potoků se vyskytuje vegetace podsvazu Alnion glutinoso-incanae, převážně zřejmě Alnetum incanae. Podél potoků se rozšiřuje vegetace sv. Petasition officinalis, na vysokobylinných prameništích i vegetace sv. Adenostylion. Na odlesněných mezických stanovištích se objevují porosty sv. Polygono-Trisetion, v mozaice s oligotrofními smilkovými porosty sv. Violion caninae.

Druh kontrastně-similární. D: 5A-AB2, 5AB3, 6A3, 6AB3, K: 6A1-2, 6B3, 6AB-B5b, 7AB2b, 7AB3, 7BC5a, 7AB7a.

Současné využití krajiny: lesy 93 %, TTP 2,5 %, vodní plochy 3 %, sídla 0,5 %, ostatní 1 %. Zcela dominují rozsáhlé komplexy lesů, přičemž převažují kulturní smrčiny. Typická je dodnes zachovaná příměs listnatých dřevin, především buku, klenu a jeřábu ptačího. Nejcennější lesy v Šumavském BR jsou chráněny I. zónou NP vč. Povydrí, listnáčů je zde však méně. Částečně jsou zachovalé lesy součástí I. zóny NP Vltavské stráně. Travní porosty se nacházejí pouze na mírnějších svazích a v nivách na Šumavě. Jsou to býv. pastviny a louky, dnes často s náletem smrku, jeřábu a bříz. Lokalitu hořce pannonského na skalnaté stráni chrání I. zóna NP Vltavské stráně. Přirozený vývoj společenstev v býv. lomu (rašeliniště, sutě) chrání PR Zhůřský lom. Vodní toky jsou tvořeny především horskými říčkami a potoky. Podél horní Vydry se táhne býv. **Vchynicko-tetovský kanál**, postavený poč. 20. st. k plavení dřeva. Sídla jsou zastoupena hlavně ojedinělými rekreačními objekty, často dřevěnými. **Nejcennější je převážně roubený královácký dvorec Antýgl z 18. st. u horní Vydry.** Na dnech se táhnou lesní silnice. Cílové ekosystémy přirozené: BUAS, BUKK, SMK, SPS, LOPS, VOVT.

Územní systém ekologické stability (ÚSES)

Podle zák. č. 114/92 Sb., v krajině tvoří ÚSES soubor funkčně propojených ekosystémů, resp. ekologicky stabilnějších přirozených a přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. V rámci nadregionálních, regionálních a místních ÚSES jsou vymezovány tzv. biocentra a biokoridory.

Na základě ustanovení § 18 vyhl. č. 131/1998 Sb. je ÚSES schvalován v návrhu územního plánu. Prvky územního systému ekologické stability jsou následující:

nadregionální

- NR BK K112 kaňon Vydry, osa vodní, osa horská (od Modravy k Turnerově chatě), osa mezifilní bučinná (od Turnerovy chaty k Rejštejnu)
- RBC 1588 Turnerova chata
- RBC 1587 Čeňkova pila
- LBC 112/005 Vchynice- Tetov
- LBC 112/006 Antýgl
- LBC 112/007 Rokyta
- LBC 112/008 U Hrádek
- LBC 112/009 Údolí

regionální

- RBK 338 údolí Křemelné
- RBC 1592 Křemelná - Sekerský (Plavební) potok

lokální

LBK údolí Sekerského potoka

- LBC S01 Hauswald
- LBC S02 Mossau / Mechov

- LBC S03 Pod kostelním vrchem
- LBC S04 Plavební potok
- LBK údolí Hrádeckého potoka
- LBC S05 Tříjezerní slat'
- LBC S06 Srnský les
- LBC S07 Pod Srním
- LBK kolem Srní
- LBC S08 Nad Srním

Interakční prvky jsou tvořeny zejména liniovými vegetačními prvky vodotečí a doprovodů komunikací.

Při uvažované výstavbě je nezbytně nutné nenarušovat vymezená biocentra a zachovávat migrační průchodnost biokoridorů ÚSES.

Při zastavování území je nutno minimalizovat zásahy do trvalé zeleně, příp. břehových porostů, neznečišťovat vody a případně zlepšovat ekologickou stabilitu v okolí rozvojových ploch.

Prostupnost krajiny

Vymezené biokoridory ÚSES zajišťují prostupnost krajiny pro organismy, turistické trasy pro návštěvníky.

Zvláště chráněná území přírody,

Základní údaje o koncepci citlivé lokality horského rekreačního střediska Srní v Biosférické rezervaci UNESCO, NP, EVL, Ptačím území a CHOPAV Šumava.

Biosférická rezervace UNESCO Šumava

Na portálu NPŠ se uvádí: V r. 1990 byla Šumava vyhlášena vyhlášená řídicím výborem UNESCO za biosférickou rezervaci, V rámci programu „Člověk a biosféra (Manand Biosfere) pak tato platforma představuje most mezi ochranou přírody a regionálním rozvojem území. Ze strategické symbiózy profituje jak příroda, tak člověk.

Celé území obce leží BR UNESCO Šumava, žel MŽP ČR tuto mezinárodní kategorii chráněných území ani neregistruje, takže se toho ujala Regionální rozvojová agentura Šumava a Euroregion Šumava (Donau - Moldau). Jejím úkolem je zajišťovat hlediska vyváženého soužití přírody a obyvatel, zejména genetické zdroje. V BR Šumava o rozloze 1670 km² žije 30 tisíc obyvatel (při průměrném počtu 18 ob./km²). Základní projekty jsou „bílá stopa“, Šumava originální produkt“, dále spolupráce na poutní cestě ViaNova z bavorského Vilshofenu do Svaté Hory u Příbrami a propagaci Šumavy, (brožura) ale i podpora udržitelného vývoje. Slibovaný akční plán není k dispozici. Údajně jsou zde vymezeny tři zóny:

- jádrová s ochranou přírody, monitoringem a výzkumem (nejsou však prezentovány
- ochranná k ekologicky šetrným aktivitám
- přechodná , s udržitelným využíváním přírodních zdrojů).

Proklamativních 10 BR: šance pro budoucnost, širší nadhled na území, prostor pro přírodu a kulturu, uchování přírodní rozmanitosti, udržení kulturního dědictví, účast ve světové síti BR, sdílení zkušeností v rámci sítě, podpora kulturní pestrosti, laboratoř udržitelného rozvoje, dobrá adresa pro život.

Chráněná oblast přirozené akumulace vody (CHOPAV) Šumava

Na portálu NPŠ se uvádí: Velký význam Šumavy co by zdrojnice vody je vyjádřen vyhlášením CHOPAV (od r. 1979). J

Celé území obce leží v CHOPAV Šumava. Jedná se o systém přirozených povrchových vod NP Šumava, které tvoří zejména rozsáhlá rašeliniště a prameniště, síť vodních toků a ledovcová jezera,

přičemž tento systém doplňují umělá vodní díla jako jsou plavební kanály, náhony, umělé nádrže (někdejší plavební klauzy, příp. rybochovné aj. vodní plochy). V CHOPAV Šumava nejsou však uplatňována ochranná opatření, jejichž cílem by bylo zabránit snižování chráněného vodního potenciálu území, nepříznivým změnám jakosti vod a nepříznivým změnám přírodních poměrů, které by mohly negativně ovlivnit vodohospodářskou funkci území (přirozená retenční schopnost a možný zdroj pitné vody) - příkladem je chtěné kůrovcové odumření odumření hřebenových smrčů, jehož důsledkem je vysychání základního vodohospodářského potenciálu Šumavy, zejména rašelinišť (nejen Tříjezerní slat'). Hydrologicky náleží území Srní k úmoří Severního moře, povodí Labe s hlavní řekou Otavou. Řeka Otava, vznikající soutokem Vydry a Křemelné na území obce, odvodňuje západní část NP Šumava. Otava, resp. Vydra pramení v oblasti šumavských plání v centrální části pohoří, vyznačující se množstvím vrchovišť (Modravská vrchoviště), v jejichž dolních úsecích je patrná zpětná eroze toků, která vytvořila kaňonovitá, strmá údolí. V horních částech svých toků, a zejména pak přítoky těchto řek, protékají mělkými údolnicemi zarovnaných šumavských hřebenů - ať už jsou to tři zdrojnice Vydry stékající se u Modravy - Modravský, Roklanský a Filipohuťský potok nebo významné přítoky Křemelné - Slatinný a Prášílský potok. Umělé stojaté vody se omezují na bývalé plavební nádrže (klauzy), které se dnes k tomuto účelu nevyužívají byly převážně znefunkčeny - obvykle protržením hráze. Drobné vodní plochy, příp. požární nádrže byly jen velmi omezeně vybudovány (Modrava), nově je navržena vodní zdrž na Hrádeckém potoce. Vchynicko-tetovský plavební kanál, odebírající významné množství vody z řeky Vydry nad Antýglem dnes slouží pro potřeby elektrárny na Čeňkově Pile. Specifickým hydrologickým jevem na Šumavě jsou přirozená ledovcová jezera, vyskytující se v nadmořské výšce kolem 1000 m, avšak jejich stav je v současné době nepříznivě ovlivněn nejen stupněm acidifikace v důsledku kyselých depozic, ale i ekologicky nepříznivou situací přírodních biotopů v jejich okolí, resp. záměrně rozpadlými smrkovými lesy.

Národní park Šumava

Obec Srní je v národním parku Šumava. NP vznikl v roce 1991 za účelem ochrany pestré mozaiky unikátních rozsáhlých **rašelinišť**, zachovaných torz **smrkových** i **bukových pralesů**, **horských luk**, **horských řek** a **ledovcových jezer**. Vzhledem k rozsáhlému souvislému komplexu **lesů** ve střední Evropě byl často označován jako „zelená střecha Evropy“ (přičemž se zde vyskytovalo množství ohrožených druhů rostlin (jejich biodiverzita uskutečňovanou bezzásahovou ochranou rychle klesá) a živočichů (rys byl doplněn, los připutoval a mizející tetřev byl doplňován z chovů).

I. zóny NPS zasahující na území obce

- 26. Sekerský (Plavební) potok
- 27. Mossau / Mechov
- 32. Pod Kostelním vrchem
- 33. Srnský les
- 36. Tříjezerní slat' (východní část)
- 75. Povydří (západní část)

Ochranný režim 50 m je u VKP lesních ploch (výjimky povoluje úřad ochrany lesů a vodohospodářský úřad).

NATURA 2000

Celé území obce je spolu se Šumavou je v tzv. Evropsky významné lokalita a Ptačí oblasti.

EVL Šumava - CZ0314024

Předmět ochrany: Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podložích v horských oblastech (a v kontinentální Evropě v podhorských oblastech), aktivní vrchoviště, lesy svazu Tilio-Acerion na svazích, sutích a v roklicích, rašelinný les, smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy, oligotrofní až mezotrofní stojaté vody nížinného až subalpínského stupně kontinentální a alpínské oblasti a horských poloh a jiných oblastí, s vegetací tříd Littorelletea uniflorae nebo Isoëto-

Nanojuncetea, přirozené eutrofní vodní nádrže s vegetací typu Magnopotamion nebo Hydrocharition, nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů Ranunculion fluitantis a Callitricho-Batrachion, evropská suchá vřesoviště, formace jalovce obecného na vřesovištích nebo vápnitých travnicích, bezkolencové louky na vápnitých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách, vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně, extenzivní sečené louky nížin až podhůří, horské sečené louky, přechodová rašeliniště a třasoviště, chasmofytická vegetace silikátových skalnatých svahů, bučiny asociace Luzulo-Fagetum a Asperulo-Fagetum, acidofilní smrčiny, lokalita hořečku českého, střevlíka Ménétríésova, mihule potoční, netopýra velkého, perlorodky říční, rysa ostrovida, vranky obecné, vrápence malého, vydry říční, srpnatky fermežové.

Šumavská rašeliniště

Na portálu NPŠ se uvádí: Jedním z nejvýznamnějších předmětů ochrany jsou na Šumavě mokřady, zejména rašeliniště. V r. 1991 zde byla vyhlášena Ramsar site Šumavská rašeliniště. Ramsarská úmluva je celosvětová mezivládní úmluva na ochranu a moudré využívání přírodních zdrojů, chránící určitý typ biotopu - mokřady mezinárodního významu.

Na území obce zasahuje Tříjezerní slat'.

Ptačí oblast Šumava

Celé území obce leží v Ptačí oblasti Šumava, kde předmětem ochrany jsou populace tetřívka obecného, tetřeva hlušce, čápa černého, chřástala polního, kulíška nejmenšího, sýce rousného, datla černého, jeřábka lesního, datlíka tříprstého a jejich biotopy.

Přírodní památka Povydrří

Prochází okrajem správního území obce. Je součástí I. zóny NP Šumava, lokalita Srní, Vchynicko - Tetovský plavební kanál. Předmět ochrany: Kaňonovité údolí řeky Vydry s pozoruhodnými geomorfologickými jevy s význačnými rostlinnými a živočišnými společenstvy. Vyhlášena v roce: 1987, důvodem vyhlášení je překrásné údolí balvanitého úseku řeky Vydry s přilehlými zalesněnými stráněmi. V řece jsou obří hrnce, peřeje a dlouhé kaskády, nad nimiž se na svazích tyčí skalní masivy s viklany (např. skalní lokality Baba, Mnich a Panna severně od Horních Hrádek) a řada kamenných moří. Vlastním údolím prochází naučná stezka u které je Turnerova chata. V údolí roste např. prha chlumní, oměj šalamounek, kamzičnick rakouský, dřípatka horská, podbělice alpská, pryskyřník omějolistý, havez česnáčková, mléčivec alpský, hořec panonský, pcháč různolistý, tařice skalní, lilie zlatohlávek, lýkovec jedovatý, plavuň vidlačka, kapradinka skalní, lišejník provazovka, mechorosty šikoušek zelený, vřesovka vonná. Údolí se stalo útočištěm zbytků severské fauny, např. pro ořešníka kropenatého či jeřábka lesního. Vchynicko-tetovský plavební kanál vybudovaný podle návrhu J. Rosenauera na počátku 19. století odvedl část vod Vydry a oslabil tak sílu toku, řeka proto Vydra nepůsobí tak divoce, v posledních letech je téměř bezvodá díky vysušování Šumavy a jejích rašelinišť - jako důsledek ideologické disturbance hřebenových smrčín.

Naučná stezka Povydrří mezi Antýglem a Čeňkovou Pilou vede v délce 7 km divokým údolím bystřiny s kamennými hrnci v I. zóně NP.

Tříjezerní slat'

na jz. okraji správního území obce. Malé horské vrchoviště (cca 5 ha) prameništěního typu se 3 jezírky, pod svahem Oblíku, v chladné a vlhké oblasti Šumavy, s krátkou naučnou stezkou.

Na území obce jsou chráněny památné stromy:

- r.č.102414 javor klen u Nového Sedla, Srní II, 5100, (o 360 cm)
- r.č.102415 javor klen u Nového Sedla, Srní II, 5049, (o 380 cm)
- r.č.102417 2 javory kleny u Nového Sedla, Srní II, 5058

- r.č.102418 lípy na Srní - skupina 36 lip srdčitých Srní I, p.č. 1924/7
- r.č.102436 smrk ztepilý, Srní I, pč. 2310/9, (o 375 cm - 2 srostlé, v 35 m)

Významný krajinný prvek (VKP), dle zák. č. 114/92 Sb., jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky (ze zákona) jsou lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy, tj. místní potoky s přítoky, se svými údolními nivami, rybníky a další vodní plochy a lesní komplexy.

Naprosto nezbytné je nenarušovat a nepříznivě ovlivňovat lesní plochy, zejména z vodohospodářských důvodů, neboť je zde zdrojnice vodních toků, ale i z mezoklimatických důvodů, k čemuž směřuje část navrhovaných opatření.

A3. Charakteristiky životního prostředí, které by mohly být uplatněním ÚPD významně ovlivněny

V administrativním území obce Srní, které je lokalizováno v hraničním pohoří Šumava, se soustřeďuje řada různorodých exploatačních požadavků, jejichž uspokojivé řešení je sledováno v navrhované ÚPD. Jedná se zejména o následující:

- ochrana přírody a krajiny
- ochrana kulturně historických památek
- funkční plochy pro trvalé a rekreační bydlení
- funkční plochy pro aktivity rekreace, SPA a wellness
- funkční plochy pro zemědělství
- dopravní systémy
- technická infrastruktura.

a) Vliv na krajinný ráz

V biocentrech ÚSES nejsou vymezovány zájmové stavební plochy, přičemž jejich lokalizace nenarušuje krajinný ráz. Nepříznivé je brownfields torza zemědělského areálu, které bude asanováno v prospěch občanské vybavenosti pro klimatické lázně.

b) Biota

Zájmové území v Srní je tvořeno plochami biotopy

- T sekundárních trávníků - trvalých travních porostů (TTP - luk a pastvin), jež jsou většinou kulturní, původně hnojené, pouze vzdálené plochy ve vyvýšené části mají polopřírodní charakter extenzivních oligotrofních horských květnatých luk
- X antropizovanými biotopy.

Na území obce nejsou mapovány biotopy

- A alpinské bezlesí
- K křoviny.

Nejcennější biotopy

- R rašelinišť a pramenišť
- M mokřadů
- S skal a sutí

jsou vymezeny v příloze - grafice.

Biotopy V vod nejsou dotčeny a biotopy L lesů rovněž, s výjimkou rozhledny na Adamově vrchu (kde je bezlesí - rozhledna zde již byla, ale byla zbourána) a krátkého úseku rekreační sjezdovky ve variantě B (Spálený les).

Dále jsou uváděny výsledky botanického mapování biotopů před vymezením EVL Šumava.

Varianta Ak.ú. Srní I

Biotop	kód	výměra m ²	charakteristika, mapované druhy
--------	-----	--------------------------	---------------------------------

lokalita S2a - SH

T1.3 (100) Poháňkové pastviny	T1.3	4239	intenzivnější pastvina, málo prvků T1.3, hojně <i>Agrostis capillaris</i> , <i>Poa</i> sp, <i>Cynosurus cristatus</i> , <i>Trifolium</i> sp
T1.5 (100) Vlhké pcháčové louky	T1.5	52	druhově bohatší, hojně prvky T1.5, mírně zarůstá <i>Salix</i> sp, hojně <i>Dactylorhiza majalis</i> , aktuálně nezjištěny

lokalita S2b - SH

T1.3 (100) Poháňkové pastviny (100)	T1.3	5125	pasená louka, hojně prvky T1.3, hojně <i>Cynosurus cristatus</i> , <i>Agrostis capillaris</i> , <i>Festuca rubra</i> , <i>Antoxanthum odoratum</i>
X12 (100) Nálety pionýrských dřevin	X12	16	<i>Betula pendula</i>
X13 (100) Nelesní stromové výsadby	X13	390	<i>Acer pseudoplatanus</i> , <i>Betula pendula</i>

lokalita S8 - SH

X5 (100) Intenzivní louky	X5	3496	intenzivně zemědělsky obhospodařovaná, vysoká louka, eutrofizovaná, <i>Cynosurus cristatus</i> , <i>Festuca pratensis</i> , <i>Trisetum flavescens</i> , <i>Dactylis glomerata</i> , <i>Alopecurus pratensis</i> , <i>Phleum pratense</i>
---------------------------	----	------	---

lokalita S9 - ID

T1.2 (100) Horské trojštětové louky	T1.2	1172	sekaná louka, druhově bohatší, květnatá, hojně prvky T1.2, hojně <i>Festuca rubra</i> , <i>Agrostis capillaris</i> , <i>Bistorta major</i> , <i>Geranium sylvaticum</i> , <i>Carex</i> sp, <i>Phyteuma nigrum</i>
X5 (100) Intenzivní louky	X5	245	intenzivně zemědělsky obhospodařovaná, vysoká louka, eutrofizovaná, <i>Cynosurus cristatus</i> , <i>Festuca pratensis</i> , <i>Trisetum flavescens</i> , <i>Dactylis glomerata</i> , <i>Alopecurus pratensis</i> , <i>Phleum pratense</i>

lokalita S10 - SH

T1.2 (100) Horské trojštětové louky	T1.2	1366	sekaná louka, druhově bohatší, květnatá, hojně prvky T1.2, hojně <i>Festuca rubra</i> , <i>Agrostis capillaris</i> , <i>Bistorta</i>
-------------------------------------	------	------	--

			major, <i>Geranium sylvaticum</i> , <i>Carex</i> sp, <i>Phyteuma nigrum</i>
X5 (100) Intenzivní louky	X5	3368	intenzivně zemědělsky obhospodařovaná, vysoká louka, eutrofizovaná, <i>Cynosurus cristatus</i> , <i>Festuca pratensis</i> , <i>Trisetum flavescens</i> , <i>Dactylis glomerata</i> , <i>Alopecurus pratensis</i> , <i>Phleum pratense</i>

lokality S11 - SH

<i>T1.2 (100) Horské trojštětové louky</i>	<i>T1.2</i>	141	sekaná louka, intenzivně zemědělsky obhospodařovaná, známky eutrofizace, ale ještě prvky <i>T1.2</i> , vysoký vzrůst, hojně <i>Trisetum flavescens</i> , <i>Phleum pratense</i> , <i>Festuca rubra</i> , <i>Cynosurus cristatus</i> , <i>Antoxanthum odoratum</i>
<i>T1.3 (100) Poháňkové pastviny (100)</i>	<i>T1.3</i>	8053	pasená louka, méně prvků <i>T1.3</i> , hojně <i>Cynosurus cristatus</i> , <i>Agrostis capillaris</i> , <i>Trifolium</i> sp
<i>T1.3 (100) Poháňkové pastviny (100)</i>	<i>T1.3</i>	198	pasená louka, hojně prvky <i>T1.3</i> , hojně <i>Cynosurus cristatus</i> , <i>Agrostis capillaris</i> , <i>Festuca rubra</i> , <i>Antoxanthum odoratum</i>
<i>X13 (100) Nelesní stromové výsadby</i>	<i>X13</i>	1737	<i>Acer pseudoplatanus</i> , <i>Sorbus aucuparia</i>

lokality S13 - SH

<i>T1.2 (100) Horské trojštětové louky</i>	<i>T1.2</i>	14706	sekaná louka, intenzivně zemědělsky obhospodařovaná, známky eutrofizace, ale ještě prvky <i>T1.2</i> , vysoký vzrůst, hojně <i>Trisetum flavescens</i> , <i>Phleum pratense</i> , <i>Festuca rubra</i> , <i>Cynosurus cristatus</i> , <i>Antoxanthum odoratum</i>
<i>T1.2 (100) Horské trojštětové louky</i>	<i>T1.2</i>	7693	sekaná louka, intenzivněji zemědělsky obhospodařovaná, méně prvků <i>T1.2</i> , hojně <i>Trisetum flavescens</i> , <i>Agrostis capillaris</i> , <i>Phleum pratense</i> , <i>Ranunculus</i> sp
<i>X13 (100) Nelesní stromové výsadby</i>	<i>X13</i>	35	<i>Acer pseudoplatanus</i> , <i>Sorbus aucuparia</i> , <i>Picea abies</i>

lokality S14 - OV

<i>X1 (100) Urbanizovaná území</i>	<i>X1</i>	135	zástavba obce Srní
<i>T1.3 (100) Poháňkové pastviny (100)</i>	<i>T1.3</i>	3218	pasená louka, druhově bohatá, hojně prvky <i>T1.3</i> , hojně <i>Cynosurus cristatus</i> , <i>Lolium perenne</i> , <i>Bellis perennis</i> , <i>Trifolium</i> sp.
<i>X12 (20), X7 (80) Nálety pionýrských</i>	<i>X12, X7</i>	198	nálety <i>Salix</i> sp, <i>Betula pendula</i> , <i>Populus tremula</i> / výběh dobytka, část holá, část pouze <i>Rumex</i> sp, část

dřevin, ruderální vegetace			o něco bohatší louka kategorie X5
----------------------------	--	--	-----------------------------------

lokality S18 - SH

X1 (100) Urbanizovaná území	X1	9	domky, zahrady a nálet v obci Srní.
X5 (100) Intenzivní louky	X5	3501	kulturní kosená louka.

lokality S21 - SH

X6 (100) Antropogenní plochy se sporadickou vegetací	X6	110	místní silnice.
X12A (100) Nálety pionýrských dřevin	X12A	887	nálet dřevin.

lokality S22 - SH

T1.5 (100) Vlhké pcháčové louky	T1.5	29	pasená, druhově chudší, eutrofizace, dom. Scirpus sylv., Alopec. prat., Carex nigra.
X1 (100) Urbanizovaná území	X1	130	zástavba s bezprostředně přiléhající ruderální plochou.
X5 (100) Intenzivní louky	X5	1772	sekaná eutrofizovaná louka.

lokality S23 - SH

T2.3B (100) Smilkové trávníky bez jalovce	T2.3B	1620	neobhosp. louka, druhově chudá, degradovaná, eutrofizace.
---	-------	------	---

lokality S24 - SH

T1.5 (50), X12 (50) Vlhké pcháčové louky, nálety pionýrských dřevin	X12, T1.5	281	nálet Salix sp, hojně Rubus idaeus / nesekaná louka, druhově bohatá, hojně prvky T1.5, středně zarůstá Salix sp., roztroušeně Tephrosia crispa, ojed. Willemetia stipitata, u cesty Pilosella aurantiaca
X1 (100) Urbanizovaná území	X1	1026	zástavba obce Srní-Mechov

lokality S27a - SH

X5 (100) Intenzivní louky	X5	6532	sekaná a pasená louka, intenzivně zemědělsky obhospodařovaná
---------------------------	----	------	--

lokalita S31a - SH

X1 (100) Urbanizovaná území	X1	82	domek a přilehlé pozemky.
X5 (100) Intenzivní louky	X5	1296	kulturní kosená louka

lokalita S33 - SH

X9A (100) Lesní kultury s nepůvodními dřevinami	X9A	501	smrková monokultura mimo stanoviště L9.1 s jen nepatrnou příměsí jiných dřevin.
X13 (100) Nelesní stromové výsadby	X13	185	osázené i nalétlé bývalé meze a kamenné snosy (klen, smrk, jeřáb, osika, buk).
X5 (100) Intenzivní louky	X5	11911	sekaná louka, eutrofizace.

lokalita S37 - SH

X1 (100) Urbanizovaná území	X1	859	zástavba s bezprostředně přiléhající ruderalní plochou.
X7A (100) Ruderalní vegetace mimo sídla	X7A	437	mulčovaná ruderalizovaná tužebníková lada

lokalita S38 - SH

X1 (100) Urbanizovaná území	X1	2840	domky, zahrady a nálet v obci Srní.
X5 (100) Intenzivní louky	X5	98	kulturní kosená louka.

lokalita S40a

X13 (100) Nelesní stromové výsadby	X13	98	osázené i nalétlé bývalé meze a kamenné snosy (klen, jasan, jeřáb, osika, bříza, smrk).
X5 (100) Intenzivní louky	X5	1911	sekaná louka, eutrofizace.

k.ú. Srní II

S101 - ID lávka

L2.1 (100) Olšina s olší	L2.1	187	Alnus incana, hojně Filipendula ulmaria. Petasites
--------------------------	------	-----	--

šedou			albus, Equisetum sylvaticum, Rubus idaeus, roztroušeně Lilium martagon
V4B (100) Makrofyté vodoteče	V4B	177	Křemelná, tok bez vegetace, přirozené koryto, přírodní památka, 1.zóna NP

lokality S102 - SH

X1 (100) Urbanizovaná území	X1	201	kravín
X1 (20), X5 (80) Urbanizovaná území, intenzivní louky	X5	1423	zástavba s přílehlou ruderní plochou a velmi intenzivně vypásanou plochou
X5 (100) Intenzivní louky	X5	3502	sekaná louka, intenzivně zemědělsky obhospodařovaná, dom. Dactylis glomerata, Festuca pratensis
X7 (100) Ruderní vegetace	X7	4629	intenzivní výběh dobytka, místy holé, místy zcela dom. Rumex sp

lokality S107 - IT

L9.2B (100) Podmáčená smrčina	L9.2B	110	podmáčená smrčina, hodně zmlazení smrku.
L9.2B (100) Podmáčená smrčina	L9.2B	2	podmáčená smrčina ovlivněná hospodařením.

k.ú. Vchynice - Tetov I.

lokality V2 - RH rozhledna

X10 (100) Paseka / holina	X10	100	
---------------------------	-----	-----	--

lokality V3 - miniskanzen

T2.3B (100) Smilkové trávníky bez jalovce	T2.3B	8798	sekaná louka, intenzivně zemědělsky obhospodařovaná, hnojená, hojně Trifolium sp, Ranunculus sp, Vicia sp., Dactylis glomerata, Melandrium rubrum, Hypericum maculatum, ojed. Phyteuma nigrum
X1 (100) Urbanizovaná území	X1	478	zástavba s ruderní vegetací
X1 (100) Urbanizovaná území	X1	545	dále X13
X7B (100) Ruderní vegetace	X7B	69	expanze Calamagrostis villosa, Vaccinium myrtillus, prvky T1.2 , nálet Picea abies, Sorbus

			aucuparia
X9A (100) Lesní kultury nepůvodní	X9A	619	Picea abies monokultura na stanovišti bučin
X9A (100) Lesní kultury nepůvodní	X9A	411	Picea abies, porosty na stanovišti bučin s jen ojedinělým výskytem Fagus sylvatica, Acer pseudoplatanus, častěji příměs Pinus sylvestris, u kanálku hojně Doronicum austriacum, roztroušeně Aconitum callibotrium

lokality V4 - IT MVE

L2.2 (100) Jasanovo-olšový luh	L2.2	47	prameniště olšina.
V4A (60), X6 (40) Makrofyte vodoteče, antropogenní plocha	V4A, X6	212	kanál s liní stromů X12A, lesní silnička.

Varianta B - navíc plochy:
k.ú. Srní II

lokality S103 - ID

L5.4 (100) Acidofilní bučina	L5.4	1195	věkový stupeň 81-100 let, Fagus sylvatica 30%, Abies alba 30%, zmlazení hojně, místy méně podrostu, hojně Calamagrostis villosa, Avenella flexuosa, Calamagrostis villosa, Prenanthes purpurea, Mycelis muralis, H
T1.2 (100) Horské trojštětové louky	T1.2	263	pasená louka, poměrně intenzivně zemědělsky obhospodařovaná, druhově bohatší, známky eutrofizace, dom. Festuca pratensis, Agrostis capillaris, Ranunculus sp, Rhinanthus sp, Trifolium sp, Leontodon sp, hojně Tris
X9A (100) Lesní kultury nepůvodní	X9A	1120	smrková monokultura na stanovišti bučiny s nevýznamnou příměsí Fagus sylvatica

lokality S104 - ID

L5.4 (100) Acidofilní bučina	L5.4	1321	věkový stupeň 81-100 let, Fagus sylvatica 30%, Abies alba 30%, zmlazení hojně, místy méně podrostu, hojně Calamagrostis villosa, Avenella flexuosa, Calamagrostis villosa, Prenanthes purpurea, Mycelis muralis, H
T1.2 (100) Horské trojštětové louky	T1.2	1718	pasená louka, intenzivně zemědělsky obhospodařovaná, hojně prvky T1.2 i prvky X5, místy

			mírná tendence k T2.3, hojně Festuca rubra, Agrostis capillaris, Geranium sylvaticum, Leontodon sp, ojed.Pilosella lactu
X5 (100) Intenzivní louky	X5	6736	sekaná louka,intenzivně zemědělsky obhospodařovaná, dom. Dactylis glomerata, Festuca pratensis
X9A (100) Lesní kultury nepůvodní	X9A	1803	smrková monokultura na stanovišti bučiny s nevýznamnou příměsí Fagus sylvatica
X9A (100) Lesní kultury nepůvodní	X9A	1088	les vzniklý náletem na bývalé zemědělské půdě, nyní již dospělý, Picea abies,Pinus sylvestris, Betula pendula
X9A (100) Lesní kultury nepůvodní	X9A	143	porosty Picea abies s vysokou příměsí Pinus sylvestris na stanovišti bučiny

c) Zábory ZPF a PUPFL

označení lokality	navržená funkce	dotčené pozemky	zábor m ²	kultura	BPEJ	TOP, poznámka
S1	IT		5000	7		indiv. regulativ zastav. plocha max 50 arů
S2a	SH	2055/1	1500	2	93624	III
S2b	SH	1982/1	3000	14	-	
S2b	SH	1983/1		7	93624	III
S8	SH	1979	2814	7		I. převzato z platného ÚP, zmenšeno, zainvestováno
S8	SH	1988	125	7		I,III, dtto
S8	SH	1989	108	7		I,III, dtto
S8	SH	1990	460	7		I,III, dtto
S10	SH	1978/10	1500	7	95001	III, převzato z platného ÚP, zmenšeno, indiv. regulativ jen 15 arů, mimo T1.1
S10	SH	1978/11		7	95001	III, dtto
S10	SH	1978/9		7	95001	III, dtto
S10	SH	1990		7	95001	III, dtto
S10	SH	1991		7		I,III, dtto
S11	SH	1986/1	3000	2	95001	III, převzato z platného ÚP, zmenšeno, indiv. regulativ jen 30 arů
S11	SH	1986/2	182	2	95001-179 93601-94	III I, dtto

S11	SH	1986/4		2	93601-71 95001- 1955	I III, dtto
S11	SH	1986/5		2	93601- 2043 95001- 3450	I III, dtto
S13	SH	1993/12	1056	2	93601	I, převzato z platného ÚP, již zainvestováno
S13	SH	1993/16	1917	2	93601	I, dtto
S13	SH	1993/17	1758	2	93601	I, dtto
S13	SH	1993/18	1795	5	93601	I, dtto
S13	SH	1993/19	329	2	93601	I, dtto
S13	SH	1993/21	1603	2	93601-688 95001-915	I, dtto III
S13	SH	1993/22	1748	2	93601-827 95001-921	I, dtto III
S13	SH	1993/23	1470	2	95001	III, dtto
S13	SH	1993/24	1600	2	95001	III, dtto
S13	SH	1993/25	1380	2	95001	III, dtto
S13	SH	1993/30	2084	2	95001	III, dtto
S13	SH	1996/1	1127	7	93601	I, dtto
S13	SH	1996/7	1515	7	95001-266 93601- 1244	III I, dtto
S13	SH	1996/8	1608	7	95001	III, dtto
S13	SH	1996/9	1461	7	95001	III, dtto
S14	OV	1998/2	3359	7	93644-563 93601-494 93624- 2735	V, převzato z platného ÚP, zmenšeno, I III
S14	OV	1998/3	192	7	93644-64 93624-139	V, dtto III
S18	SH	1947/2		7	95004-10 93624-493	IV, III, převzato z platného ÚP, zmenšeno
S18	SH	1947/3	1500	7	93624-543 95004-992	III, IV, převzato z platného ÚP, zmenšeno
S18	SH	1950		7	95004	IV, převzato z platného ÚP, zmenšeno,
S18	SH	1952/1		7	95004	IV, převzato z platného ÚP, zmenšeno,

S18	SH	1952/2		7	95004	IV, převzato z platného ÚP, zmenšeno,
S21	SH	1410/1	998	14	-	převzato z platného ÚP, zmenšeno,
S22	SH	1931/3	1931	7	93604-1845 96811-125	II, indiv. regulativ 1 RD V
S23	SH	1900	1620	7	93634	V, indiv. regulativ I RD
S24	SH	1212/3	1392	7	95001	III, převzato z platného ÚP, indiv. regulativ 1 RD
S27a	SH	1214/2	1518	2	93601	I, již zainvestováno 4RD
S27a	SH	1214/3	1490	2	93601	I, dtto
S27a	SH	1214/4	1440	2	93601	I, dtto
S27a	SH	1214/5	1498	2	93601	I, dtto
S27a	SH	1214/6	359	2	93601	I, dtto
S27a	SH	1214/7	116	2	93601	I, dtto
S31a	SH	1944/5	1181	7	93624-676 95004-506	III, IV, převzato z platného ÚP, indiv. regulativ 1RD
S31a	SH	1944/9	197	7	95004	IV, dtto
S33	FE	1617/1	2500	2	93654	V, indiv. regulativ max zástavba 25 arů
S37	SH	1627/1	1192	7		indiv. regulativ 1 RD
S37	SH	1621/5	104	7		dtto
S38	SH	1957/3	135	5	95004	IV, převzato z platného ÚP, indiv. regulativ 1RD
S38	SH	1957/7	1040	5	93624-272 95004-770	III, dtto IV
S38	SH	1957/8	1763	5	93624-1004 95004-796	III, dtto IV
S40a	SH	1641/1	1178	2	95041	IV
S40a	SH	1641/2	831	14	-	
S101	ID	5004	160	7	94078	V
S102	SH	5089/2	1400	7	93631	II, indiv. regulativ zástavba max 30 arů
S102	SH	5089/3	1500	7	93631	II, dtto
S102	SH	5089/4	53	7	93631	II, dtto
S102	SH	5089/7	20	7	93631	II, dtto

S102	SH	5096		7	93631	II, dtto
S103	ID	5120/1	2577	10	-	jen var B
S104	ID	5051	83	14	-	jen var B
S104	ID	5052/1	988	14	-	jen var B
S104	ID	5054/1	2055	2	93654-6166	jen var B V
S104	ID	5054/7	216	2	93631	jen var B II
S104	ID	5054/8	1183	2	93631	jen var B II
S104	ID	5056	3478	7	94078-8210	jen var B V
S104	ID	5058	1855	7	94078-29541	jen var B V
S104	ID	5120/1	2917	10	-	jen var B
S104	ID	5122	34	14	-	jen var B
S107	IT	5206/1	113	10	-	
V2	RH	971/1	100	10	-	
V3	RH	314/2	3000	7		
V4	IT	1060/1	259	11	-	
celkem - varianta A			68.647			
celkem - varianta B			84.033			

Vysvětlivky:

Druh pozemku (kultura): 2 – orná půda, 5 - zahrady, 7 – TTP (louky a pastviny), 10 - lesní plochy, 11 - vodní plochy, 14 – ostatní plochy

Funkční využití: SH - smíšené obytné horského střediska, ID - infrastruktura dopravní, IT - infrastruktura technická,

FE - ekofarma, OV - občanská vybavenost, RH - rekreace hromadná

Předchozí nedokončený návrh ÚP Srní vymezoval zastavitelné plochy na více než 60 ha, nový návrh ve variantě A uvažuje cca 7 ha, ve variantě B cca 8,6 ha.

Sledované rozvojové plochy jsou na ZPF kde je nižší třída ochrany půd - III, IV a V, ve vyšší třídě je několik ploch převzatých z platného ÚP, které byly již zainvestovány.

d) Vodní režim

Území obce je součástí CHOPAV, avšak na území obce (a NPŠ) dochází k vysušování / aridizaci, proto jsou navrhovány následující opatření: nový vodní zdroj, retenční vodní plochy a revitalizace některých vodotečí, mokřadních a rašelinových lokalit.

e) Kulturně historické nemovité památky

Nemovitě kulturně historické památky

m.č. Srní

Staré Srní pův. dřevařská osada z r. 1720, horské roubené chalupy z konce 18. st. a 1.pol.19.st., rozlehlá stavení pod šumavskými nízkými a širokými štíty – dvoutraktové domy (světnice se 2 okny, světnička s 1 oknem, ve střední části vstupní síň zv. „dům“ a černá kuchyně s otevřeným krbem, v poslední části komory a chlív, někdy i stodola. Polovalbová střecha bývala kryta šindelem (případně i stěny). Střešní zvonička byla znakem svobodných králováckých dvorců. Příkladnou stavbou je tzv. Klostermannova rychta (roubené stavení na kamenné podezdívce, obložené prkny a ve štítě šindelem, s polovalbovou střechou, původně krytá šindelem, a zvoničkou). Hřbitovní kaple zlikvidována při rušení hřbitova v r. 1983. Dnes horské šumavské rekreační středisko charakteru městyse, v dominantní poloze nad kaňonovitě zaříznutým údolím Vydry, s ojedinělými šumavskými roubenými chalupami.

Památky registrované v ústředním seznamu

- r.č. 16728/4-3294 kostel Nejsvětější Trojice, Srní I (šindel na návětrné straně)
- r.č. 46976/4-3297 venkovská usedlost Srní I, čp. 46 / E8 tzv. Klostermannův dům čp. 47 je rozložitě roubené stavení s nízkým prkenným štítem, polovalbovou šindelovou střechou a zvoničkou (původně znak svobodného králováckého dvorce), z konce 19. st.
- r.č. 15027/4-329 areál venkovské usedlosti Srní I, čp. 47 / E9 (roub., šindel. střecha, polovalba, prken. štít)
- r.č. 15027/4-3298 venkovská usedlost Srní I, čp. 71 / E24 (roub., šindel. střecha se zvoničkou, polovalba)
- r.č. 26816/4-3299 Vchynicko-Tetovský plavební vodní kanál, Srní I,II, Vchynice-Tetov I (mezi Křemelnou a Vydrou, výškový rozdíl je 190 m), s mostky a hradlovým mostem, dnes je zavodněn 10 km k rozvodně Mossau

Ostatní památkově významné

- areál Hanslova mlýna s pilou čp. 72, na Sekyrském potoce u Vchynicko-tetovského kanálu, zachované zařízení, chráněná technická památka ?
- areál Mosteckého mlýna čp. 34 s vodním systémem, z 18. století, polovalbová střecha, hospodářství z 20. st. ?
- Hauswaldská kaple Nanebevzetí P. Marie - velká s věžičkou z r. 1860 zbořena, pak nová, malá z r. 1820, dnes nový artefakt
- vzpomínková zahrada
- horská chalupa čp. 45
- horská chalupa čp. 51
- horská chalupa čp. 70
- horská chalupa čp. 89 (roub., šindel. střecha, polovalba)
- horská chalupa, vodní mlýn s pilou čp. 72 (z roubení zachovány pouze mizivé zbytky, zařízení bylo zlikvidováno v šedesátých letech minulého století)

m.č. Srní II

- kaple Staré Srní
- křížky Staré Srní

m.č. Hrádky, rozptýlená, dnes rekreační osada nad údolím Vydry poblíž Srní, s rozložitými šumavskými chalupami, s bedněním na štítech a polovalbovými střechami.

- Dolní Hrádky: rozložitě šumavské chalupy s bedněným štítem a polovalbovými střechami, kříže
- Prostřední Hrádky: kříže
- Horní Hrádky: myslivna schwanzenberských myslivců dnes penzion Kamenný dům, který je dějištěm Klostermannova románu Kam spějí děti, byla tu celnice a lesní úřad
- křížky
- na býv. statku Wurmbauerhof býv. rychtář Josef Klostermann (spisovatelův děda), odtud pocházel otec Karla Klostermanna

- křížek u Schwartzova statku

m.č. Sedlo

ostatní památkově významné

- hradiště

- křížky

m.č. Údolí

- r.č. 14260/4-4152 areál Mosteckého vodního mlýna čp. 34 , (z 18.st., polovalbová střecha, vodní systém a hospodářství - demolice v r. 1991

ostatní památkově významné

- křížky v Údolí

m.č. Mechov / Mossau, 840 m

- dnes nesourodá zástavba (původně malebné chalupy)

m.č. Rokyta a Horní Antýgl, název Antýgl pochází ze skutečnosti, že zdejší sklárna měla zprvu jen jednu pánev (ein Tiegel). roubená a zděná stavení z 18.st. s polovalb. střechami a štíty s vyřezáv. bedněním, areál Antýgl je jedním z nejhezčích dokladů šumavské architektury: chalupa, podružský domek, kaple a stodola, vše z 18. st. Objekty mají polovalbové šindelové střechy a nízké štíty s vyřezávanými obrazci a typická zvonička

- r.č. 24293/4-3142 královácký dvorec Antigl čp.97, roubený objekt s věžičkou a šindel střechou se zvoničkou, (stavení čp. 71, 72), býv. sklárna (1523-1818), později zájezdní hostinec, od r. 1964 ATC

- r.č. 33911/4-3144 venkovský dům čp. 89 / E3, roubenice, šindel. střecha, polovalba

ostatní památkově významné

- chalupy horského typu s velkými vikýři, roub. chalupa čp. 59,

- dřevěná zvonička u čp. 79

- křížek Rokyta

- křížek u cesty z Rokyty do Hrádků

m.č. Vchynice-Tetov

Horská ves z doby stavby kanálu v l. 1799 - 1800

- r.č. 26816/4-3299 Vchynicko-Tetovský plavební vodní kanál, Srní I,II, Vchynice-Tetov I (mezi Křemelnou a Vydrou), techn. památka

- r.č. hradlový most / rechle na Vchynicko-Tetovském plavebním vodním kanále, techn. památka
ostatní památkově významné

- boží muka Vchynice -Tetov

- křížky Vchynice-Tetov

Archeologické lokality

- arch. naleziště 22-33-13/1 Čeňkova Pila - soutok Otavy s Křemelnou

Na území obce jako archeologické lokality jsou středověké rýžovnické sejpy na Vydře, Křemelné a Hamerském potoce, dále lze předpokládat archeologické nálezy i na ostatním území obce, proto před zahájením výkopových a terénních prací, stavební nebo jiné obdobné činnosti je nutno postupovat v souladu s ustanoveními §21-24 zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, v aktuálním znění.

Výše uvedené památkově významné objekty jsou v návrhu ÚP Srní respektovány. Památkově významným objektům a lokalitám je potřebné zajistit vhodnou ochranu, případně využití. Stanovené funkční využívání jednotlivých ploch musí zajistit potřebnou ochranu kulturních i přírodních hodnot území a výrazně nenarušit pohodové faktory obytné zástavby a přírodní kvality území. Územní plán je zpracován v souladu se zák. č. 20/1987 Sb., o památkové péči v aktuálním znění a prováděcí vyhl. č. 66/1988 Sb., v aktuálním znění.

Typické místní památky obce tvoří také drobná architektura křížků, božích muk a kapliček, ale i

charakteristické kamenné zdi a ohrady v historických sídlech. Na území obce je poměrně bohatá drobná sakrální architektura jež představuje typické krajinotvorné a kulturní prvky, např. kaple, křížky, umrlčí prkna aj. Zdejší krajinářsky významné území bylo doplňováno např. králováckým dvorcem, hutěmi, drobnými architektonickými prvky v krajině, stromovými alejemi, z nichž v současnosti zbyla pouze torza, ale i pestrou porostní skladbou a významnými soliterními i památnými stromy.

Krajinné dominanty tvoří okolní zalesněné vrchy - Spálený, Kostelní a Adamova hora, v zastavěném území obce je to kostel Nejsvětější Trojice.

Záměry koncepce ÚP Srní nebudou závažně ovlivňovat registrované kulturně historické nemovitě památky a tedy není předpoklad narušení chráněných kulturně historických nemovitých památek.

A4. Současné problémy a jevy životního prostředí, které by mohly být uplatněním ÚPD významně ovlivněny, zejména s ohledem na zvláště chráněná území a ptáčí oblasti

a) Zvláště chráněná území a EVL

EVL Šumava, CZ0314024, rozloha 171958,7133 ha zahrnuje území obce Srní

Navrhovaná kategorie ZCHÚ: NP/CHKO/PR/PP

Je zde chráněno 19 typů přírodních stanovišť, šest druhů obratlovců (rys ostrovid, vydra říční, vranka obecná, mihule potoční, netopýr velký, vrápenec malý), 4 druhy bezobratlých živočichů (střevlík Ménétríesův - prioritní druh, modrásek bahenní, m. očkovaný, perlorodka říční a 1 druh rostliny (hořeček český).

Typy přírodních stanovišť na území obce Srní (symbol * označuje prioritní typy přírodních stanovišť)

Přírodní nelesní stanoviště habitaty / biotopy

- 3150 - Přirozené eutrofní vodní nádrže s vegetací typu Magnopotamion nebo Hydrocharition, (Biotopy *VIA Makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod s vodankou žabí Hydrocharis morsus-ranae*, *VIB Makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod s řezanem pilolistým Stratiodes aloides*, *VIB Makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod s bublinkatou jižní nebo obecnou - Utricularia australis* a *U. vulgaris*, *VIB Makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod – ostatní porosty*)

- 3260 Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů *Ranunculion fluitans* a *Callitricho-Batrachion*, (biotop *V4A Makrofytní vegetace vodních toků – porosty aktuálně přítomných vodních makrofytů*). Makrofytní vegetace vodních toků svazů *lakušník vzplývavý* a *hvězdoši / Ranunculion fluitans*, *Callitricho-Batrachion*. Kamenité a štěrkovité menší toky v Pošumaví a na Šumavě se stolístkem střídavokvětým (*Myriophyllum alterniflorum*).

- 4030 Evropská suchá rašeliniště a vřesoviště, (biotopy *T8.2B sekundární podhorská a horská vřesoviště bez jalovce obecného*, *T8.3 Brusnicová vegetace skal a drolin*). Suchá podhorská a horská vřesoviště, příp. brusnicová vegetace drolin a skal jsou na Šumavě sekundární specifickou formací (sv. *Genistion*), asociace *Calluno-Vaccinietum* a pro Šumavu typické as. *Arnico-montanae-Callunetum*.

- 6230* Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podložích v horských oblastech - prioritní typ přírodního stanoviště, (biotopy *T2.1 Subalpínské smilkové trávníky*, *T2.3A,B Podhorské a horské smilkové trávníky s jalovcem a bez jalovce*)

- 6430 Vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně, (biotopy *A4.1 Subalpínské vysokostébelné trávníky*, *A.4.2 Subalpínské vysokobylinné nivy*, *A.4.3. Subalpínské kapradinové nivy*, *M5 Devětsilové lemy horských potoků*, *T1.6 Vlhká tužebníková lada*)

- 6510 Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (Arrhenatherion, Brachypodio-Centaureion nemoralis), (Biotypy T1.1 mezofilní ovsíkové louky, *A1.4 aluviální psárkové louky*)
- 6520 Horské sečené louky, (biotop T1.2 horské trojštětové louky)
- 7110* Aktivní vrchoviště - prioritní typ přírodního stanoviště, (biotypy R3.1 Otevřená vrchoviště, R3.3 Vrchovištní šlenky)
- 7140 Přechodová oligotrofní rašeliniště a třasoviště, (biotypy R2.2 nevápnitá mechová slatiniště, R2.3. přechodová rašeliniště, M1.6 mezotrofní vegetace bahnitých substrátů)
- 8220 Chasmofytická vegetace silikátových skalnatých svahů, (biotypy S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin, A5 skalní vegetace sudetských karů)

Přírodní lesní habitaty / biotypy

- 9110 Acidofilní bikové bučiny asociace Luzulo-Fagetum, (biotop L5.4 Acidofilní bučiny a jedliny)
- 9130 Bučiny asociace Asperulo – Fagetum, (biotop L5.1 Květnaté bučiny)
- 9140 Středoevropské subalpínské bučiny s javorem (*Acer*) a šťovíkem horským (*Rumex arifolius*), (biotop L5.2 Horské klenové bučiny)
- 9180* Lesy svazu Tilio-Acerion na svazích, sutích a roklích, prioritní typ přírodního stanoviště, (biotop L4 Suťové a roklinové lesy)
- 91D0* - Rašelinný les, prioritní typ přírodního stanoviště, (biotypy L9.2A Rašelinné smrčiny, *L10.1 Rašelinné březiny*, L10.2 Rašelinné brusnicové bory, L.10.4 Blatkové bory, R3.2 Vrchovištní rašeliniště s klečí)
- 91E0* - Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae), prioritní typ přírodního stanoviště, (biotypy L2.1 Horské olšiny s olší šedou, L.2.2.A Říční a typické údolní jasanovo-olšové luhy, L.2.2 *Údolní jasanovo-olšové luhy*)
- 9410 - Acidofilní horské smrčiny (Vaccinio-Piceeta), (biotypy L9.1 Horské třtinové smrčiny, L9.2B Podmáčené smrčiny, L9.3 Horské papratkové smrčiny)

Evropsky významné chráněné organismy

Obratlovci:

- Rys ostrovid - *Lynx lunx*
- Vydra říční - *Lutra lutra*
- Vranka obecná - *Cottus gobbio*
- Mihule potoční - *Lampetra planeri*
- Netopýr velký - *Myotis myotis*
- Vrápenec malý - *Rhinolophus hipposideros*

Bezobratlí živočichové:

- Sřevlík Ménétríésův - *Carabus menetriesi pacholei* - prioritní druh
- Modrásek bahenní - *Maculinea nausithous*
- Modrásek očkovaný - *Maculinea teleius*
- Perlorodka říční - *Margaritifera margaritifera*

Rostliny:

- Hořeček český - *Gentianella bohemica* - prioritní druh

Národní park Šumava

Potenciální výskyt následujících

C4a - vyžadující pozornost):

- *Abies alba* - jedle bělokorá, C4a
- *Aconitum callibotryon* - oměj šalamounek, C3
- *Aconitum lycocotum* ssp. penninum - oměj vlčí mor, C1
- *Aconitum variegatum* - oměj pestrý, C3
- *Alnus viridis* - olše šedá, C2
- *Andromeda polifolia* - kyhanka sivolistá, C3

- *Anemone sylvestris* - sasanka lesní, C3
- *Antennaria diploica* - kociánek dvoudomý, C2
- *Aquilegia vulgaris* - orlíček obecný, C3
- *Arnica montana* - prha chlumní, C3
- *Aruncus vulgaris* - udatna lesní, C4a
- *Batrachium trichophyllum* - lakušník vodní, C3
- *Berberis vulgaris* - dřišťál obecný, C4a
- *Blechnum spicant* - žebrovice různolistá, C4a
- *Bolboschoenus maritimus* agg. - kamyšník přímořský, C3
- *Botrychium lunaria* - vratička měsíční, C3
- *Calamagrostis phragmitoides* - třtina nachová, C1
- *Calla palustris* - ďáblík bahenní, C3
- *Campanula carvicaria* - zvonek hadincový, C2
- *Campanula latifolia* - zvonek širolistý, C3
- *Cardamine trifolia* - řeřišnice trojlistá, C3
- *Carduus nutans* - bodlák níci, C4a
- *Carex appropinquata* - ostřice odchylná, C2
- *Carex caespitosa* - ostřice trsnatá, C4a
- *Carex davalliana* - ostřice Davallova, C3
- *Carex diandra* - ostřice přiohlá, C2
- *Carex dioica* - ostřice dvoudomá, C1
- *Carex flava* - ostřice rusá, C4a
- *Carex hartmanii* - ostřice Hartmanova, C3
- *Carex lasiocarpa* - ostřice plstnatoplodá, C2
- *Carex paniculata* - ostřice latnatá, C4a
- *Carex pauciflora* - ostřice chudokvětá, C3
- *Carex pulicaris* - ostřice blešní, C3
- *Carex umbrosa* - ostřice stinná, C3
- *Centaurea montana* - chrpa horská, C2
- *Centaurea pseudophryghia* - chrpa parukářka, C4a
- *Centaureum erythraea* - zeměžluč okolikatá, C4a
- *Cephalanthera damasonium* - okrotice bílá, C3
- *Cephalanthera longifolia* - okrotice dlouholistá, C3
- *Cicerbita alpina* - čarovník alpský, C4a
- *Coeloglossum viride* - vemeníček zelený, C2
- *Corallorhiza trifida* - korálice trojklanná, C2
- *Crepis mollis* ssp. *hieracioides* - škarda měkká čertkusolistá, C3
- *Crocus albiflorus* - šafrán bělokvětý, C2
- *Dactylorhiza fuchsii* - prstnatec Fuchsův, C3
- *Dactylorhiza majalis* - prstnatec májový, C3
- *Daphne mezereum* - lýkovec jedovatý, C4a
- *Dentaria enneaphyllos* - kyčelnice devítelistá, C4a
- *Dianthus superbus* - hvozdík pyšný, C2
- *Dianthus sylvaticus* - hvozdík lesní, C3
- *Doronicum austriacum* - kamzičnik rakouský, C3
- *Drosera rotundifolia* - rostantka okrouhlolistá, C2
- *Elatine triandra* - úpor trojmužný, C3
- *Eleocharis mamillata* ssp. *austriaca* - bahnička bradavkatá rakouská, C3
- *Eleocharis mamillata* ssp. *mamillata* - bahnička bradavkatá pravá, C4a
- *Eleocharis ovata* - bahnička vejčitá, C3

- *Epilobium obscurum* - vrbovka tmavá, C3
- *Epilobium palustre* - vrbovka bahenní, C4a
- *Epipactis atrorubens* - kruštík tmavočervený, C3
- *Epipactis helleborine* - kruštík široolistý, C4a
- *Epipactis palustris* - kruštík bahenní, C2
- *Erigeron macrophyllus* - turan velkolistý, C4a
- *Eriophorum latifolium* - suchopýr úzkolistý, C2
- *Euphrasia nemorosa* - světlík větvený, C3
- *Filago arvensis* - bělolist rolní, C3
- *Galium boreale* - svízel severní, C4a
- *Gentiana crutiata* - hořec křížatý, C2
- *Gentiana pneumonanthe* - hořec hořepník, C2
- *Gentianella praecox* ssp. *bohemica* - hořeček český, C1
- *Gentianopsis ciliata* - hořeček brvité, C3
- *Hieracium aurantiacum* - jestřábník oranžový, C3
- *Huperzia selago* - vranec jedlový, C3
- *Hypochaeris maculata* - prasetník plamatý, C3
- *Imperatoria ostruhianum* - všedobr horní, C4a
- *Inula salicina* - oman vrbolistý, C4a
- *Iris sibirica* - kosatec sibiřský, C2
- *Isolepis setacea* - bezosetka štětínovitá, C3
- *Jovibarba globifera* - netřesk výběžkatý, C3
- *Juncus alpino-articulatus* - sítina alpská, C3
- *Juniperus communis* - jalovec obecný, C3
- *Knautia dipsacifolia* - chrastavec lesní, C4a
- *Laserpitium prutenicum* - hladýš pruský, C2
- *Ledum palustre* - rojovník bahenní, C3
- *Libanotis pyrenaica* - žebřice pyrenejská, C4a
- *Ligularia sibirica* - popelivka sibiřská, C1
- *Ligusticum mutellina* - koprníček bezobalný, C3
- *Lilium bulbiferum* - lilie cibulkonosná, C2
- *Lilium martagon* - lilie královská, C3
- *Limosella aquatica* - blatěnka vodní, C3
- *Listera ovata* - bradáček vejčitý, C4a
- *Luzula sudetica* - bika sudetská, C3
- *Lycopodium annotium* - plavuň pučivá, C3
- *Lycopsis arvensis* - prlina rolní, C4a
- *Malaxis monophyllos* - měkčilka jednolistá, C1
- *Malva alcea* - sléz velkokvětý, C4a
- *Melampyrum arvense* - černýš rolní, C3
- *Melampyrum cristatum* - černýš hřebenitý, C3
- *Menyanthes trifoliata* - vachta trojlistá, C3
- *Monoses uniflora* - jednokvítka velekvětý, C2
- *Monotropa hypopitys* - mokryš strídavolistý, C3
- *Montia hallii* - zdrojovka potoční, C2
- *Naumburgia thyrsoflora* - bazanovec kytkokvětý, C2
- *Neottia nidus-avis* - hlístník hnízdák, C4a
- *Orobanche alba* - záraza bílá, C3
- *Oxycoccus palustris* - klikva bahenní, C3
- *Parnassia palustris* - tolije bahenní, C3

- Pedicularis sylvatica - všivec lesní, C2
- Phyteuma nigrum - zvonečník černý, C4a
- Pinguicula vulgaris - tučnice obecná, C2
- Pinus rotundata - borovice blatka, C3
- Platanthera bifolia - vemeník dvoulistý, C3
- Platanthera chlorantha - vemeník zelenavý, C3
- Polemonium caeruleum - jirnice modrá, C3
- Polystichum aculeatum - kapradina laločnatá, C4a
- Potamogeton alpinus - rdest alpský, C2
- Potamogeton lucens - rdest světlý, C3
- Potamogeton obtusifolius - rdest okrouhlostý, C3
- Potamogeton trichoides - rdest vláskovitý, C2
- Potentilla palustris - mochna bahenní, C4a
- Potentilla erecta - mochna nátržník, C4a
- Pyrola chlorantha - hruštička zelenavá, C1
- Pyrola media - hruštička prostřední, C1
- Pyrola rotundifolia - hruštička okrouhlostá, C2
- Ranunculus aconitifolius - pryskyřník omejolistý, C4a
- Ranunculus platanifolius - pryskyřník platanolistý, C4a
- Rhinanthus alectorolopus - kokrhel luštinec, C3
- Rubus saxatilis - meruzalka skalní, C3
- Salix rosmarinifolia - vrba rozmarýnolistá - C3
- Scorzonera humilis - hadí mord nízký, C3
- Serratula tinctoria - srpice barvířská, C4a
- Schoenoplectus lacustris - skřípinec jezerní, C4a
- Soldanella montana - dřípatka horská, C3
- Spiraea salicifolia - tavolník vrbolistý, C3
- Stellaria longifolia - ptačinec dlouholistý, C3
- Tephoseris crispa - starček potoční, C4a
- Thalictrum lucidum - žluťucha lesklá, C3
- Thesium pyrenaicum - lněnka pyrenejská, C2
- Tofieldia cyliculata - kohátka kalíškatá, C1
- Trifolium spadiceum - jetel kaštanový, C3
- Triglochin palustre - bařička (suchopýrek) bahenní, C2
- Trollius altissimus - úpolín nejvyšší, C3
- Valeriana dioica - kozlík dvoudomý, C4a
- Valeriana excelsa ssp. sambucifolia - kozlík výběžkatý bezolistý, C4a
- Veratrum album - kýchavice bílá, C3
- Verbascum chauxii ssp. austriacum - divizna jižní rakouská, C4a
- Veronica montana - rozrazil horský, C4a
- Vicia dumetorum - vikev křovištní, C4a
- Viola tricolor ssp. polychroma - violka trojbarevná různobarevná, C3
- Viscum laxum ssp. abietis - jmelí jedlové (bílé jedlové), poloparazit, C3
- Willemetia stpitata - pleška stopkatá, C3
- Zanichellia palustris - šejdračka bahenní, C4a

Ptačí oblast Šumava

Mezinárodní program Významná ptačí území (Important Bird Areas, IBA) Šumava v sobě zahrnuje Ptačí oblast (PO) Šumava a Ptačí oblast Boletice (o celkové rozloze 163 tisíc ha). Druhy a počet ptáků, pro které se vymezují ptačí oblasti stanovuje Nařízení vlády č. 51/2005 Sb. PO Šumava byla

vyhlášena Nařízením vlády č. 681 z 8.12.2004, hlavní druhy - předměty ochrany zde jsou:

- tetřev hlušec / *Tetrao urogallus*
- tetřívka obecná / *Tetrao tetrix*
- jeřábek lesní / *Bonasa bonasia*
- chřástal polní / *Crex crex*
- čáp černý / *Ciconia nigra*
- datel černý / *Dryocopus maritus*
- datlík tříprstý / *Picoides tridactylus*
- kulíšek nejmenší / *Glaucidium passerinum*
- sýc roudný / *Aegolius funereus*.

Ptačí oblast je zvláštní kategorie uzemní ochrany, zaměřená na zachování početnosti populací vyjmenovaných druhů ptáků a a stavu jejich životního prostředí. Cílem je zachování a obnova ekosystémů významných pro dále uvedené druhy ptáků v jejich přirozeném areálu a rozšíření a zajištění podmínek pro zachování populací těchto druhů ve stavu příznivém z hlediska ochrany. Dále se v PO Šumava vyskytuje tetřívka obecná, bekasina otavní, sýc rousný, krutihlav obecný, datel černý, kos horský, pěnice vlašská, ořešník kropenatý. Zcela vzácně se v PO vyskytuje orel křiklavý - *Aquila pomarina*), orel mořský - *Haliaeetus albicilla*, moták pilich - *Circus cyaneus*, tetřev hlušec - *Tetrao rogalus*, (který zde býval běžný), puštík bělavý, strakapoud bělohřbetý.

Biosférická rezervace UNESCO

Biosférické rezervace UNESCO jsou vyhlášovány Organizací spojených národů pro vzdělávání a vědu UNESCO Mezinárodní koordinační radou v rámci mezinárodního programu Člověk a biosféra / Man and Biosphere (MaB) na základě žádostí jednotlivých států. Biosférické rezervace mají zajistit ochranu biodiverzity s jejich udržitelným socio-ekonomickým rozvojem. Na 4. Světovém kongresu biosférických rezervací v Limě byla přijata Lidská deklarace a Lidský akční plán biosférických rezervací na roky 2016-25, který sleduje Cíle udržitelného vývoje (Sustainable Development Goals - SDGs) a Rozvojovou agendu po roce 2015 (Post-2015 Development Agenda). Doporučeným modelem je komplexní spolupráce vědců přírodovědných i společenských oborů, ochránářských i rozvojových skupin, zástupců státní správy a samosprávy a především i místního obyvatelstva.

BR UNESCO Šumava byla zřízena v r. 1990 k ochraně šumavských lesů, luk, řek, jezer a genetických zdrojů, v typických podmínkách evropských středohor. MaB má za cíl „rozvinout v rámci přírodních a socioekonomických věd základnu pro racionální využívání přírodních zdrojů biosféry a pro zlepšení vztahů mezi člověkem a přírodním prostředím. Tento mezinárodní program je zaměřen na mezioborovou spolupráci při studiu vzájemných souvislostí a zpětných vazeb mezi člověkem a prostředím (i ve sféře plánování a oblasti ekologické výchovy). Biosférická rezervace UNESCO Šumava představuje reprezentativní ukázkou přírodních krajín, ve kterých zároveň hraje důležitou roli člověk a jeho aktivity. Hlavním posláním je ochrana ekosystémů a rostlinných a živočišných druhů, věda, výzkum a ekologická výchova. Využívání území má být podle zřizovacího dekretu UNESCO. Celá oblast BR Šumava byla vždy ovlivněna aktivitami lidí a využívána již od 10. století (např. dolování zlata, sklářství). Pralesovité horské lesy, jezera glaciálního původu, rašeliniště, řeky a jejich kaňony, to vše jsou hodnoty, které se až donedávna uchovaly a kterými území oplývalo. Les byl přítomen na 65 % rozlohy BR (květnaté a acidofilní bučiny, horské smrčiny, rašelinné bory). V oblasti žije řada druhů vzácných zvířat vč. reintrodukovaného rysa ostrovida. Zajímavý je výskyt myšivky horské, z ptáků např. tetřev hlušec a tetřívka obecná, v pramenné oblasti Blanice je největší výskyt perlorodky říční v ČR.

Geopark UNESCO Šumava

Geoparky UNESCO jsou vyhlášovány Organizací spojených národů pro vzdělávání a vědu UNESCO Mezinárodní koordinací radou v rámci mezinárodního programu Geoparky, na základě žádostí jednotlivých států. Využívání území má být podle zřizovacího dekretu UNESCO.

b) Chráněná oblast přírodní akumulace vod

Zájmové území je součástí vymezené chráněné oblasti přirozené akumulace vod. Šumavou probíhá hlavní evropské rozvodí mezi Severním a Černým mořem, většina vod je odváděna Otavou a Vltavou do Labe a Severního moře, pouze malá část je v povodí Dunaje, která ústí do Černého moře. Celé území NP a CHKO Šumava je zahrnuto do CHOPAV Šumava, vymezené nařízením vlády č. 40/1978 Sb.

ÚP Srní sleduje omezení snižování vodního potenciálu území, nepříznivým změnám jakosti vod a negativním zásahům do přírodních poměrů.

c) Významné a chráněné druhy organismů

- chráněné v soustavě Natura 2000: N (druhy přílohy IV, které vyžadují přísnou ochranu v EU)
- chráněné v ČR: kriticky ohrožené C1, silně ohrožené C2, ohrožené C3
- vyžadující pozornost C4a

V širším území obce Srní se vyskytují následující druhy organismů:

Flóra

Abies alba – jedle bělokorá, C4a, zcela ojediněle, vč. náletových jedinců, mladé stromky nemají šanci dorůst vzhledem k nadměrným stavům vysoké zvěře, původně až 20 %

Acer pseudoplatanus - javor klen, původně významná kosterní dřevina horských lesů, roztroušeně, lokálně významné solitery

Acetosa vulgaris - šťovík obecný, TTP

***Aconitum calliobotryon (plicatum)* - oměj šalamounek, C3, Srní - Povydří, Vchynice, vlhké TTP, ohrožen sukcesí, i okrasně, potřebný monitoring a management**

Actaea spicata - samorostlík klasnatý, květnaté bučiny

Adenostyles alliariae - havez česnáčková, Povydří, C4a

Aegopodium podagraria - bršlice kozí noha, vlhké, stinné živnější zruderalizované lokality

Agrostis - psineček

- *canina* - psí, nízké TTP

- *capillaris (vulgaris)* - obecný, TTP

Achillea - řebříček

- *millefolium* - obecný, roztroušeně, TTP

- *ptarmica* - bertrám, zřejmě zplanělý

Ajuga reptans - zběhovec plazivý, okraj lesa

Alchemilla monticola - kontryhel pastvinný, TTP, ostatní cenné druhy sukcesně vyhynuly

Alnus - olše

- *glutinosa* - lepkavá, u vodotečí, sukcesně likviduje údolní nivy

- *incana* - šedá, u vodních toků, snese extrémnější klima

Alopecurus pratensis - psárka luční, kulturní TTP

***Anemone memorosa* – sasanka hajní, C3, háje, ?**

Angelica sylvestris - děhel lesní, vlhké TTP

Anthoxanthum odoratum - tomka vonná, TTP

Anthriscus sylvestris - kerblík lesní, živnější lokality příkopů účelové komunikace

Arrhenatherum elatius - ovsík vyvýšený, TTP

***Arnica montana* - prha arnika (chlumní), C3, alpský migrant, Povydří aj, ohrožena sukcesí**

Artemisia vulgaris - pelyněk černobýl, TTP, sušší lokality

Aruncus vulgaris - udatna lesní, C4a, Povydří, nižší polohy

Asarum europaeum - kopytník evropský, stinné lesy
 Athyrium filix-femina – papratka samičí, kapradina stinných vlhkých lesů, Povydří
Aurinia saxatilis (ssp. arduini, Alyssum saxatile a.) - tařice skalní (Arduinova), C3, suché výslunné skály, heliofyta (reliktní výskyt Dračí skály u Čeňkovy Pily), ohrožen zarůstáním
 Avenella flexuosa - metlička křivolaká, expanzivní
 Bazzania trilobata - rohozec trojlaločný, podmáčené smrčiny
 Betula - bříza
 - carpatica - karpatská, u Hrádeckého potoka, rašelinné TTP
 - **nana - bříza trpasličí, C2, glaciální relikt, Tříjezerní slat', ohrožen sukcesí**
 - pendula - bělokorá, náletově, světlá stanoviště, pionýrská
 - pubescens - pŕřítá, rašelinné TTP
 Betonica officinalis - bukvice lékářská, terofytní TTP
 Bistorta major - hadí kořen větší, vlhké a zrašelinělé TTP, lokálně zamokřené polohy
 Blechnum spicant - žebrovice různolistá, C4a, vlhké horské lesy, aridizací mizí
Botrychium lunaria - vratička měsíční, C2
 Briza media - třeslice prostřední, suché travnaté lesní lemy
Buxbaumia viridis - šikoušek zelený, C1, N, Povydří, na pařezech, (mechorost)
 Callamagrostis villosa - třtina chloupkatá, lesní okraje, expanzivní, tvoří faciální degradační fázi
 Callitriche hamulata - hvězdoš háčkatý, mělké břehy vod
 Calluna vulgaris - vřes obecný, suché lokality
 Caltha palustris - blatouch bahenní, hojně u odvodňovacích příkopků a toků
 Campanula - zvonek
 - **cervicaria - hadincovitý, C1, přežívající na Šumavě, výslunné stráně, křovinaté TTP, ohrožen sukcesí, většina někdejších lokalit na Šumavě již prakticky zanikla, příp. populace je kriticky omezoována (Povydří - Turnerova chata, Rejštejn), vyžaduje monitoring a management**
 - **latifolia - širokolistý, C3, původní či zplanělý ?**
 - patula - rozkladitý, TTP, sušší oligotrofní polohy
 - rotundifolia – okrouhlolistý, TTP
 Cardamine - řeřišnice
 - amara – hořká, u vlhkých stružek
 - **trifolia - trojlistá, C3, prameniště, vlhké TTP**
 Carduus nutans - bodlák níci, C4a
Carex - ostřice
 - brizoides - třeslicovitá, snížené zamokřené polohy, pokrývá
 - caespitosa - trsnatá, C4a, mokré TTP, ohrožen sukcesním zalesněním
 - echinata - ježatá, rašelinné TTP
 - flava - rusá, C4a
 - fuscus - hnědá
 - **hartmanii - Hartmanova, C3, roztroušeně**
 - **lasiocarpa - oplstnatoplodá, C2, ohrožena sukcesí**
 - nigra - obecná, vlhčí TTP
 - paniculata - latnatá, C4a
 - pilulifera - kulkonosná, rašelinné TTP
 - rostrata - zobánkatá, relativně hojně
 Centaurea - chrpa
 - **montana - horská, C2, někdy zplánuje ze zahrádek**
 - pseudorhagia (Jacea phrygia) - parukářka, C4a, TTP, vlhčí lokality
 Centaurium erythraea - zeměžluč okolíkatá, C4a, nižší TTP
 Cerastium holosteoides ssp. triviale - rožec obecný luční, TTP

Circaea alpina - čarovník alpský, C4a, -
Cicerbita alpina - čarovník alpský, C4a, alpský migrant, vlhká údolí
Cirsium - pcháč
 - heterophyllum - různolistý, TTP, lokální vlhké snížené polohy, Povydrí
 - oleraceum - zelinný, vlhké TTP
 - palustre - bahenní, vlhké lokality
Crepis paludosa - škarda bahenní, lokálně vlhčí polohy
***Cryptogramma crispa* - jinořadec kadeřavý, C1, přežívající na Šumavě, historické lokality na Šumavě již zanikly, sekundární lokality bezprostředně ohroženy zarůstáním, kamenný snos na Popelní hoře při okraji lesa u Srní, skalní štěrbin, ohrožení vyrýpáváním na zahrádky, potřebný monitoring a management**
Cynosurus cristatus - pohánka hřebenitá, pastviny
Dactylis glomerata - TTP, živnější polohy
***Dactylorhiza* - prstnatec**
 - *fuchsii* - Fuchsův, C3, druh pastvin, vlhké rašelinné TTP, ohrožen sukcesním zalesněním,, vhodný monitoring a management
 - *longibracteata* - ???
 - *majalis*, ssp. *majalis* - májový pravý, C3, vlhké (pcháčové) louky, na několika lokalitách v Srní, mnohde náletově zarůstá
 - *majalis* ssp. *turfosa* - p. m. rašelinný, C1, endemit pastvin Šumavy, nelesní rašeliniště, ohrožen sukcesními procesy, vysycháním, Šumavské pláně jsou jediným areálem ČR a světa tohoto kriticky ohroženého druhu, (Modrava, Horská Kvilda, Kvilda, Sokol - Antýgl), **nutný monitoring a management**
Daphne mezereum - lýkovec jedovatý, C4a, Povydrí, vlhké polostinné lokality, vzácný druh, ohrožen aridizací a vyrýpáváním
Dentaria enneaphyllos - kyčelnice devítilistá, C4a, ojediněle
Deschampsia (Avenella) flexuosa – metlička křivolaká, sušší lesní světliny, expanzivní
Dianthus deltoides - hvozdík kropenatý, chudší travní porosty, další druhy na Šumavě sukcesně zanikly
Dicranum scoparium - dvouhrotec chvostnatý, mech
Digitalis grandiflora - náprstník velkokvětý, slunné kamenité stráně, paseky, pěstován okrasně
***Diphasiastrum* - plavuník**
 - *alpinum* - alpský, C2, pastviny, prosvětlené průseky, ohrožený druh, ohrožení souvislým zalesněním, na Šumavě lze předpokládat zánik posledních lokalit sukcesí, potřebuje zraňování půd s nástupem iniciálních sukcesních stadií
 - *complanatum* - zploštělý, C3, Šumava, lesní světliny, lesní paseky a vřesoviště, silně ohrožený taxon, ohrožení souvislým zalesněním, na Šumavě lze předpokládat zánik posledních lokalit sukcesí
 - *issleri* - klamný, C2, lesní světliny, např. lesní průseky, lyžařské sjezdovky, býv. zátarasy vzhledem k nedostatku světlých nik v lesních komplexech, rostlina je vázána na narušená stanoviště, kde je méně zapojená konkurenční vegetace. Silně ohrožený taxon, ohrožení je v postupující sukcesí a silném zastínění, na Šumavě lze předpokládat zánik posledních lokalit sukcesí
 - *oelgaardii* - Ollgaardův, A1, na Šumavě vyhynul, býv. u Srní, na Tetřevu u Filipovy Huti
 - *zeilleri* - Zeillerův, C1, světlé lesy, lesní průseky, vřesoviště, ohrožení souvislým zalesněním, na Šumavě lze předpokládat zánik posledních lokalit sukcesí, býv. u Sedla nad Křemelnou, Srní, Javoří Pila aj. na Šumavských pláních
Doronicum austriacum - kamzičnick rakouský, C3, alpský migrant, horské louky, Srní - Vchynice u kanálu, Povydrí,, ohrožen sukcesí
Dryopteris - kaprad

- **affinis** - rezavá, C3, vlhké lokality
- dilatata – rozložená, vlhké lesní polohy
- filix-mas – samec, vlhké lesy
- Drosera rotundifolia** - rosnatka okrouhlostá, C2, rašeliniště Tříjezerní slat', kde postupně mizí spolu s vysycháním rašelinišť
- Empetrum hermaphroditum** - šicha oboupohlavná, C3, Tříjezerní slat', spolu s vysycháním postupně mizí, potřebný monitoring a management
- Epilobium - vrbovka
- angustifolium - úzkolistá, prosvětlené lesní okraje
- **nutans** - níci, C2, horská prameniště, vlhké skalky, ohrožení zalesněním, sz. Šumava je významným areálem ČR tohoto druhu, Šumavské pláně, Kostelní vrch u Srní
- palustre - bahenní, C4a, okraje mokřadů
- **parviflorum** - malokvětá, C3, více v nižších částech Šumavy, nejvýše na Horské Kvildě, ohrožen změnami biotopů i křížením s jinými druhy vrbovek
- Epipactis helleborine - kruštík široolistý, C4a, křovinaté lokality
- Equisetum sylvaticum - přeslička lesní, lesní okraje v údolí
- Eriophorum - suchopýr
- angustifolium - úzkolistý, C4a, významnější taxon, pouze lokální snížená poloha TTP
- vaginatum - **pochvatý, C3 ?, rašeliništní lokality**
- Euphrasia
- **nemorosa** - světlík větvený (hajní), C3, nezapojená nebo pravidelně sešlapávaná vegetace, okraje cest, **iniciální stadia sukcese**
- rostkoviana - lékařský, nízkostébelné TTP
- Fagus sylvatica - buk lesní, dnes pouze nepatrný podíl a ojediněle, nezbytně nutné doplnit !!!
- Festuca - kostřava
- pratensis - luční, TTP
- rubra - červená, TTP
- Filipendula ulmaria - tužebník jilmolistý, vlhké lokality, TTP
- Fragaria vesca - jahodník obecný, lesní okraje
- Frangula alnus – krušina olšová, podrost chudých lesů
- Fraxinus excelsior - jasan ztepilý, lokálně letití jedinci
- Galeobdolon luteum - pitulník žlutý, stinné lokality
- Galeopsis bifida - konopice dvouklanná, světlé travnaté lesy
- Galium - svízel
- boreale – severní, C4a, TTP
- uliginosum - slatinný, rašelinné louky
- verum - syřišťový, TTP, sušší okrajové plochy
- Gentiana pannonica** - hořec panonský, C2, alpský migrant, heliofilní, jeden z nejtypičtějších druhů šumavské flóry uváděný jako symbol Šumavy, (na Šumavu se rozšířil od posledního glaciálu do tehdejší bezlesé krajiny a postupně do pastevní krajiny, na Šumavě má nejsevernější přirozený výskyt - horské smilkové louky a kary ledovcových jezer (Černé, Plešné, louky Šumavských plání - Modrava, Filipova Huť, Horská Kvilda, Kvilda, Povydrří), Šumava je významným areálem ČR tohoto silně ohroženého druhu, jeho výskyt je jednoznačně podmíněn "bezlesím", ohrožen sukcesním zalesňováním i sběrem - trháním (na drogu), nezbytný je monitoring a management
- Gentianella praecox ssp. bohemica** - hořeček mnohotvarý český, N, C1, prioritně chráněný druh v rámci Natura 2000, endemit Českého masivu, kdysi bohatě na výslunných a nehnojených pastvinách Šumavy, krátkostébelných vlhkých sekaných loukách (zejména bezkolencových), ekotonech (okraje cest, lesů či lomů), typický výskyt v lokalitách s narušenou vegetací - pastviny na výsypkách středověkých rudných dolů, sejpových polí,

pastviny s vozovými cestami, ohrožen zánikem pastvin a sekaných luk, sukcesním zarůstáním, příp. eutrofizací, na Šumavě prakticky vymizel zánikem pastvin, nutný záchranný management (seč, vyhrabávání stařiny, vysekávání náletů, což se dříve dělalo !)

- **praecox ssp. praecox, A1, na Šumavě vyhynul, býv. na Šumavských pláních - Modrava, Borová Lada**

Geocalyx graveolens - vřesovka vonná, Povydří, skály, (mechorost)

Geranium sylvaticum - kakost lesní, světlé lesy

Glyceria fluitans - zblochan vzplývavý, břehy vodních ploch

Gnaphalium sylvaticum – protěž lesní, lesní světliny

***Gymnadenia conopsea* - pětiprstka žežulník, C1, křovinaté stráně a TTP, kdysi poměrně častý, na Šumavě prakticky vymizel zánikem pastvin, ohrožen nekosením TTP, nutný management**

Gymnocarpium dryopteris - bukovník kaprad'ovitý, kapradina stinných lesů

Heracleum sphondylium - bolševník obecný, kulturní TTP, ruderal

Hieracium - jestřábník

- *aurantiacum* (*Pilosella aurantiaca*) - oranžový, C4a, alpský migrant, horské světlé TTP, ohrožen opuštěním kosení, pasení či zalesněním

- *lactucella* (*Pilosella l.*) - (chlupáček) myší ouško, vlhké TTP

- *murorum* (*sylvaticum*) - zední, okraje TTP

- ***schmidtii* (*pallidum*) - bledý, C1, reliktně nad břehem Otavy u Čeňkovy Pily**

Holcus mollis - medyněk měkký, chudé lesy

Homogyne alpina - podbělice alpská, C4a, Povydří, smilkové pastviny, horské rozvolněné lesy, ohrožen sukcesním zalesněním

***Huperzia selago* - vranec jedlový, C1, vlhké suťové lesy**

Hylotelephium julianum - rozchodníkovec křovištní, křovinaté lokality, ohrožen sukcesí

Hypericum - třezalka

- *maculatum* - skvrntá, oligotrofní TTP roztroušeně

- *perforatum* - tečkovaná, TTP

Chaerophyllum - krabilice

- *aureum* - zlatá, slunné vlhčí okraje TTP

- *hirsutum* - chlupatá, nitrofilní polohy u účelové komunikace aj.

Chrysosplenium - mokřýš

- *alternifolium* - střídavolistý, zamokřené TTP

- *oppositifolium* - vstřícnolistý, C4a, subatglantický migrant, prameniště a mokřady

Impatiens noli-tangere - netýkavka nedůtklivá, lokálně stinné vlhčí lesní okraje, expanzivní

Jasiona montana - pavinec horský, suché TTP, ohrožen sukcesním zalesněním

Juncus effusus - sítina rozkladitá, mokřady

***Juniperus communis* - jalovec obecný, C3, pastviny, dnes zcela ojediněle**

Knautia - chrastavec

- *arvensis* - rolní, suché TTP

- *dipsacifolia* - lesní, C4a, vlhčí křovinaté lokality

Lamium purpureum - hluchavka nachová, antropizované lokality

Larix decidua (*europaea*) - modřín evropský, roztroušeně lesní okraj

Lastrea limbosperma - pérnatec horský, kapradina vlhčích lesních poloh

Lathyrus pratensis - kyprej luční, vlhké TTP

Leontodon hispidus - máchelka srstnatá, TTP

Leucanthemum (*Chrysanthemum*) - kopretina

- *ircutianum* - irkutská, horské výslunné květnaté TTP, ohrožen sukcesním zalesněním

- *vulgare* - bílá, TTP, oligotrofní lokality

***Ligusticum mutellina* (*Mutellina purpurea*) - koprniček bezobalný, (nachový), C3, alpský**

migrant, Povydří, heliofyt, ohrožený druh, jeho výskyt je jednoznačně podmíněn sekundárním "bezlesím", resp. existencí TTP, ohrožen sukcesním zalesněním, příp. sběrem (výroba likéru Bärwurz)

Lilium - lilie

- **bulbiferum - cibulkonosná, C2, horské louky, křovinaté stráně, lesní lemy, ohrožen sukcesním zalesňováním, vykopáváním (zatím co v jednotlivých šumavských lokalitách jsou populace tvořeny nanejvýš desítkami jedinců, v dolní části lyžařské sjezdovky u Kramolína je vitální, bohatě kvetoucí populace tvořená několika tisíci exempláři**

- **martagon - zlatohlávek, C3, Povydří, údolí Křemelné u Srní, roztroušeně, horské TTP, křoviny, ohrožen souvislým zalesňováním, vykopáváním**

Linaria vulgaris - lnice květel, rumišťe

Listera ovata - bradáček vejčitý, C4a, křovinatá TTP

Lolium perenne - jílek vytrvalý, kulturní TTP

Lotus uliginosus - štírovník bahenní, vlhké okraje TTP, příkopy, ohrožen sukcesním zalesněním

Luzula - bika

- *luzuloides (albida) – bělavá (bělostná), lesy*

- *pilosa – chlupatá, vlhčí lokality*

- *sylvatica - lesní, lesní světliny*

Lycopodium - plavuň

- **annotium - pučivá, C3, Povydří, vzácně vlhčí lesy**

- **clavatum - vidlačka, C3, Povydří, otevřené lesní lokality**

Lychnis - kohoutek

- *flos-cuculi - kohoutek luční, oligotrofní TTP*

- *viscaria - smolnička obecná, sušší okraje TTP u silničních příkopů*

Lysimachia vulgaris - vrbina obecná, nižší vlhké polohy

Maianthemum bifolium - pstroček dvoulistý, lokálně lesní okraje

Malva alcea - sléz velkokvětý, C4a, slunné stráně

Melampyrum sylvaticum - černýš lesní, poloparazit

Melandrium rubrum - knotovka červená, vlhčí lokality

Menta sp. - máta, utečenec ze zahrady

Minulus guttatus - kejklířka skvrnitá, introdukovaná, zplanělá

Montia hallii - zdrojovka mokřadní, C2, luční prameniště, ohrožení sukcesí

Mulgedium alpinum (Cicerbita alpina) - mléčivec alpský, C4a, Povydří

Mutellina purpurea - koprniček bezobalý, C3, nutná extenzivní pastva (čímž dochází k rozšiřování)

Mycelis muralis - mléčka zední, lesní lemy

Myosotis - pomněnka

- *nemorosa - hajní, lesní potoky*

- *palustris - bahenní, příkopy*

Myosoton (Malachium) aquaticum - křehkýš vodní, roztroušeně vlhké stinné lokality (lesní okraj u příkopů)

Nardus stricta - smilka tuhá, oligotrofní travní lokality

Oxalis acetosa - šťavel kyselý, stinné vlhčí lesy

Paris quadrifolia – vraní oko čtyřlísté, lokálně v lese

Pedicularis - všivec

- **palustris - bahenní, C2, sukcesně ohrožován**

- **sylvatica - lesní, C3, vlhké lokality, ohrožen sukcesí a aridizací**

Persicaria lapathifolia -

Petasites - devětsil

- *albus - bílý, zamokřené lesní lokality, často souvisle u příkopů lesních cest*

- hybridus - lékařský, prameniště
- Phalaris arundinacea - chrastice rákosovitá, zamokřené plochy
- Phegopteris connectilis – bukovec osladičovitý, kapradina vlhkých lesů
- Phleum pratense - bojínek luční, kulturní louky
- Phyteuma nigrum - zvonečník černý, C4a , v lučních porostech Šumavy - trojštětové, pcháčové či smilkové louky Srní, Povydří, patří k fytogeograficky nejvýznamnějším druhům Šumavy, endemit hor česko-německého masivu, nejdále v předhůří Alp, lokálně, podmíněn sekundárním bezlesím, potřebný vhodný management
- Picea abies - smrk ztepilý, kulturní smrčina, lokálně kůrovcové napadení
- Pimpinella - bedrník
- major - větší, u účelové komunikace
- saxifraga - obecný, suché TTP
- Pinquicula vulgaris - tučnice obecná, C2, vlhčí lokality**
- Pinus - borovice**
- **mugo - kleč, kary, skalnaté vrcholové partie, C3, původní výskyt kleče v ČR omezen pouze na Šumavu (Královský hvozd, Šumavské pláne pod Antýglem a na Velké Mokrůvce, skály a sutě na Třístoličniku, Trojmezné, karu Plešného jezera a okolí), geneticky čistá kleč na Šumavě je vzácná (Královský hvozd a vrcholy Šumavských plání), ohrožena zalesňováním, chorobami a škůdci (Velká Mokrůvka), již v dávné době se křížila s blatkou**
- **rotundata (uncinata) - blatka, "rašelinná kleč", C3, Tříjezerní slat', údolní rašeliniště, světlé blatkové bory (ve výškách 750 - 900 m), ohrožena aridizací**
- x pseudopumilo - rašelinná (mugo x rotundata), C4a, ohrožen aridizací
- strobus – vejmutovka, ojediněle, introdukovaná
- sylvestris - lesní, pouze vtroušeně
- Plantago - jitrocel
- lanceolata - kopinatý, TTP
- major - větší, TTP
- Poa - lipnice
- annua - roční, sešlapávaná místa
- chaixii - širolistá, alpský migrant, horské louky a prameniště, pokrývá, v poslední době se spontánně šíří, ohrožena zalesňováním
- humilis (subcaerulea) - namodralá, horské vlhké TTP, ohrožení zalesňováním
- nemoralis - hajní, světlé lesy
- remota - oddálená, vlhké lokality, ohrožena zalesňováním
- palustris - bahenní, vlhké TTP
- pratensis - luční, kulturní TTP
- nemoralis - hajní , světlé lesy
- Polygala vulgaris - vítod obecný, lokálně nízké (krátkostébelné) trávničky oligotrofních mělkých půd, vřesoviště, světliny, světlé okraje lesů, ohrožení sukcesním zalesňováním
- Polygonum verticillatum - kokořík přeslenitý
- Polytrichum formosum - ploník ztenčený, sušší lokality, (mech)
- Populus tremula - osika obecná, nenáročná dřevina, náletově
- Potentilla erecta - mochna nátržník, nižší, oligotrofní TTP
- Prenathes purpurea - věsenka nachová, stinné lesní okraje
- Primula elatior - prvosenka vyšší, vlhké TTP, ohrožení opuštěním tradičního hospodaření, sukcesí, zalesněním
- Pteridium aquilinum - hasivka orličí, na písčítých akumulacích
- Pulmonaria officinalis - plicník lékařský, světlé lesy
- Ranunculus - pryskyřník
- aconitifolius - omějolistý, C4a, alpský migrant, Povydří, vlhké louky, ohrožen sukcesí

- acris - prudký, TTP, zejména snížené a vlhčí polohy
- bulbosus - hlíznatý, suché TTP
- platanifolius - platanolistý, C4a, vlhké TTP
- repens - plazivý, vlhké TTP
- Rhinanthus- minor - kokrhel menší, TTP, okraj u účelové komunikace
- Rubus - ostružiník
 - fruticosus sp. agg. - křovitý, sušší lesní okraje a prosvětlené polohy
 - idaeus - maliník, lesní okraje
- Rumex - šťovík
 - acetosa - kyselý, TTP
 - arifolius (Acetosa alpestris) - arónolistý (kyseláč horský), roztroušeně vlhčí lokality
 - obtusifolius – tupolistý, ruderalizované plochy, invazní
- Salix - vrba
 - aurita - ušatá, lokálně
 - caprea - jíva, nálety při okraji lesa
 - fragilis - křehká, lokální remízy, expanzivně
- Sambucus - bez
 - nigra - černý, eutrofní lokality
 - racemosa - hroznatý, roztroušeně
- Sanguisorba officinalis - toten lékařský
- Sarothamnus scoparius - janovec metlatý, introdukovan,
 - Scirpus - skřípina
 - radicans – kořenující, silně ohrožený taxon, břehy vod, Srní, býv. lokality zanikají
 - sylvaticus - lesní, lokálně příkopy, mokřadní okraje, tůně, mokré TTP, ohrožení sukcesním zarůstáním
- Scorzonera humilis - hadí mord nízký, C4a, alpský migrant, vlhké TTP, ohrožení ukončením tradičního obhospodařování, sukcesním zarůstáním, odvodněním
- Scutellaria galericulata - šišák vroubkovaný, okrajové vlhčí lokality
- Sedum - rozchodník**
 - telephium - nachový, C3, kamenité stráně, ohrožen zalesňováním
 - villosum - pýřitý (huňatý), C1, atlantský migrant, přežívající na Šumavě, býv. zejména v sz. části, dnes již jen existují dvě lokality u Srní, rašelinné louky, prameniště, smrčiny, ohrožení odvodňováním, vysycháním sukcesním zarůstáním, nutný monitoring a management
- Senecio - starček
 - hercynicus - hercynský, alpský migrant, klečové porosty, paseky, světlé lesy, ohrožení necitlivým lesním hospodařením
 - ovatus (nemorensis agg.) - Fuchsův, prosvětlené lesní lokality
- Schistostega pennata - dřípovičník zpeřený, světlkující mech, Povydří
- Silene dioica (Melandrium rubrum) - silenka dvoudomá (knotovka červená), světlé lesní okraje
- Soldanella montana - dřípatka horská, C3, alpský migrant, Povydří, Šumava je významným areálem ČR tohoto ohroženého druhu, rašelinné louky, vlhké světlé lesy, ohrožení intenzivním zemědělským obhospodařováním a necitlivým lesním obhospodařováním - sukcese**
- Solidago virgaurea - zlatobýl obecný, introdukované, invazní
- Sorbus aucuparia - jeřáb ptačí, roztroušeně
- Sphagnum - rašeliník, zamokřelé lokality
 - fallax - křivolistý, rašelinné lokality
 - girgensohnii - Girgensohnův, rašelinné lokality
 - palustre - člunkolistý, rašelinné louky
 - russowii - statný, rašelinné lokality
- Spiraea salicifolia - tavolník vrbolistý, C3, glaciální relik, okrasně vysazován, expanzivní**

Stellaria graminea - ptačinec trávovitý, TTP
Syringa vulgaris - šeřík obecný, okrasně vysazován
Tanacetum vulgare - vratič obecný, ruderalizované lokality
Taraxacum - pampeliška
 - *officinale* - lé, TTP
 - *sect. Ruderale* - pampeliška ruderální, TTP, lokálně omezeně
Tephoseris crispa (*Senecio rivularis*) - starček potoční, C4a, východoalpický migrant, mokřady a vlhké pcháčové louky, vzácný druh, na několika lokalitách v Srní, zejména údolí Sekerského potoka, ohrožení aridizací, sukcesí
***Thesium pyrenaicum* - lněnka pyrenejská, C2, TTP**
Tilia cordata – lípa srdčitá, u cest
Tragopogon - kozí brada
 - *orientalis* - východní, slunné TTP
 - *pratensis* - luční, TTP
Trientalis europaeus - sedmikvítek evropský, C4a
Trifolium - jetel
 - *medium* - prostřední, přistíněné TTP
 - *pratense* - luční, TTP
 - *rubrum* - červený, kulturní TTP
***Trichophorum alpinum* - suchopýrek alpský, C2, rašelin. louky, mezotrofní rašeliniště, prameniště, mokřadové skalky, na velké řadě šumavských lokalit již vymizela, dnes Modravské slatě, Horská Kvilda, Šmauzy aj., ohrožen sekundárním sukcesním zarůstáním**
Trisetum flavescens - ovsík žlutavý, TTP
***Trollius altissimus* - úpolín nejvyšší, C3, vysokostébelné nivy, vlhké TTP, prameniště, ohrožen sukcesním zarůstáním, intenzifikací obhospodařování, aridizací**
Tussilago farfara – podběl obecný, nové půdy u cest
Ulmus glabra (*montana*) - jilm horský, C4a, lokálně, decimován grafiozou
Urtica dioica - kopřiva dvoudomá, ruderalizované a nitrofilní lokality
***Usnea filipendulina* - provazovka tlustovousá, bývala Povydrří, C1, lišejník**
Vaccinium - brusnice
 - *myrtillus* - borůvka černá, lesní okraje a prosvětlené lesní polohy
 - *uliginosum* - vlochyně bahenní, C4a, rašelinné lokality, významný druh, ohrožení vysušováním, sukcesním zalesňováním
 - *vitis-idaea* – brusinka, ojedinele na světlých lesních polohách
Valeriana dioica - kozlík dvoudomý, C4a, atlantský migrant, lokálně vlhčí polohy TTP
Veronica - rozrazil
 - *beccabunga* - potoční, vototeče
 - *chamaedrys* - rezekvítek, TTP
 - *officinalis* - lékařský
Vicia - vikev
 - *cracca* - ptačí, TTP, chudší polohy
 - *sepium* - plotní, TTP
Viola - violka
 - *palustris* - bahenní, C4a, vlhké lokality
 - *reichenbachiana* – lesní, humóznější lesní polohy
***Viscum laxum ssp. abietis* - jmelí jedlové (bílé jedlové), poloparazit, C3**
***Willemetia stipitata* - pleška stopkatá C3, alpský migrant, zrašelinělé TTP**
***Woodsia ilvensis* - kapradinka skalní, C1, údolní skály, sutě, suché skalní štěrbiny (údolí dolního toku Vydry a Křemelné, Čeňkova Pila, ohrožení sukcesí a zalesněním, nutný monitoring a vhodný management.**

K invazním a expanzivním druhům zde přísluší:

- Calamagrostis villosa – třtina chloupkatá
- Chamaenerion angustifolium – vrbovka úzkolistá
- Heracleum mantagezzianum – bolševník velkolepý
- Impatiens parviflora – netýkavka malokvětá
- Reynoutria japonica – křídlatka japonská, robustní rostlina, šíří se ve vlhkých lokalitách
- Rubus idaeus – maliník
- Rubus sp. agg. – ostružiník
- Symphoricarpos rivularis – pámelník poříční, keř, rozšiřující se podzemními výhony
- Urtica dioica – kopřiva dvoudomá.

Lesy v zájmovém území jsou tvořené převážně smrkovými monokulturami. Na tomto stavu se primárně podílely v 1. polovině 17. století zdejší hutě, kdy docházelo k rozsáhlé těžbě zejména buků a jedlí pro milířovou výrobu dřevěného uhlí, později i jako palivo. Ve zdejších polohách bývaly typické kyselé horské bučiny. Dále při přirozené obnově se zásadně zvyšoval podíl smrků, avšak lesy byly dále výrazně ovlivněny těžbou dřeva na prodej. Posléze následovala umělá obnova lesa výsadbami smrkových monokultur.

Pro Šumavu bylo typické přibližné výškové členění lesů:

- 750 - 1100 m smrkové bučiny, tj, většina území obce Srní, dnes převážně jen smrčiny !
- 1100-1200 m bukové smrčiny
- nad 1200 m klimatické smrčiny v hraničních hřebenech (vedoucími vědci nejprve označované jako klimaxové, následně jako nepřirozené, které tyto chtěli revolučně v co nejkratší době změnit na „přírodní“ s využitím kůrovcové disturbance.

Zastoupení dřevin v lesních porostech zdejšího bioregionu je v průměru následující (v %):

smrk – 81,7, borovice – 5,6, jedle – 2,-, modřín - 0,5, blatka / kosodřevina 1,1 / +, ostatní jehličiny – 0,1

dub +, buk - 6,2, habr -, javor - 0,2, lípa +, jasan – 0,1, topol -, olše - 0,6, bříza – 1,7, akát -, vrba +, ostatní listnaté stromy – 0,2.

Vykytují se zde významnější staří jedinci listnáčů, zejména klenů, jasanů, buků, jilmů, příp. lip, zejména na lesních okrajích, které je potřebné uvolnit a staří jedinci smrků, borovic, příp. jedlí, které je potřebné zachovat (neponechat k likvidaci dřevokaznému hmyzu k utopické výrobě „divočiny“).

Fauna

V zájmovém území je ochuzená hercynská fauna zkulturněné krajiny a druhů vázaných na horské lesy a horské louky, s příměsí atlantských druhů. Vývoj zoocenóz odpovídá vývoji rostlinné krytu.

Z významnějších obratlovců se zde aktuálně vykytují např.:

rys ostrovid - Lynx lynx, C1

vlk obecný - Canis lupus, C3, v obůrce

liška obecná - Vulpes vulpes,

jelen lesní evropský - Cervus elaphus, i obůrka

srnec obecný - Capreolus capreolus, i oburka

prase divoké - Sus scrofa,

jezevec lesní - Meles meles, C3

vydra říční - Lutra lutra, C2

veverka obecná - Sciurus vulgaris, C3

plch lesní - Dryomys nitedula, C2

plch zahradní - Eliomys quercinus, C3

lasice kolčava - Mustala nivalis,

lasice hranostaj - *Mustala erminea*,
tchoř tmavý - *Mustela putorius*,
kuna lesní - *Martes martes*,
kuna skalní - *Martes foina*,
rejsek horský - *Sorex alpinus*, C1
rejsec černý - *Neomys anomalus*,
rejsec vodní - *Neomys fodiens*
norník rudý - *Clethionomys glareolus*
myšivka horská - *Sicista betulina*, C2
hrabošík podzemní - *Microtus subteraneus*
ježek západní - *Erinaceus europaeus*
netopýr severní - *Eptesicus nilssonii*

Z významnějších obojživelníků se ve vodních plochách nacházejí např.: ohrožené druhy
kuňka žlutobřichá (*Bombina variegata*), C3
skokan hnědý (*Rana temporaria*),
skokan zelený (*Rana kl. Esculenta*, C2
skokan krátkonohý (*Rana lessonae*), C2
čolek obecný - *Triturus vulgaris*, C2
čolek horský - *Triturus alpestris*, C2
ještěrka obecná - *Lacerta agilis*, C2
ještěrka živorodá - *Zootoca vivipara*, C2

K významnějším plazům zde přísluší:
slepýš křehký (obecný, *Anguis fragilis*), C2
užovka obojková - *Natrix natrix*
zmije obecná - *Vipera berus*, C1

Ornitologické zastoupení je značně pestré. Z významnějších druhů to jsou
krahujec obecný - *Accipiter nisus*, C2
jestřáb lesní - *Accipiter gentilis*, C3
moták pochop - *Circus aegurinosus*, C3
sokol stěhovavý - *Falco peregrinus*, C3
káně lesní - *Buteo buteo*
výr velký (*Bubo bubo*), C1, Povydří
sýc rousný - *Aegolius funereus*, C2
puštík bělavý - *Strix uralensis*, C1
kulíšek nejmenší - *Glaucidium passerinum*
tetřev hlušec - *Tetrao urogallus*, C1, ohrožen přemnoženými liškami, kunami i jezevcem
jeřábek lesní - *Bonasa bonasia*, C2, Povydří
chřástal polní - *Crex crex*, C2
bažant obecný - *Phasianus colchicus*
čáp černý - *Ciconia nigra*, C2
skorec vodní - *Cinclus cinclus*, Povydří
strakapoud bělohřbetý - *Dendrocopos leucotos*, C2
datel černý - *Dryocopus martius*
datlík tříprstý - *Picoides tridactylus*, C2
žluna šedá - *Picus canus*
ledňáček říční - *Alcedo atthis*, C2, Povydří
orešník kropenatý - *Nucifraga caryocatactes*, C3, Povydří

hýl rudý - *Carpodacus erythrinus*, C1
lejsek šedý - *Muscipa striata*, C1
 krkavec velký, *Corvus corax*
ťuhýk obecný - *Lanius collurio*, C3
ťuhýk šedý - *Lanius excubitor*, C3
 čečetka zimní - *Carduelis flammea*
 holub doupňák - *Columba oenas*
 lejsek malý - *Ficedela parva*
 lejsek černohlavý - *Ficedela hypoleuca*
 kos horský - *Turdus torquatus*
 linduška úhorní- *Anthus campestris*
 konipas horský - *Motacilla cinerea*
 vrabec polní - *Passer montanus*
 sýkorka koňadra - *Parus major*
 sýkorka modřinka - *Parus caeruleus*
 sýkorka parukářka - *Parus cristatus*
 sýkorka úhelničec - *Parus ater*
 strnad obecný - *Emberiza citrinella*, v lesích
 kukačka obecná - *Cuculus canorus*
 křivka obecná - *Loxia curvirostra*
 sojka obecná - *Parus major*
 králíček obecný - *Regulus regulus*
 čížek lesní - *Carduelis spinus*
 střízlík obecný - *Traglodytes traglodytes*
 brhlík lesní - *Sitta europaea*
 šoupálek krátkoprstý - *Certhya brachydactylis*
 budníček lesní - *Phylloscopus sibilaris*
 drozd kvičala - *Turdus pilaris*, přilet zima.

Z rybí osádky je zde významný zejména
 pstruh obecný potoční - *Salmo trutta*, potřebné je revitalizovat potoky pro obnovu pstruží osádky,
 která je důležitým mezičlánkem pro vývoj vzácné škeble perlorodky říční

Z bezobratlých jsou zde významní
perlorodka říční - *Margaritifera margaritifera*, C1, která bývala dříve ve Vydře
 mravenci rodu **Formica**, některé taxony ohrožené
 čmeláci rodu **Bombus**, ohrožené taxony.

d) Územní systém ekologické stability

<u>Využití krajiny</u>	<u>ha</u>	<u>%</u>
Zemědělská půda (ZPF)	658,5	19,66
- orné půdy (OP)	157,9	4,71
- trvalé travní porosty (TTP)	497,7	14,86
- zahrady a ovocné sady (ZS)	2,9	0,09
Lesní plochy (LP)	2441,-	72,90
Vodní plochy (VP)	70,5	2,11
Zastavěné plochy	11,3	0,34
Ostatní plochy	167,2	4,99
Celkem	3348,4	100,00

Koeficient ekologické stability je významným kritériem pro hodnocení stavu krajiny. KES vyjadřuje orientační ekologickou vyváženost přírodního prostředí zájmového území krajiny, resp. podíl stabilních a nestabilních ekosystémů.

$$KES = LP + TTP + VP + ZS / OP + AP$$

LP - lesní půdy

TTP - trvalé travní porosty

VP - vodní plochy

ZS - zahrady a sady

OP - orné půdy

AP - antropogenní půdy (zastavěné a cca 1/2 ostatní zpevněné plochy)

$$KES = 2441 + 497,7 + 70,5 + 2,9 / 157,9 + 11,3 + 80 = 12,08$$

(dle údajů k 31.12.2015)

Jedná se o krajinu přírodní, doposud ekologicky stabilní.

e) Významné krajinné prvky, PUPFL

- registrované VKP nejsou

- VKP ze zákona

- VKP lesní plochy

- VKP vodní plochy

- VKP nivy vodních toků

Památné stromy

V obci Srní jsou chráněny následující památné stromy:

- r.č.102414 javor klen u Nového Sedla, Srní II, čp.5100, (o 360 cm)

- r.č.102415 javor klen u Nového Sedla, Srní II, čp. 5049 (5059 ?), (o 380 cm)

- r.č.102417 2 javory kleny u Nového Sedla, Srní II, čp. 5058 (5059 ?, původně 3 ?),

- r.č.102418 lípy na Srní - skupina 36 lip srdčitých Srní I, p.č. 1924/7

- r.č.102436 smrk ztepilý, Srní I, pč. 2310/9 , (o 375 cm - 2 srostlé, v 35 m)

které nejsou realizací ÚP ohroženy.

f) Životní prostředí obytných území

Případný nepříznivý dopad hluku a imisí v nově navrhovaných lokalitách poblíž silnice III/16910 si investoři musí zajišťovat vlastními prostředky.

A5. Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů ÚPD

vč. vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných

Platný územní plán je starý 20 let (schválen v r. 1997), návrh nového ÚP (Franěk, Daněk) nebyl dokončen - zástavba byla navrhována na více než 60 ha. Z platného ÚP byla po vyhodnocení převzata podstatná část navrhovaných ploch, které ze značné části již jsou zainvestovány. Vzhledem k řadě nových legislativních změn došlo k situaci, kdy byly nákladně zainvestovány některé plochy s TOP I a II, jež musely být do návrhu převzaty.

a) Vlivy na obyvatelstvo

Případný negativní dopad hluku a imisí v nově navrhované lokalitě musí být řešeny na úkor vlastníka (investora). Výrobní objekty nebudou realizovány, ani takové, jež nepodléhají posouzení vlivu na životní prostředí - Příloha č.1 k zákonu č. 100/2001 Sb.

b) Vlivy na biologickou rozmanitost, faunu a flóru

Nejsou závažné, protože navrhované rozvojové lokality jsou převážně lokalitách, které byly antropizovány.

c) Vlivy na půdu

Zábor půd pro zástavbu se dotýká převážně méně kvalitních půd ve třídě ochrany III., IV. a V., k dílčímu záboru PUPFL dochází pouze ve variantě B, která navrhuje rekreační sjezdovku na Spáleném vrchu.

d) Vlivy na vodu

Pro omezení negativních vlivů na vodní zdroje vymezením zastavěného území se navrhuje doplnění vodních zdrojů a vodních ploch.

e) Vlivy na ovzduší a klima

Vzhledem k charakteru obce sledujícího ochranu mikro- a mezoklimatu, zajišťování čistého ovzduší a uplatňování aktivit klimatických lázní nejsou významné.

f) Vlivy na hmotné statky, kulturní dědictví vč. architektonických a archeologických památek

Tyto vlivy nejsou významné.

g) Vlivy na krajinu

Nezbytné je omezit nepříznivé působení již realizovaných novodobých architektonicky nevhodných objektů, zejména třípodlažních bytových domů v exponovaných krajinných pohledech.

h) Vztahy mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení

Při vymezování rozvojových ploch je nezbytné citlivě sledovat přírodní a životní prostředí a krajinné hodnoty.

A6. Porovnání zjištěných nebo předpokládaných kladných a záporných vlivů podle jednotlivých variant řešení a jejich zhodnocení. Srozumitelný popis použitých metod vyhodnocení vč. jejich omezení

Koncepce ÚP je navržena variantně, ve variantě A a B.

Varianta A - základní minimalizuje zábory pro zástavbu v rozsahu cca 7 ha.

Varianta B - navrhuje navíc dokončení realizace lyžařské sjezdovky na Spáleném vrchu, tedy zábory i části PUPFL, celkový rozsah zástavba pak cca 8,6 ha.

Základní legislativní a metodické podklady

Zákon č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na ŽP a o změně některých souvisejících zákonů, v aktuálním znění (326/2017 Sb)

Zákon č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů v aktuálním znění

Nařízení vlády č. 272/2011 Sb. o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění NV č. 217/2016 Sb.

Stavební zákon č. 183/2006 ve znění zák. č. 225/2017 Sb.

Politika územního rozvoje ČR - aktualizace 2015

Zásady územního rozvoje Plzeňského kraje - aktualizace 2014

Územní plán Srní

Terénní průzkum zájmového území

- Geologická mapa 1 : 200 000, ÚÚG Praha
 Syntetická mapa půd ČR 1:200000, VÚMOP Praha (Novák) – Zbraslav 1993
 Vodohospodářská mapa 1 : 50 000, list 21-24
 Turistická mapa Klatovsko 1 : 50 000, KČT Praha 1994
 Základní mapa 1 : 10 000, list č. 21-24-25
 Státní mapa 1 : 5 000, listy Klatovy 3-4, 3-5, 4-4
 Absolon K.: Metodika biomonitoringu ve státní ochraně přírody, ČÚOP Praha 1993
 Culek M. a kol.: Biogeografické členění České republiky, Enigma Praha 1996
 Formon R.T.T., Gordon M.: Krajinná ekologie, Academia Praha 1993
 Hejný S., Slavík B. eds.: Květena České socialistické republiky I. VI., Academia Praha 1988
 Hraško J. a kol.: Morfogenetický klasifikační systém půd ČSSR – VÚPÚ Bratislava 1992
 Chytrý M., Kučera T., Kočí M.: Katalog biotopů České republiky, AOPK ČR Praha 2001
 Jablokov A.V., Ostroumov S.A.: Ochrana živé přírody - problémy a perspektivy, Academia Praha 1991
 Jílek T. a kol.: Západočeská vlastivěda – Národopis, Západočeské nakladatelství Plzeň 1990
 Kendler J.: Teoretické a praktické aspekty ekologie krajiny, MŽP ČR Praha 2000
 Kolektiv: Červená kniha ohrožených a vzácných druhů rostlin a živočichů ČSFR I – V, Academia Praha 1990 – 2000
 Kolektiv: Bonitace čs. zemědělských půd a směry jejich využití, MZe ČR 1990
 Kolektiv: Program péče o krajinu, AOPK ČR Praha 1999
 Kumpera J.: Dějiny západních Čech, Nakl. Ševčík Plzeň 2004
 Ložek V.: Příroda ve čtvrtohorách, Academia Praha 1973
 Machar I.: Ochrana lužních lesů a olšin, AOPK ČR Praha 1998
 Mackovčín P., Sedláček M. a kol.: Chráněná území ČR XI – Plzeňsko a Karlovarsko, AOPK ČR Praha 2004
 Míchal I., Petříček V.: Metodické podklady pro bilanci významných krajinných prvků v krajích ČSR, SÚPPOP Praha 1988
 Mikyška R. a kol.: Geobotanická mapa ČSSR – České země, Academia Praha 1968
 Moravec J. a kol.: Rostlinná společenstva ČR a jejich ohrožení. Severočeskou přírodou – příloha, Okr. vlastivědné muzeum Litoměřice 1995
 Moravec J.: Acidofilní doubravy, Academia Praha 1998
 Moravec J., Husová M., Chytrý M., Neuhäuslová Z.: Hygrofilní, mezofilní a xerofilní opadavé lesy, Academia Praha 2000
 Moravec J. a kol.: Rostlinná společenstva ČR a jejich ohrožení. Severočeskou přírodou – příloha, Okr. vlastivědné muzeum Litoměřice 1995
 Neuhäuslová Z. a kol.: Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky, Academia Praha 1998
 Nikl I. a kol. (1995): Vlastivěda Klatovska – Příroda, Okr. muzeum Klatovy
 Němeček J., Smolíková L., Kutílek M.: Pedologie a paleopedologie, Academia Praha 1990
 Odum E.P.: Základy ekologie, Academia Praha 1977
 Petříček a kol.: Péče o chráněná území I. Nelesní společenstva, AOPK ČR Praha 1999
 Prach K.: Metodika - Monitorování změn vegetace – metody a principy, ČÚOP Praha 1994
 Quitt E.: Klimatické oblasti ČSSR – Studia geographica 16, Geogr. ústav Brno 1971
 Spelleberg I.: Monitorování ekologických změn, EkoCentrum Brno 1995
 Svobodová E.: Využití volně žijících ptáků a savců, zvláště zvěře, v bioindikaci,

biodiagnostice a ekologickém monitoringu, VŠZ Praha 1987
Tomášek M.: Půdy České republiky, ČGÚ Praha 2000
Urban J. (1981): Staří pamětníci v Pošumaví, MKS Janovice n.Ú.
Valtr P.: Některá hlediska tvorby a ochrany krajiny a zdravého životního prostředí - Územní plánování a urbanismus č. 6/1995
Vlček V.: Vodní toky a nádrže, Academia Praha 1984

A7. Popis navrhovaných opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci

všech zjištěných nebo předpokládaných závažných záporných vlivů na životní prostředí

K předcházení, snížení a kompenzaci významných vlivů na životní prostředí se navrhuje

- Dodržet následující Regulační zásady obce Srní v rozvoji obce

Pro rezidenční a rekreační výstavbu

a) výstavbu centralizovat v území určeném k zástavbě dle stanovených regulativů, v závislosti na velikosti pozemku, v centrální území obce vymezené linií: vodárna, Potůček, Armaturka, centrální ČOV, Jiřík - chatky SOLO, čerpačka PHM, TJ Plzeň, Zahradník, vodárna

b) v oblasti Staré Srní, Mechov, Sedlo (nádrž + Panenka) realizovat pouze zástavbu v „silničním“ typu a v lokalitě Sedlo pouze na jedné straně komunikace

c) v oblasti Horní Hrádky realizovat pouze zahuštění dostavbou u křižovatky cest a pak u cesty (u potoka)

d) v lokalitách Údolí, Horky, Zelená Hora, Vchynice, Rokyta, Hrádky (Prostřední, Dolní) se nepřipouští, vč. výstavby na starých základech, s výjimkou ojedinělého skanzenu ve Vchynici poblíž info-střediska NP

e) uvedené regulativy se netýkají nezbytné technické a dopravní infrastruktury, občanského vybavení vč. cestovního ruchu, kulturních památek, ochrany přírody a ekofarem

Výstavba technické a dopravní infrastruktury tj. vodovodní a kanalizační zařízení a vedení vč. zajištění zdrojů vod, jejich čerpání a akumulaci, elektrická zařízení a vedení se v celém území obce mohou realizovat při dodržení obecně platných předpisů

Výstavbu ekofarem realizovat mimo blízký kontakt s obytnou a rekreační zástavbou (k zamezení obtěžování obyvatel a návštěvníků), v místech komunikačně dostupných s možností napojení na elektřinu, při splňování podmínek ochrany přírody

Urbanisticko-krajinářská koncepce

- Potřebné je obec Srní stavebně nepropojovat jak se Starým Srním, tak s Mechovem.

- Potřebné je zachovat někdejší pluziny, tj. nerozšiřovat sukcesní zalesnění a uplatňovat ekologické extenzivní pastevní obhospodařování ekologickými farmami k udržení ekologické biodiverzity.

- Nutné je doplnit navržené vodní plochy, vč. tůň či zdrže a vodní zdroje.

- Potřebná je revitalizace vodních toků (např. Hamerský potok)

- Nezbytná je obnova mokřadů a rašelinišť (vč. Tříjezerní slatě)

- Potřebné je nenarušovat prvky ÚSES.

Zásadní nepříznivé vlivy na životní prostředí je nutné eliminovat a méně významné vlivy dále omezovat a zmírňovat vhodnými opatřeními, eventuálně nahrazovat jejich nežádoucí dopady nápravnými opatřeními ve smyslu zákona č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmě.

A8. Zhodnocení způsobů zpracování vnitrostátních cílů ochrany životního prostředí

do ÚPD a jejich zohlednění při výběru variant řešení

Navrhovaný ÚP Srní je v souladu s aktualizacemi ZÚR PK a Politiky územního rozvoje ČR. Současně je sledováno zachování chráněných habitatů a biotopů EVL a chráněných taxonů, což vyžaduje odpovídající management, který by zajišťovaly ekologické farmy. Jedná se o udržování antropogenního bezlesí v oblasti horské Šumavy v zájmu zachování krajinného rázu a ochrany biodiverzity, přibližně ve stávajícím rozsahu, resp. „zachování většiny stávajících ploch druhotného bezlesí. Proto se vycházelo z grafického vymezení mapování biotopů (zpracovaného před vyhlášením EVL).

A9. Návrh ukazatelů pro sledování vlivu ÚPD na životní prostředí

Koncepční vhodnost a udržitelnost využívání území obce Srní se navrhuje sledovat v následujících hlediscích:

- zachování příznivého stavu či zlepšení stavu dotčených předmětů ochrany EVL a ptačí oblasti, zejména prioritních habitatů včetně chráněných a ohrožených vegetačních i zoologických taxonů
- zajištění retenčních schopností krajiny při sledování vodohospodářských ukazatelů
- zachování příznivého krajinného rázu
- zachování biodiverzity zejména horských květnatých trvalých travních porostů (vstavačovité, prha arnika, zvonečník černý, lněnka pyrenejská
- zajištění zapojení trvalé zeleně do obrazu obce.

A.10. Netechnické shrnutí výše uvedených údajů

Navrhovaný ÚP Srní je v souladu s aktualizacemi ZÚR PK a Politikou územního rozvoje ČR. Obec Srní je situována v SOB1 Šumava. Územní plánu Srní navrhuje zastavitelné plochy:

k.ú. Srní I, m.č. Srní, Staré Srní, Mechov, Dolní a Horní Hrádky, Údolí, Vydra

S1 - TI nová ČOV, ind. regulativ zástavby 40 arů

S2a - SH smíšené obytné horského střediska, indiv. regulativ: jen 1 RD, max 15 a, mimo vlhký biotop T1.5 (p.č. 2955/1)

S2b - SH smíšené obytné horského střediska, indiv. regulativ: jen 2 RD, celkem max 30 a

S8 - SH smíšené obytné horského střediska - převzato z platného ÚP, zmenšeno

S9 - ID parkoviště - převzato z platného ÚP, zmenšeno

S10 - SH smíšené obytné horského střediska - převzato z platného ÚP, indiv. regulativ: jen 1 RD, max 15 a, mimo trojštětovou louku T1.2

S11 - SH smíšené obytné horského střediska - převzato z platného ÚP, zmenšeno, indiv. regulativ: jen 2 RD, celkem max 30 a mimo druhově bohaté louky)

S13 - SH smíšené obytné horského střediska - převzato z platného ÚP, již zainvestováno a rozparcelováno, 12 RD

S14 - OV občanské vybavení (zázemí klimat. lázní) - převzato z platného ÚP

S18 - SH smíšené obytné horského střediska - převzato z platného ÚP, indiv. regulativ: jen 1 RD, max 15 a

S21 - SH smíšené obytné horského střediska, na býv. skládce, převzato z platného ÚP

S22 - SH smíšené obytné horského střediska, indiv. regulativ: jen 1 RD mimo druhově bohatý TTP

S23 - SH smíšené obytné horského střediska, indiv. regulativ: jen 1 RD

S24 - SH smíšené obytné horského střediska, Mechov, převzato z platného ÚP, indiv. regulativ: jen 1 RD

S27a - SH smíšené obytné horského střediska, již zainvestováno

- S31a - SH smíšené obytné horského střediska Srní - převzato z platného ÚP, indiv. regulativ:
jen 1 RD
- S33 - FE ekofarma Horky, indiv. regulativ max. zástavba 25 arů
- S37 - SH smíšené obytné horského střediska, Hrádky, indiv. regulativ 1 RD
- S38 - SH smíšené obytné horského střediska Srní - převzato z platného ÚP, ind. regulativ 1 RD
- S40a - SH smíšené obytné horského střediska

k.ú. Srní II

- S101 - ID lávka přes Křemelnou (k Zadním Paštím)
- S102 - SH smíšené obytné horského střediska u el. Vydra. ind. regulativ zástavby max. 3000 a
- S103 - ID prodloužení vleku Spálený vrch - varianta B
- S104 - ID sedačková lanovka Spálený vrch - varianta B

k.ú. Vchynice - Tetov I, m.č. Antýgl, Rokyta, Schätzův les, rozptyl u kanálu

- V2 - RH rozhledna Adamova hora (z 1078 m nad 1100 m, v bezlesé lokalitě, kde rozhledna byla stržena)
- V3 - RH miniskanzel Šumavy Vchynice a edukační návazná horská květnatá louka s chráněnými taxony, (součást parkového informačního centra Rokyta s geologickou expozicí)
- V4 - IT MVE

Zastavitelné plochy především využívají plochy z platného ÚP, které výrazně i po zařazení nových ploch celkově snižuje. Územní plán zcela respektuje nejvzácnější rašelinné a prameniště biotopy a mokřady, některé z nich revitalizuje, skalní lokality, ale i vodní a lesní plochy.

Urbanistický rozvoj Srní neohrožuje trvalou environmentální a sociální udržitelnost. Nutné je realizovat navrhovaná opatření k pro zajištění současných i budoucích potřeb dotčených obyvatel.

A11. Závěry a doporučení, vč. návrhu stanoviska ke koncepci

(zda lze z hlediska negativních vlivů na životní prostředí s jednotlivou plochou či koridorem a s ÚP jako celkem souhlasit, souhlasit s podmínkami vč. upřesnění anebo nesouhlasit)

Návrh stanoviska

Územní plán Srní navrhuje revitalizaci území obce Srní. Toto horské rekreační středisko bylo v minulosti významně narušeno v kvalitách jak urbanistických, tak architektonických. Architektonická hodnota tradiční šumavské obce, charakterizované šumavským roubeným domem, byla narušena novodobou zástavbou dvou areálů hotelových objektů, dále tří skupin bytových domů, patrovým objektem hasičské zbrojnice a rozsáhlého zemědělského výrobního areálu. Tato nová zástavba přetransformovala měřítkem i architektonickým ztvárněním novodobých objektů šumavskou obec na charakter městyse. Na území obce je realizována značná část technických zařízení elektrárny Vydra - Čeňkova Pila, ale i Vchynicko-tetovský plavební kanál vč. rechy a skluzy a také rozsáhlý autokemp. Na území národního parku Šumava se jedná o jednu z nejvíce narušených obcí, kde část zástavby svým charakterem do národního parku vůbec nepatří, přičemž ale stávající stav obce z ní dělá jedno z nevhodnějších míst pro existenci turistického zázemí uvnitř parku.

Proto nejvhodnějším řešením by bylo Srní (vč. přístupové silniční komunikace III/21110) vyjmout

z národního parku, tak jak je to celosvětově obvyklé (a realizované i v sesterském NP Bayerische Wald) a přičlenit k CHKO.

Příznivé bioklimatické a přírodní hodnoty území obce Srní je vhodné koncepčně využívat na urbanistické vytváření klimatických lázní a wellness aktivity (sanatoria). Horské tónizující klima je dáno lokalizací v šumavském komplexu, kde území je chráněno od převládajících západních a jihozápadních větrů převýšenými vrchy: Poledník (1315 m), Jezernice (1268 m), Oblík (1224 m), Adamova hora (1078 m), Kostelní vrch (1016 m), Výběžek (1027 m), Zelená hora (1040 m), Spálený (1013 m) a zájmové území ve výšce cca 860 m je dostatečně vyvýšeno nad kaňonovitými inverzními údolními Vydry a Křemelné (soutok u Čeňkova Pily je ve výšce cca 660 m). Tím bude rozšířeno pojetí „šumavských Lurd“, doposud specifikované pouze na Hauswaldskou kapli a její zázračnou vodu.

Potřebné bude zachování a doplnění rekreační zeleně v centru střediska, botanická expozice šumavské květeny, expozice horské šumavské zahrady, doplnění a úpravy rekreačně-sportovních ploch, nordic walking stezkami a dalšími rekreační vybaveností.

Zemědělský areál se navrhuje asanovat a lokalita přebudovat na občanskou vybavenost klimatických lázní, tj. SPA a wellness, vzhledem k příhodným bioklimatickým podmínkám (což je běžné v bavorském příhraničí). Obec je plynofikována a má obecní ČOV.

V obci je základní i mateřská škola, obchod, pohostinství, pošta, expoziční prostory a kostel.

V obci je autokemp, informační středisko s geologickou expozicí a nové informační středisko s vlčí oborou a informační středisko obce a jsou zde dvě obory pro spárkatou zvěř. Tedy je zde vybavení obvyklé pro horská rekreační střediska na okrajích národních parků.

Stanovené zastavitelné plochy a plochy přestavby zohledňují urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a jeho změny. Podmínky jejich využití:

- v zastavěném území obce nelze umisťovat ekologicky závadné výrobní aktivity
- nutné je splnění podmínek zák. č. 86/2002 Sb. o ochraně ovzduší
- plochy s funkcí bydlení a veřejné občanské infrastruktury musí splňovat podmínku plnění hygienických limitů hladiny hluku buď svou polohou vůči okolním zdrojům hluku nebo současně návrhem umístění a typu protihlukového opatření jako podmínky přípustnosti výstavby.

Opatření pro obnovu a zvyšování ekologické stability krajiny

Pro zajištění obnovy a zvyšování ekologické stability krajiny, ve smyslu trvale harmonického rozvoje jsou potřebná a nutná další následující opatření :

- Řešení celkové revitalizace krajiny a krajinářské úpravy zejména rekreačně využívaných lokalit na základě studií
- K ochraně krajinného rázu umístování fotovoltaických panelů pouze na střechy objektů, vylučují se větrné elektrárny
- **K zajištění udržitelného vývoje zajistit mitigační opatření k ochraně před ardizací území v důsledků stresových faktorů klimatických změn a disturbance hřebenových smrčín zejména revitalizací rašeliništních lokalit, mokřadů a prameništ' a retenčními vodními plochami**
- Doplnění, případně upravení stávajících vegetační doprovodů vodních toků, obnova zatravnění rozoraných částí niv a doplnění protierozních travních pásů
- Kompromisní využívání pozemků v nivě potoků jako polopřirodních ekosystémů, tj. převádění orných ploch na trvalé travní plochy a snížení intenzity jejich obhospodařování
- Podporování cílové skladby dřevin na plochách zahrnutých do ÚSES v lesních porostech postupnou změnou druhové skladby vč. výchovných zásahů
- Doplnění nelesní zeleně v agrarizovaném území, především vegetační doprovody cest a

- vodních toků, příp. skupinovou a bodovou zeleň
- Opatření ke zvýšení retence vody v území spočívá zejména v zachování trvalých travních porostů v pramenném území a údolních polohách potoků a odbahnění vodních ploch
 - Upřednostňování konverze stávajících nevyužívaných objektů před novou výstavbou v nezastavěných územích
 - Zajištění opatření k zachování zvláště chráněných druhů rostlin
 - Doplnění ochranné a clonné zeleně v areálech ekologické výroby.

Uvedený záměr je v souladu Politikou územního rozvoje ČR - aktualizace č.1 a Zásadami územního rozvoje Plzeňského kraje - aktualizace č.1. Vzhledem ke složitosti uspokojivého řešení problematiky obce Srní, která leží v SOB1 Šumava, nepříznivých dopadů navrhované změny ÚP doporučuje následné stanovisko:

- a) Rehabilitovat obec Srní jako klimatické lázně a horské rekreační středisko**
- b) Vzhledem k zajištění vodohospodářské udržitelnosti (sucho / povodně) postupně realizovat vodní plochy či polosuché vodní zdrže a vodní zdroje a vymezit jejich ochranná pásma**
- c) Ke zlepšení obytného prostředí realizovat navrhované edukační plochy zeleně**
- d) Dodržet regulační zásady Obce Srní.**

Při splnění uvedených požadavků je možno souhlasit s navrhovaným řešením.

B. Vyhodnocení vlivů územního plánu na území Natura 2000, pokud orgán ochrany přírody závažný vliv nevyloučil

Vlivu na území Natura 2000, t.j. Ptačí oblasti a Evropsky významné lokality je zpracován samostatně.

C. Vyhodnocení vlivů územního plánu na stav a vývoj území podle vybraných sledovaných jevů obsažených v územně analytických podkladech

Za předpokladu realizace navrhovaných opatření je územní plán Srní přijatelný.

D. Předpokládané vlivy na výsledky analýzy silných stránek, slabých stránek, příležitostí a hrozeb v území (SWOT analýza)

D.I. Vliv na eliminaci nebo snížení hrozeb řešeného území

Za předpokladu realizace navržených opatření může dojít k eliminaci a snížení hrozeb řešeného území.

D.II. Vliv na posílení slabých stránek řešeného území

Slabou stránkou řešeného území je množství přistěhovalých obyvatel, kteří často nejsou v obci ani přihlášení.

D.III. Vliv na využití silných stránek a příležitostí řešeného území

Silnou stránkou a příležitostmi řešeného území jsou možnosti rozvoje klimatických lázní a wellness aktivit.

D.IV. Vliv na stav a vývoj hodnot řešeného území

Upravené záměry ÚP Srní mohou pozitivně přispět k dlouhodobě udržitelnému environmentálnímu, ekonomickému i sociálnímu vývoji Obce Srní za podmínky splnění uváděných podmínek.

E. Vyhodnocení přínosu územního plánu k naplnění priorit územního plánování

Popis míry a způsobu naplnění priorit územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území, jež byly schváleny v Politice územního rozvoje ČR / Zásadách územního rozvoje PK

Územní plán Srní reflektuje základní potřeby udržitelného vývoje SOB1 Šumava, tj. posilovat stabilitu sídelní struktury regionu, ale i zachování hodnot EVL Šumava. Potřebné je zajišťovat obnovu vyvážených podmínek udržitelného rozvoje území i využívání rekreačního potenciálu území s ohledem na místní podmínky. Zachování a zajišťování retenčních schopností a biodiverzity PUPFL a TTP je významné zejména vodohospodářsky, neboť je zde pramenná oblast a jsou zde vodní zdroje.

F. Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území - shrnutí

F.I. Vyhodnocení vlivů územního plánu na vyváženost vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území, jak byla zjištěna v rozboru udržitelného rozvoje

Navrhovaný ÚP Srní přebírá zejména navržené schválené rozvojové plochy z platného územního plánu, které v nevhodných lokalitách již neuvádí, ale doplňuje několik nových. Upravený návrh ÚP, si následně vyžaduje citlivou realizaci, čímž napomůže environmentálně, hospodářsky a demograficky udržitelnému řešení Obce Srní při zachování a zlepšení chráněných hodnot EVL Šumava.

F.II. Shrnutí přínosu ÚP k vytváření podmínek pro předcházení zjištěným rizikům ovlivňujícím potřeby života současné generace obyvatel řešeného území i předpokládaným ohrožením podmínek života generací budoucích

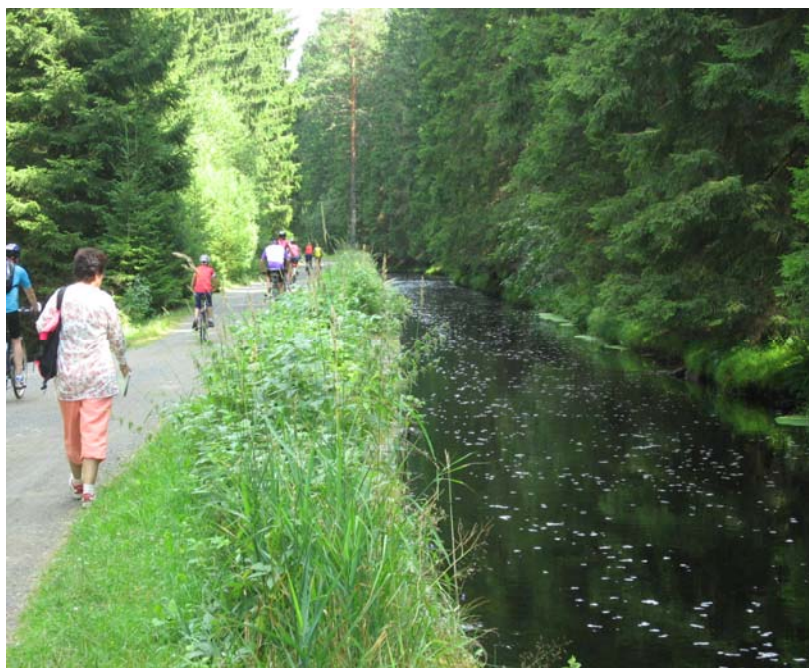
Navržený územní plán Obce Srní si vyžaduje splnění uváděných podmínek pro předcházení rizikům ohrožení kvality života a potřeb života současných obyvatel i budoucích generací, ale i ochrany chráněných hodnot přírody a krajiny. Vzhledem k rozsáhlému ovlivnění urbanistického i krajinného charakteru území obce se navrhuje převést z NP Šumava a přiřadit ho k návaznému CHKO Šumava.

PŘÍLOHY

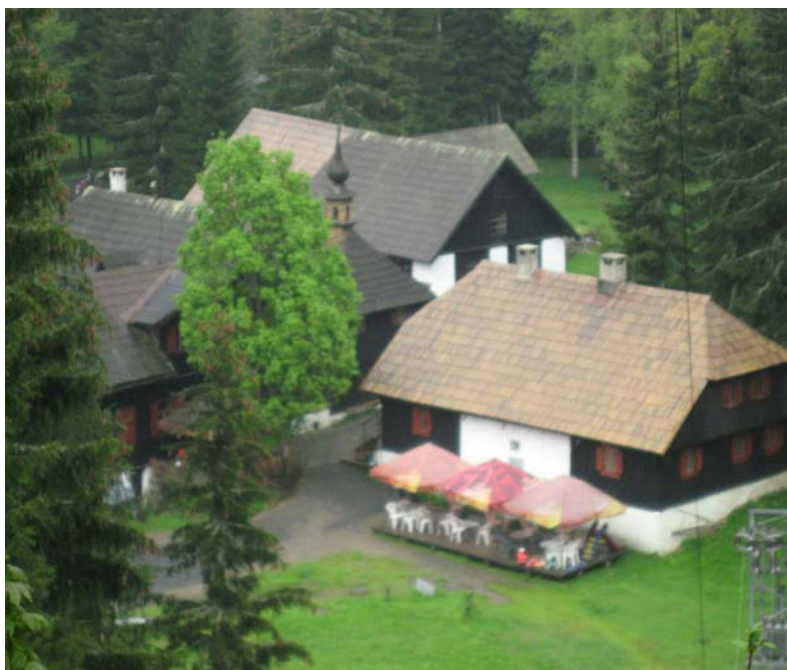
Fotodokumentace

Horské rekreační středisko Srní má charakter městyse. Na dominantní kostel Nejsvětější Trojice navazuje novodobý hotelový areál.

Území obce Srní je lokalizováno v prostoru mezi dolními úseky řek Vydra a Křemelná a Vchynicko-tetovského plavebního kanálu, který umožňuje omezené putování přírodou. Vydra u hradlového mostu saturuje živelnou potřebu vodních ploch.

Původní zástavbu Šumavy reprezentuje tzv. Antýgl, kde je dnes autokemp

Architektonické narušení v Srní způsobila výstavba bytových domů, ale i hasičské zbrojnice

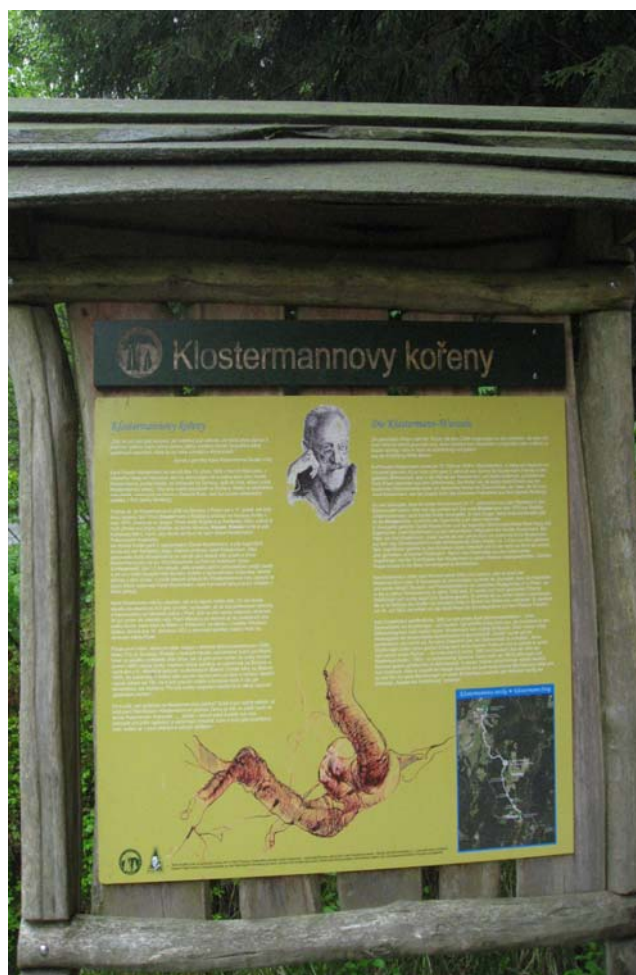
V obci je řada dílčích staveb vodní elektrárny Vydra - Čeňkova Pila, které podzemním přivaděčem vychází z plavebního kanálu (od Rechle a Mossau) do akumululační nádrže a pak k vyrovnávací komoře („vodní zámek“) a tlakovým potrubím pokračují k elektrárně

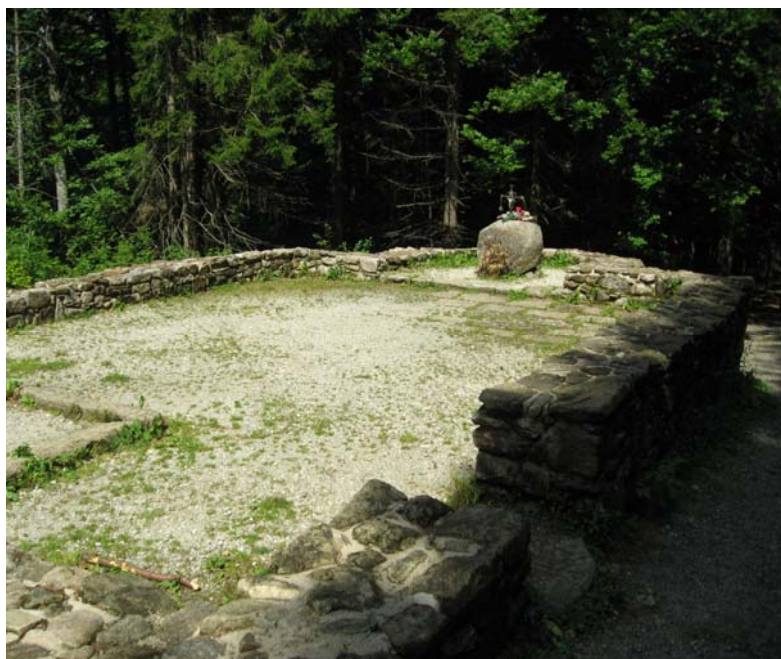
Obec má zajištěné čištění odpadních vod i ekologické vytápění

V obci je informační středisko obce i Správy NP , která zde vedle obor spárkaté zvěře nově realizovala návštěvnícké středisko u nové vlčí obory

V Mechově u Srní zatím končí segregovaná páteřní cyklistická stezka č. 33, Klostermannova naučná stezka vede přes Hrádky k Rokytě, kde je info-středisko NP Šumava

Přitažlivým cílem návštěvníků je obnovené torzo Hauswaldské kaple pod Kostelním vrchem a obnovený přívod léčebného pramene („šumavské Lurdy“).

Dlouhodobou problematikou je zajištění udržitelného vývoje a biodiverzity, zejména bezlesí a funkčnosti rašelinišť, mokřadů, pramenišť a vodních ploch ve vazbě na vzrůstající stresové faktory klimatických změn (aridizace)

Mapa biochor a mokřadních, rašeliništních a skalních biotopů
Mapa biotopů / habitatů a záměrů ÚP
Stanovisko MěÚ Sušice
Stanovisko KÚ PK, odbor životního prostředí
Stanovisko Správy NP a CHKO Šumava